

Volumul 1

Vladimir FILAT,

un gangster al tranziției care a prădat țara

- ☺ Ei au sărăcit poporul prin privatizarea frauduloasă
- ☺ Un Gangster al tranziției care a furat țara
- ☺ Milionarii de carton se rup la putere
- ☺ Mafia vânează suflete cu bani murdari
- ☺ Corupția ucide țara

PARTIDUL POPULAR CREȘTIN DEMOCRAT
Str. N. Iorga 5, mun. Chișinău, Republica Moldova, MD 2009
E-mail: magic@ppcd.md; <http://ppcd.md>

CUPRINSUL CĂRȚII

PARTIDUL POPULAR CREȘTIN DEMOCRAT contra CORUPȚIEI

- 7..... **Filat se rupe la putere prin coruperea cu bani murdari a clasei politice și a presei.**
Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD din 28 februarie 2008
- 9..... **Gruparea Filat reprezintă un pericol pentru democrație și viața publică din țară.**
Declarația dlui Iurie Roșca, vicepreședinte al Parlamentului și președinte al PPCD,
din 29 februarie 2008
- 11..... **Gruparea Filat finanțată, contrar legislației, din exteriorul țării.**
Interpelarea deputatului PPCD Ștefan Secăreanu din 6 martie 2008
- 12..... **Numele lui Filat este sinonim cu Corupția.**
Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD din 7 martie 2008
- 14..... **Vladimir Filat a înstrăinat ilegal din patrimoniul statului 6 avioane TU-154B.**
Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD din 13 martie
- 16..... **Filat, mare traficant de țigări.**
Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD din 20 martie 2008
- 18..... **Filat, element corupt al fostelor guvernări compromise și respinse de alegători.**
Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD din 27 martie 2008
- 21..... **Gruparea de infractori politici Filat trebuie sancționată moral și izolată politic.**
Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD din 28 martie 2008
- 22..... **Vladimir Filat se face vinovat de privatizări frauduloase prejudiciind statul de milioane.** Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD din 3 aprilie 2008
- 24..... **Prin scheme mafiotice Filat a privatizat cel mai mare edificiu din centrul capitalei.**
Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD din 28 martie 2008
- 27..... **Gruparea Filat organizată în stil mafiot.**
Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD din 17 aprilie 2008
- 29..... **La privatizarea Uzinei de ciment din Rezina, Filat a furat statul de peste 14 milioane dolari.** Interpelarea deputatului PPCD Vlad Cubreacov din 19 iunie 2008

DOSARUL mafiotului și gangsterului de tranziție VLADIMIR FILAT

Vladimir Filat a înstrăinat ilegal din patrimoniul statului 6 avioane TU-154b

- 33..... RAPORTUL Comisiei de anchetă privind modul de comercializare a avioanelor MIG-29 și TU 154B din patrimoniul statului, prezentat de dl Iurie ROȘCA, vicepreședinte al Parlamentului, președinte al Comisiei de anchetă. 9 decembrie 1998

- 38..... COMUNICAT al Biroului de presă al FPCD: „Procurorii din Iași i-au deschis ministrului Filat dosar penal pentru grave încălcări ale legislației”. 27 mai 1999
- 39..... Vladimir Filat, patronul celei mai prospere firme ieșene, a tras un "Tun" de șase avioane Tupolev companiei de stat "Air Moldova". *Evenimentul zilei (București), 19 Iulie 1998*
- 42..... Vladimir Filat a primit cadou o casă de la colonelul SRI Gheorghe Atudoroaie. *Evenimentul zilei (București), 7 octombrie 1998*

Vladimir Filat a construit Pod de contrabandă peste Prut

- 44..... Sub "cupola" PNȚCD, la Iași se dezvoltă Mafia țigărilor românești. *Evenimentul zilei (București), 9 Februarie 1998*
- 48..... Podul de țigări peste Prut. *Evenimentul zilei (București), 30 Septembrie 1998*
- 51..... Țigărele II este aprinsă și din Republica Moldova. *Mesagerul, 16 octombrie 1998*
- 52..... Direcția Generală a Vămirilor a hotărât confiscarea țigărilor de contrabandă. *Evenimentul zilei (București), 9 Decembrie 1998*
- 54..... Podul de țigări de peste Prut a ajuns în instanță. *Evenimentul zilei (București), 2 Martie 1999*
- 55..... Secretarul general al Guvernului Republicii Moldova este cercetat penal. *Evenimentul zilei (București), 13 Septembrie 1999*

Vladimir Filat este un infractor de răsunet

- 56..... Basarabia la răscruce. *Ziarul ZIUA (București), 23 mai 1999*
- 62..... Guvernul de la Chișinău este acuzat de colaborare cu lumea interlopă. *Ziarul ZIUA (București), 10 octombrie 1999*

Vladimir Filat, un gangster al tranziției, se strecoară în politică

- 63..... Ce urmărește Filat prin inițiativa de modificare a Constituției. *FLUX, 15 februarie 2008*
- 65..... Băiatul cu pantofi de lux nu trece pragul sau de ce nu poate fi prost electoratul. *FLUX, 27 iunie 2008*
- 66..... Filat, la primul eșec răsunător. Nici banii nu l-au ajutat. *FLUX, 4 iulie 2008*
- 68..... Junii corupți sau de ce Filat și Tănase sunt moldoveni? *FLUX, 22 februarie 2008*

Gruparea Filat–Tănase–Pasat în serviciul intereselor rusești

- 70..... NATO, Filat și cei doi Tănase. *FLUX, 15 februarie 2008*
- 73..... Cercetașul revine sau Filat pregătește terenul pentru Pasat? *FLUX, 7 martie 2008*
- 74..... Ce interese servește gruparea Filat–Tănase–Pasat? *FLUX, 14 martie 2008*
- 75..... Ex-securistul nr. 1 revine sau ce mai face gruparea Filat–Tănase–Pasat. *FLUX, 28 martie 2008*

- 77..... Filfizonul flutură flamura patriotismului sau ce mai face gruparea Filat-Tănase-Pasat & Co. *FLUX, 4 aprilie 2008*
- 79..... Filat-Tănase-Pasat & Co sau fosta guvernare Lucinschi, setoasă de revanșă. *FLUX, 11 aprilie 2008*
- 82..... Avocatul lui Pasat scuipă și înjură cu gura lui Tănase-senior. *FLUX, 9 mai 2008*
- 86..... Grigorii Rasputin și halucinațiile lui Constantin Tănase. *FLUX, 9 mai 2008*
- 90..... TIMPUL lui Tănase ca gropar ratat al FLUXULUI. *FLUX, 9 mai 2008*
- 91..... Gruparea Filat: un proiect politic periculos. *FLUX, 16 mai 2008*
- 92..... Va schimba Filfizonul pantofii de lux pe o pereche de bocanci? *FLUX, 18 iulie 2008*
- 93..... Reprezentanții masoneriei în politica moldovenească. *FLUX, 4 iulie 2008*

**PARTIDUL POPULAR
CREȘTIN DEMOCRAT**

contra

CORUPȚIEI

Filat se rupe la putere prin coruperea cu bani murdari a clasei politice și a presei

Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD

Cu privire la pericolul degradării procesului democratic din țară ca urmare a utilizării „banilor negri” în scopuri politice, prezentată de către Ștefan Secăreanu, președinte al Comisiei parlamentare pentru drepturile omului și vicepreședinte al PPCD, în ședința Parlamentului din 28 februarie 2008

Stimate domnule Președinte,

Stimați colegi,

Onorată asistență,

Fac publică de la această tribună a Parlamentului Declarația fracțiunii PPCD cu privire la pericolul degradării procesului democratic din țară ca urmare a utilizării „banilor negri” în scopuri politice.

Fracțiunea parlamentară a Partidului Popular Creștin Democrat a găsit necesar să facă prezenta Declarație având în vedere pătrunderea unor fonduri nedeclarate în viața politică de la noi. Ne referim expres la apariția unei noi grupări politice conduse de Vladimir Filat. Tactica acestei grupări este deja bine cunoscută atât partidelor politice, cât și presei.

După alegerile locale din anul trecut, gruparea respectivă a declanșat o acțiune fără precedent de corupere a aleșilor locali ai altor partide și atragerea lor în formațiunea condusă de Vladimir Filat. Prima victimă a acestei tactici a devenit Partidul Democrat, părăsit de acesta recent. Consilieri locali și primari din diverse raioane s-au îndrăgostit subit de proiectul politic aflat în stare incipientă și au semnat o avalanșă de declarații de abandonare a partidelor pe listele cărora au candidat. Dacă inițial am considerat că este vorba de o reglare de conturi între domnul Diacov și domnul Filat, mai mulți fruntași din teritoriu ai Partidului Democrat trecând de partea lui Filat, după multiple deplasări în teritoriu și discuții cu oamenii, am constatat că motivul adevărat al acestor adeziuni nu este atât de nevinovat. Oamenii spun deschis că nu doctrina PLD îi atrage, nici carisma liderului. Motivul pare a fi mult mai simplu: recompense materiale grase. Cei plecați către V. Filat se justifică pentru gestul făcut cu necesitatea de a-și hrăni familiile și, de nevoie, trec peste aspectele morale și acceptă să îi laude pe sponsorii lor.

Recent și PPCD a pierdut câțiva aleși locali din raionul Telenești. Câțiva dintre foștii noștri colegi s-au lăsat corupți de aceeași grupare a lui V. Filat și, se zice, astfel și-au rezolvat niște probleme de ordin economic. E drept că au fost sfătuiți să se declare independenți, fără a adera public la formațiunea lui V. Filat. Dar tot raionul știe că anume această echipă de „gangsteri ai tranziției” a pus la cale această acțiune.

În același timp, în ultimele luni se observă o corupere masivă a jurnaliștilor de către același Filat. Un număr impresionant de mijloace de presă s-au transformat în instrumente de promovare a imaginii lui V. Filat. Amploarea acestui fenomen este atât de mare, încât lumea l-a și botezat „filatizarea presei”. Coruperea acestor jurnaliști amenință libertatea de expresie și distorsionează opinia publică în ceea ce privește fața adevărată a unor politicieni.

Noi nu am uităm cum a intrat în viața publică acest personaj. Tocmai el, între anii 1998-2001, ca șef al Departamentului Privatizării și Ministru de stat, a fost eroul nenumăratelor scandaluri de corupție legate de privatizări dubioase de avioane și imobile, de contrabandă cu țigări, de afaceri negre în România. Din păcate, organele de anchetă și justiția nu și-au făcut treaba atunci. Prea mare era influența guvernării respective asupra justiției.

Acum vedem că V. Filat crede că și-a mușamalizat destul de bine trecutul și că poate intra prin fraudă în politică.

Accentuăm: niciodată până în prezent amploarea și viteza coruperii structurilor locale ale partidelor și a presei nu a cunoscut astfel de proporții. Sumele puse la bătaie sunt exorbitante. Nimeni nu cunoaște care este sursa acestor fonduri.

Iată de ce suntem în drept să cerem organelor abilitate ale statului: Ministerului Afacerilor Interne, Centrului pentru Combaterea Corupției și Crimelor Economice, Serviciului de Informații și Securitate și Procuraturii să verifice sursele de finanțare a partidului condus de V. Filat și să ia măsurile de rigoare pentru a curma, în caz de nevoie, invazia de bani murdari în politică în ajunul alegerilor parlamentare.

Vrem să știm: fondurile nelimitate respective vin de peste hotare, de la mafia locală sau de la separatiștii din Transnistria?

Vă mulțumesc!

Chișinău, 28 februarie 2008

FLUX, 29 februarie 2008

***Din Răspunsul Procuraturii Generale
la Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD***

13.03.2008

18-12d/08-397

Sesizarea fracțiunii parlamentare a PPCD cu privire la pericolul degradării procesului democratic din țară, ca urmare a utilizării „banilor negri” în scopuri politice, de către formațiunea politică condusă de către Vladimir Filat, se examinează de către Procuratura Generală de comun acord cu Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în ordinea art. 274, Cod de procedură penală.

Gruparea Filat reprezintă un pericol pentru democrație și viața publică din țară

Declarația dlui Iurie ROȘCA,
vicepreședinte al Parlamentului și președinte al PPCD,
prezentată în ședința Parlamentului din 29 februarie 2008

Domnișoarelor, doamnelor și domnilor,
onorată asistență,

Nu întâmplător domnul deputat Filat nu s-a referit deloc la fondul problemelor abordate în declarația rostită de Ștefan Secăreanu în numele fracțiunii parlamentare a PPCD.

În ce privește această obsesie a unor oameni aproximativi ca vigurozitate intelectuală de a prezenta Partidul Popular Creștin Democrat ca pe o formațiune politică muribundă din care au plecat toate starurile posibile ale tuturor timpurilor, vreau să vă aduc aminte o chestie extrem de concretă și imposibil de dezmințit: Partidul Popular Creștin Democrat este singura formațiune politică care a avut reprezentare parlamentară în cinci legislative succesive, din '90 până în prezent, și vă rog să mă credeți că mă veți revedea în parlamentul anului 2009 alături de colegii mei într-un număr mult mai mare, iar domnul Vladimir Filat a fost o dată deputat când l-a adus în cârcă domnul Petru Lucinschi, cu rândunica, și acum este a doua oară, ajuns în Parlament pe spatele lui Dumitru Diacov.

Cât privește căldășia cu partidul comunistilor, stimate domnule Filat, și dumneata, exact ca și mine, ai votat la 4 aprilie pentru candidatura lui Vladimir Voronin. Ori n-ai înțeles ce ai făcut, ori ești un mincinos și un laș fără pereche. Cu altă ocazie vom discuta despre 4 aprilie și efectele acestei zile pentru Republica Moldova. Acum vreau să reiterez cele susținute ieri, de colegul meu, Ștefan Secăreanu, în numele Grupului parlamentar PPCD:

- Apariția și activitatea grupării conduse de Vladimir Filat reprezintă un pericol pentru viața publică din țară.

- Amploarea și viteza cu care numitul, V. Filat, s-a apucat să corupă aleșii locali ai altor partide și să-i atragă în proiectul său politic dubios este unul fără precedent. Pentru coruperea acestora sunt puse în joc sume de bani exorbitante și toți cei din această sală cunosc acest lucru.

- Exact la fel se întâmplă și cu unii jurnaliști, colegi de-ai mei de breaslă, foarte tineri, foarte sprintari în a servi pe cei care le împrăștie dolărași în plicuri. Regret foarte mult că am ajuns să vedem cum oamenii din presă, care parcă erau onorabili, au ajuns să se prostitueze pentru câteva sute de euro. De fapt, ceea ce mi se pare deosebit de grav este că domnul Filat, prin improvizațiile nereușite pe care le-a făcut ieri după intervenția lui Ștefan Secăreanu, cere probe. Domnule Filat, eu nu sunt procuror, eu sunt deputat ca și dumneata și sunt liber în exprimarea opiniilor, dar dacă vrei probe, mai bine nu le căuta. S-ar putea să se găsească cu duiumul, și în teritoriu, și în arhivele mai vechi ale procuraturii generale din perioada anilor când dumneata erai demnitar în guvernul Sturza pe care astăzi îl regreți.

- Vreau doar să remarc o singură chestiune: banii pe care îi împarți dumneata și adepții în teritoriu nu se dau prin transfer și nici în cadrul conferințelor de presă, ci prin întuneric, în plic, la sac, la valiză. Iată de ce crezi că formula din vechea armată sovietică „ne poiman, ne vor”, îți va folosi și de această ocazie.

Stimați prieteni, eu vreau să vă amintesc de faptul că am insistat, prin gura colegului meu Ștefan Secăreanu, în numele fracțiunii, ca organele de anchetă să se ocupe de acest proiect politic ambițios, care va dispărea în câteva luni, după cum vă dați seama, tocmai pentru că doar aceste instituții dispun de atribuțiile legale și metodele specifice pentru a identifica sursele de finanțare a acestei grupări, care sunt ilegale și nedeclarate. Despre asta, de fapt, este vorba. Și nu putem să ne prefacem că atunci când

oamenii aleargă din sat în sat, conving țăranii noștri, alegătorii noștri să voteze pentru un partid sau altul, iar după aceea vine un frumos ca Filat, care îi corupe pe câțiva aleși locali să facă declarații împotriva colegilor de partid, împotriva propriilor alegători și să se declare, peste noapte, membri ai acestui proiect politic, în mod firesc chestia asta doare partidele politice care se simt afectate. Iar cei de la Telenești, domnule Filat, știi foarte bine că dumneata i-ai corupt și știi cu cât și cum.

Acum, cât privește filantropia domnului Filat. Noi cunoaștem, domnule Filat, că ești un om de afaceri prosper. Însă nu cred că ești atât de generos, și nici atât chiar de bogat, încât să reverseși finanțele care provin din activitățile duminicale legale asupra întregii Republici Moldova, asupra fiecărui raion. Subliniez. Amploarea și viteza cu care sunt corupți aleșii locali în teritoriu și unii gazetari este una fără precedent și măsuri trebuie luate.

Aș vrea, de asemenea, să formulez o întrebare care trebuie să stăruie în mintea cetățenilor atunci când ne gândim ce înseamnă un partid politic. Dacă este o instituție democratică și dacă este rezultatul votului relevant al cetățeanului care formează organele reprezentative, atunci trebuie să întrebăm fugarii din celelalte partide care s-au înregistrat la Filat, pentru bani, în ultimele luni, ce relevanță mai au în fața alegătorilor? Zero!

Acum, un alt aspect. Aș dori să amintesc, stimați colegi, că în anii 1998-2000, în calitatea mea de vicepreședinte al Parlamentului și de președinte al comisiei parlamentare de anchetă am examinat, împreună cu colegii din toate fracțiunile parlamentare, foarte multe cazuri de corupție, de privatizări dubioase, de activități economice de tip mafiot. Oamenii nominalizați în aceste scandaluri, pe care i-am nominalizat public de la această tribună, în numele comisiei de anchetă, nu fac pușcărie, și în asta nu este vina lui Iurie Roșca. Vina este a guvernanților de atunci care au paralizat organele de anchetă, inclusiv procuratura, și care controlau justiția din Republica Moldova. La nevoie vom scutura praful de pe aceste dosare sau vă voi prezenta, în zilele de joi, rapoartele, pe care poate le-ați uitat timp de 10 ani.

Vreau, de asemenea, să atrag atenția asupra faptului că una din tranzacțiile mai mult decât dubioase, care a trecut pe lângă atenția opiniei publice, practic, nu a apărut în presă, mai ales în cea zis democratică, care îl lustruiește pe Filat în ultimele săptămâni. S-a întâmplat un caz interesant în justiție: clădirea de pe strada Ștefan cel Mare colț cu Ismail, aia mare și acoperită cu sticlă, a fost pierdută de cel care a privatizat-o ilegal. Iată că poate una din sursele de finanțare ilegală a partidului respectiv, va dispărea. Asupra acestui subiect vom reveni.

Dragi prieteni, eu vreau să vă spun că toată această scamatorie politică pe care încearcă să o facă domnul Filat este ridicolă și pentru că domnia sa se pretinde a fi noul val în politica moldovenească. Deocamdată cunoaștem o singură certitudine: Vladimir Filat este deputat și și-a înregistrat un partid politic la Ministerul Justiției, ceea ce nu înseamnă câtuși de puțin că acest partid va avea un viitor cât de cât onorabil și relevant, chiar dacă banii respectivi curg gârlă din surse anonime în favoarea acestei grupări.

Vreau, de asemenea, să formulez, încă o dată, expres, cererea mea insistentă către organele de anchetă și către Serviciul de Informație și Securitate să stabilească, totuși, și să vină cu rapoarte în Parlamentul Republicii Moldova pentru a arăta în ce măsură activitățile acestui partid corespund legii cu privire la partide și cu privire la finanțarea partidelor politice, iar însuși faptul că cineva se declară a fi în opoziție nu-l absolvă de obligația de a fi cetățean onorabil și de a nu încălca legea.

Dragi prieteni, acum cu privire la culorile politice, la doctrinele politice, la sloganele pe care le utilizăm noi. Cine a spus că a fi un bandit ordinar, cu papion la gât, este mai onorabil decât a fi membru a unui partid comunist, pe care eu cred că ar trebui să îl încurajăm să-și schimbe denumirea. A fi membru al partidului comunist înseamnă a avea anumite viziuni ideologice regretabile și depășite. A fi om care încalcă cu regularitate și cu metodă legea și care minte cu nerușinare este mult mai grav, în opinia mea modestă. Iată de ce nu regret absolut deloc că măcar un partid politic din Republica Moldova, și anume PPCD, și-a asumat această discuție publică în contradictoriu cu un personaj dubios pe care îl cred foarte efemer în viața politică din Republica Moldova.

Ne reîntâlnim, dragi prieteni, și vom discuta la acest subiect în Parlamentul din 2009. Îmi pare rău că domnul Filat atunci nu va fi printre noi.

Vă mulțumesc.

Gruparea Filat finanțată, contrar legislației, din exteriorul țării

Interpelarea deputatului PPCD Stefan Secareanu, președinte al Comisiei parlamentare pentru drepturile omului și vicepreședinte al PPCD, prezentată în ședința Parlamentului din 6 martie 2008

Prima interpelare este adresată Procuraturii Generale, Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului de Informații și Securitate. Adresez această interpelare în legătură cu faptul că acum câteva zile a devenit cunoscut că gruparea condusă de Vladimir Filat ar fi procurat un lot de 33 de automobile marca “Dacia Logan” pentru fiecare filială teritorială, precum și 33 de calculatoare noi care au aceeași destinație.

În plus, în fiecare raion această grupare a tocmit câte o persoană pe post de secretar eliberat finanțat din surse necunoscute. Având în vedere faptul că există informații potrivit cărora această grupare este finanțată din exteriorul țării, contrar legislației în vigoare, precum și faptul că nu se cunoaște modul de achiziționare a bunurilor menționate, solicit instituțiilor abilitate să verifice legalitatea provenienței acestor fonduri, dacă ele au trecut prin contul partidului respectiv sau reprezintă donații și dacă remunerarea angajaților acestuia este făcută în conformitate cu legea, oficial, cu achitarea tuturor impozitelor.

Solicit, de asemenea, să se clarifice relația grupării conduse de numitul Vladimir Filat cu ex-ministrul apărării și ex-directorul Serviciului de Informații și Securitate Valeriu Pasat, precum și cu cunoscutul criminal și cap al lumii interlope Grigore Caramalac, alias Bulgaru, dat în urmărire penală internațională și care se ascunde de câțiva ani în Rusia. Deoarece există supoziția că printre sursele de finanțare ale grupării Filat ar fi și cele legate de numele celor doi.

Amintim aici că Vladimir Filat se află în relații strânse cu fostul demnitar Valeriu Pasat încă din perioada când cei doi ocupau funcții-cheie în guvernarea anilor 1998-2000, perioadă în care Filat a deținut funcția de șef al Departamentului de Privatizare și apoi cea de ministru de stat. Tot aici menționăm că numărul doi în gruparea respectivă, Alexandru Tănase, avocat al lui Valeriu Pasat, răsplătit generos pentru serviciile acordate omului structurilor secrete de la Moscova, a rămas în continuare persoana de maximă încredere a acestuia.

Solicit ca răspunsul la prezenta interpelare să fie prezentat, în măsura posibilităților, în termene regulamentare sau, în caz de necesitate, în momentul când vor fi acumulate suficiente elemente relevante privind modul de finanțare a grupării conduse de Vladimir Filat.

Va mulțumesc.

FLUX, 7 martie 2008

Numele lui Filat este sinonim cu Corupția

Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD

prezentată la ședința plenară a Parlamentului din 7 martie 2008 de către Iurie Roșca, vicepreședinte al Parlamentului și președinte al PPCD

Stimați colegi,
onorată asistență,

Așa cum spuneam, într-o declarație recentă, Vladimir Filat s-a angajat într-un joc politic murdar de corupere a reprezentanților altor partide și de manipulare a opiniei publice. El a pornit să creeze un partid prin atragerea, contra unor recompense grase, a membrilor altor partide în gruparea sa. Se știe deja că aceștia sunt cu precădere consilieri raionali și primari, care s-au dovedit a fi la scurt timp de la alegerile locale niște profitori și vânzători ai colegilor de partid și ai alegătorilor. Este pentru prima oară în istoria politică a țării când coruperea exponenților altor partide și atragerea lor într-o grupare apărută recent a devenit o **metodă**, un **procedeu de bază** în încropirea noii formațiuni. Avem de a face cu o practică condamnabilă, care afectează partidele politice participante la alegerile locale de anul trecut, dar ceea ce este și mai grav e că astfel se aduce atingere voinței alegătorilor, exprimate pentru candidații unor partide anume, printre care noua creatură nu figura ca subiect electoral. În aceste condiții alegătorii au tot temeiul să se simtă înșelați de cei pentru care au votat. Iar înregimentarea prin fraudă a aleșilor locali transfugi rămâne a fi un gest de trădare a colegilor de partid și a alegătorilor. La calificativul de **trădători** ar trebui să îl adăugăm și pe cel de **corupți**. Și oricât s-ar justifica aceștia pe la conferințe de presă, oricât ar amenința cu darea în judecată a celor care le spun pe nume, condiția lor rămâne a fi una jalnică și reprobabilă.

Vladimir FILAT știe mai bine decât oricine că are **un trecut plin de pete** și **un prezent pe care preferă să nu îl divulge**. Există destule fapte care arată că numele lui este strâns legat de **afaceri murdare, de privatizări trucate, contrabandă și evaziuni fiscale**. Iar dacă până în prezent încă nu există nici un dosar penal deschis împotriva acestuia, asta nu înseamnă cătuși de puțin că ar fi inocent, ci că pe vremea când era demnitar la Guvern el avea destulă influență asupra Procuraturii pentru a bloca orice intenție de anchetă, în timp ce astăzi se maschează destul de bine pentru a nu fi prins așa de ușor. Dar oricum ar suci-o, numele lui va rămâne pentru totdeauna sinonim cu **CORUPȚIA**.

Aroganța și agresivitatea lui Vladimir FILAT este ușor de înțeles. Ea este încurajată **din exterior**, de unde, se vede, îi și curg banii gărlă.

Stimați colegi,

Ieri la casa de cultură din Florești gruparea lui Vladimir Filat a dat un concert. Cu primari de prin sate și cu primarul Țap din Florești în frunte. Primarul Țap a anuțat de pe scenă că anume PDL-ul, anume Valdimir Filat a sponsorizat concertul. Printre artiștii care au distrat publicul au fost: Gheorghe Urschi, Zinaida Julea, frații Advahov și interpretul din România zis Fuego, ultimul anunțând triumfător sala că e prieten cu Vladimir Filat. Înțelegem că pentru asemenea onorarii orice artist ar fi bucuros să se declare prieten cu oricine. Așadar, dacă în anii precedenți țărani noștri aveau parte de concerte gratis doar în perioada campaniei electorale, acum ei se vor distra tot anul, deoarece pentru gruparea cu pricina alegerile au și început, iar banii nu sunt o problemă.

Apropo, la concertul de la Florești primarul Țap a anunțat că printre oaspeți se află și “prieteni noștri de la Telenești”, adică tocmai cei fugiți din PPCD, cu care Vladimir Filat se jura în mod fățarnic acum câteva zile că nu are nici o treabă. Acum se vede că are și că el a fost cel care i-a

momit. Până la urmă nimic nou: **cine seamănă se adună**. Și oricine ar face sau ar declara aceștia, se știe că oamenii pentru care suprema valoare este **banul** sunt periculoși și demni de tot disprețul.

Închei cu aceeași întrebare: de unde vin banii care inundă Moldova încă cu un an înainte de alegeri? Și ce impact poate avea invazia de bani negri în viața politică de la noi?

Vă mulțumesc.

FLUX, 14 martie 2008

Vladimir Filat a înstrăinat ilegal din patrimoniul statului 6 avioane TU-154B

Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD

prezentată în ședința plenară a Parlamentului din 13 martie de către Ștefan Secăreanu, președinte al Comisiei pentru drepturile omului, vicepreședinte al PPCD

Stimați colegi,
onorată asistență,

Grupul parlamentar al Partidului Popular Creștin Democrat reamintește că prin Hotărârea Parlamentului nr. 163-XIV, din 15 octombrie 1998, a fost creată o Comisie de anchetă pentru reexaminarea materialelor referitoare la raportul Curții de Conturi și modul de comercializare a avioanelor din patrimoniul statului. Vicepreședintele Parlamentului, Iurie Roșca, a condus acea Comisie de anchetă. Raportul Comisiei a fost elaborat și aprobat în unanimitate de către toți membrii acesteia, care reprezentau toate cele patru fracțiuni parlamentare. Proiectul de hotărâre propus de Comisia de anchetă a fost adoptat cu peste 4/5 de voturi ale membrilor Parlamentului. Unul din principalele personaje ale Raportului Comisiei de anchetă era Vladimir Filat în funcția sa de director al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, întrucât Vladimir Filat a fost executantul operațiunii de comercializare a 6 avioane TU-154B prin negocieri directe către o firmă din Rusia. Cele 6 avioane au fost vândute la un preț total de **1.110.000 dolari**, cu încălcarea gravă a Legii privind Programul de privatizare pentru anii 1997-1998, art. 16, alin. (1) al căreia permitea comercializarea unor bunuri din patrimoniul statului prin negocieri directe, doar în cazul unui singur cumpărător, și cu condiția ca patrimonial să fi fost scos anterior la licitație sau concurs de cel puțin două ori. În fața Comisiei de anchetă, Vladimir Filat a afirmat că avioanele respective erau bune de dat la fier uzat și au fost vândute ca active neutilizate în procesul tehnologic al întreprinderilor. Trebuie precizat faptul că din cele 6 avioane, doar 2 nu puteau fi exploatate, iar alte 2 avioane fuseseră supuse unor reparații capitale cu puțin timp înainte de vânzare. Din datele de care dispunea Comisia de anchetă a Parlamentului, unul din cele 6 avioane (nr. de bord 95324) nici nu a staționat în Rusia, ci a fost imediat revândut Companiei aeriene "Krâlia Taraza" din orașul Taraz, Kazahstan, pentru suma de aproximativ **500.000 de dolari**, care, la rândul său, l-a închiriat unei companii aeriene din Emiratele Arabe Unite, fapt investigat și constatat oficial de către Ministerul Securității Naționale de atunci. Pentru a justifica vânzarea avioanelor prin negocieri directe, și nu prin licitație, Filat a invocat Regulamentul cu privire la modul de comercializare a avioanelor neutilizate în procesul tehnologic al întreprinderilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 665, din 29.11.96, care la momentul tranzacției nu mai era în vigoare, trimiterea la el fiind nejustificată. Comisia parlamentară a constatat că în timpul derulării acestei operațiuni, Vladimir Filat a recurs la fals. Astfel, pe data de 12 iunie 1998, setul format din 6 avioane TU-154 a fost transmis de la Agenția teritorială Chișinău pentru privatizare la Comisia de negocieri directe. Procesul-verbal privind transmiterea-preluarea setului este semnat și de către Vladimir Filat, care apare în actul respectiv ca președinte al comisiei de negocieri directe. Respectiva comisie de negocieri directe a fost formată prin ordinul nr. 111, din 17 iunie 1998, al Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat (minister care era deja desființat ca urmare a modificării structurii Guvernului). Reiese că președintele comisiei de negocieri directe, Vladimir Filat, semna procese-verbale în numele acesteia cu cinci zile înainte de formarea respectivei comisii. Persoanele care s-au ocupat de comercializarea avioanelor TU-154B nu au intenționat să organizeze licitații în acest

scop. Drept dovadă stau scrisorile directorului general la CAS "Air Moldova" și documentele încheiate între CAS "Air Moldova" și SA "Aviazapciast".

Ordinul nr. 111, prin care a fost formată comisia de negocieri directe, ridică mai multe semne de întrebare, în componența comisiei fiind incluse persoane din două structuri care nu au coexistat nici o zi: directorul general al Departamentului Privatizării și viceministrul Privatizării. Ordinul a fost semnat de Zinaida Grafchin, viceministrul de atunci al Privatizării. De menționat că acea Comisie de negocieri directe a activat doar o singură zi. La 18 iunie 1998 (a doua zi după formarea comisiei), reprezentantul Societății pe Acțiuni "Aviazapciast" din Federația Rusă a depus cererea pentru participare la negocieri directe, negocieri care au avut loc în aceeași zi de 18 iunie 1998. Membri ai comisiei de negocieri au declarat în ședința Comisiei de anchetă că cifra de 1.110.000 dolari SUA pentru setul de 6 avioane a fost propusă de Vladimir Filat, președintele comisiei. La 14 iulie 1998 a fost semnat Contractul nr. 44 între Compania de Stat "Air Moldova" și Societatea pe Acțiuni "Aviazapciast".

Comisia de anchetă a conchis că cele 6 avioane au fost comercializate cu încălcări grave ale legislației în vigoare. Procuratura Generală și Curtea de Conturi, fiind solicitate de Parlament, au avut o atitudine superficială, ca să nu spunem sfidătoare. Persoanele care au verificat legalitatea acestei operații, procurorul general și președintele Curții de Conturi de atunci, au trecut cu vederea încălcările evidente ale legislației comise în procesul comercializării avioanelor TU-154B.

Dată fiind această situație, grupul parlamentar al PPCD cere Procuraturii Generale să verifice motivele pentru care această instituție, primind Raportul și toate materialele Comisiei de anchetă care îi vizau direct pe Vladimir Filat și alte persoane de răspundere din guvernele Sturza și Ciubuc, nu a dat curs Hotărârii Parlamentului și nu a inițiat investigațiile de rigoare. Totodată, fracțiunea PPCD, în calitatea sa de organ de lucru al Parlamentului, sesizează pe această cale Procuratura Generală și îi cere oficial să examineze, în conformitate cu legislația, faptele constatate în Raportul Comisiei de anchetă, aprobat cu votul a 83 de deputați în Parlament.

Vă mulțumesc.

FLUX, 14 martie 2008

Din Răspunsul Procuraturii Generale la Declarația Frapeciei parlamentare a PPCD

04.04.2008.

Nr. 1-88 pr/08-1782

În rezultatul examinării circumstanțelor menționate în declarația făcută publică în ședința plenară a Parlamentului Republicii Moldova din 13.03.2008, cu privire la comercializarea în anul 1998 a 6 avioane de model TU-154B, la 02.04.2008 Procuratura Generală Anticorupție a dispus începerea urmăririi penale în temeiul art. 185 alin. (3) Cod penal, în redacția anului 1961, pe faptul excesului de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu de către persoanele cu înalte funcții de răspundere la comercializarea a 6 avioane TU-54 B.

Filat, mare traficant de țigări

Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD,
prezentată la ședința plenară a Parlamentului din 20 martie de către Ștefan Secăreanu,
președinte al Comisiei pentru drepturile omului, vicepreședinte al PPCD

Domnule președinte, stimați colegi, onorată asistență,

Fracțiunea Partidului Popular Creștin Democrat readuce în atenția publică un caz grav de corupție examinat în 1999 de Comisia parlamentară de anchetă condusă de vicepreședintele Palamentului Iurie Roșca. Este vorba de cazul Filat – Combinatul de Tutun Chișinău. Comisia de anchetă, sprijinindu-se și pe Raportul Curții de Conturi din 1998, a stabilit implicarea nemijlocită în acest caz a lui Vladimir Filat, ex-ministru de Stat, fost director al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, care era în același timp și director general al Societății Comerciale “RoMold Trading” SRL cu sediul la Iași, și în această ultimă calitate a sa era partener de afaceri cu Mircea Ciubară, director al CTC-Tutun. De altfel, Vladimir Filat este și protagonistul unor dosare penale instrumentate în România pentru contrabandă cu țigări și evaziune fiscală. Vladimir Filat a fost monitorizat de Serviciul Român de Informații, potrivit mandatului 00492/1998 al Parchetului Curții Supreme de Justiție a României, stabilindu-se conexiunile sale cu autorități și oameni de afaceri din sfera crimei organizate, în celebrul scandal “Țigareta–Moldova”, fapt ce a făcut obiectul unui dosar intentat de Parchetul Iași, transmis apoi Parchetului General al României.

După numirea sa în funcția de director al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietatii de Stat, Vladimir Filat, contrar legislației în vigoare, și-a continuat afacerile, aducând un grav prejudiciu Societății pe Acțiuni “Tutun”, cu capital majoritar de stat. De menționat ca “Tutun SA” avea, în 1998, datorii față de Bugetul de Stat, la capitolul impozite, de aproape 70 milioane lei moldovenesti. “Tutun” SA din Chișinău și firma «RoMold Trading» SRL din Iași au încheiat, la 8 octombrie 1997, un Contract de distribuție exclusivă cu nr. 56. Conform Contractului, «RoMold Trading» primea dreptul de distribuitor exclusiv pe teritoriul României a tuturor produselor de tutun fabricate de către Combinatul de tutun din Chișinău. În conformitate cu clauzele contractului, «RoMold Trading» urma să achite în avans prețul fiecărui transport. Aceste prevederi contractuale nu au fost niciodată respectate, la sfârșitul anului 1998 «RoMold Trading» fiind dator Combinatului de tutun cu 657.017 lei (sau 107.867,5 dolari SUA). Aceste fapte sunt confirmate și de controlul efectuat la S.A. “Tutun-CTC” de către Departamentul Control Financiar și Revizie al Ministerului Finanțelor la solicitarea Comisiei parlamentare de anchetă. Valoarea maximă a datoriilor firmei “RoMold Trading” către SA “Tutun” (1.576.501 lei) a fost înregistrată chiar în timpul campaniei electorale pentru parlamentarele din martie 1998.

În timpul desfășurării acestui contract, la 12 septembrie 1998, organele de poliție din județul Iași au organizat un flagrant și au capturat patru TIR-uri cu 1 852 400 de pachete de țigări „MT” de contrabandă în valoare de 7,5 miliarde de lei românești. Din rechizitoriul întocmit de procurorii ieșeni rezultă că Vladimir Filat s-a asociat cu câțiva cetățeni români în scopul săvârșirii mai multor infracțiuni. Rechizitoriul mai notează că “din înregistrările efectuate de către SRI rezultă în plus față de celelalte probe administrate în cauză faptul că efectuarea importului ilegal a fost îndelung elaborată de inculpați, învinuiți și Filat Vladimir” și că “fapta învinuitului Stan Ionel, a inculpaților Burlacu Gheorghe, Burlacu Cristian și a numitului Filat Vladimir, de a se asocia în vederea săvârșirii de infracțiuni, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 323 Cod penal”. Faptele descrise în rechizitoriu sunt probate și de înregistrările convorbirilor telefonice dintre Vladimir Filat și asociatul său Stan, realizate de SRI și aflate ca probă la dosar. Cei doi sunt surprinși într-o discuție despre introducerea în România a transportului ilegal de țigări, de care erau conștienți că se face cu

încălcarea multor dispoziții legale în vigoare. Stan i-a raportat lui Filat că s-a aranjat falsul și că nimeni nu-i va mai deranja afacerile. Cetățenii români anchetați în acest dosar au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea mai multor infracțiuni, în privința cetățeanului Republicii Moldova Vladimir Filat fiind dispusă disjungerea cauzei în alt dosar, pentru a nu întârzia examinarea acesteia. În rechizitoriu se mai arată că, după declanșarea anchetei, s-a încercat influențarea unor înalți funcționari guvernamentali pentru ca firma “RoMold Trading” să reintre în posesia țigărilor care făcuseră obiectul importului ilegal.

Potrivit rechizitoriului, Filat urma să fie trimis în judecată, după stabilirea întregii activități infracționale. Vladimir Filat a montat o adevărată rețea infracțională și de influență la diverse niveluri decizionale ale statului român pentru a aduce țigări “MT” de contrabandă.

Materialele Comisiei parlamentare de anchetă au fost transmise atunci Procuraturii Generale, care însă nu a acționat în consecință.

În aceste condiții Frațiunea parlamentară a PPCD cere Procuraturii Generale și Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției să examineze cele cuprinse în prezenta Declarație și să acționeze în conformitate cu legislația, precum și să comunice care au fost cauzele pentru care materialele Comisiei parlamentare de anchetă au fost neglijate de Procuratură.

Totodată, Frațiunea PPCD cere Ministerului Afacerilor Externe și al Integrării Europene să utilizeze prerogativele sale legale pentru a contacta autoritățile competente ale Statului Român și să comunice oficial care este soarta dosarelor penale privind implicarea lui Vladimir Filat în contrabanda cu țigări în România.

FLUX, 21 martie 2008

Din Răspunsul Procuraturii Generale la Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD

04.04.2008.

Nr. 1-88 pr/08-1783

Procuratura Anticorupție a examinat declarația frațiunii parlamentare a Partidului Popular Creștin Democrat și materialele parvenite de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a României, pe faptul introducerii ilegale pe teritoriul României a 1.852.400 de pachete cu țigări „MT” de către cetățeanul Vladimir Filat.

În rezultatul examinării declarației și materialelor menționate, la 2 aprilie 2008 Procuratura Anticorupție a pornit cauza penală nr. 2008978044, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 75 alin. (5) și 164/7 alin. (1) Cod penal.

Filat, element corupt al fostelor guvernări compromise și respinse de alegători

Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD
Cu privire la faptele de corupție și administrare frauduloasă a proprietății statului comise de fostul demnitar guvernamental Vladimir Filat,
prezentată la ședința plenară a Parlamentului din 27 martie 2008
de către Iurie Roșca, vicepreședinte al Parlamentului și președinte al PPCD

Stimați colegi,
Onorată asistență,

Așa cum am mai arătat în ședințele anterioare, recent apăruta grupare politică în fruntea căreia s-a postat Vladimir Filat constituie un pericol pentru societatea noastră.

Pericolul vine din faptul că această grupare își propune să se afirme în politică prin fraudă, prin minciună, precum și prin coruperea membrilor altor partide și a unor structuri de presă.

În persoana dlui Filat nu avem, așa cum pretind gazetarii tocmiți de el, un tânăr necorupt și cuprins de idealuri, ci un vechi element corupt al fostelor guvernări compromise și respinse de alegători. Din păcate, exponenții acelor guvernări nu au ajuns încă să poarte răspundere în fața organelor de drept și a legii. Asta pentru că prea mare le-a fost influența asupra Procuraturii și altor organe de anchetă, astfel încât multiplele nelegiuiri, abuzuri, privatizări ilicite sau cazuri de corupție au fost blocate.

Se știe că Vladimir Filat a ocupat funcții de răspundere în Guvernele Ciubuc-II și Sturza în perioada anilor 1998-1999, fiind instalat inițial în funcția de director general al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat și apoi în cea de ministru de Stat - șef al Cancelariei Guvernului.

Amintim că faptele de încălcare a legilor și de deturnare a banilor publici au fost examinate atât de Comisia de Anchetă a Parlamentului, care a activat în legislaturile anilor 1998-2000 și pe care am condus-o, cât și de Curtea de Conturi, care este organul suprem de control financiar de stat și are independență organizatorică și funcțională. Prin urmare, această instituție nu poate fi suspectată nici de lipsă de profesionalism, nici de faptul că ar răspunde unor comandamente politice. Să vedem, așadar, cum apare demnitarul de ieri responsabil de privatizare, Vladimir Filat, în documentele acestei instituții.

Astăzi ne vom referi la Hotărârea nr.20, din 03.05.2000, privind rezultatele controlului asupra îndeplinirii de către Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat a Programului de privatizare pentru anii 1997-1998 (Monitorul Oficial al R. Moldova nr.106-108/21, din 24.08.2000).

Cităm în continuare din această Hotărâre:

“Curtea de Conturi, examinând rezultatele controlului asupra îndeplinirii de către Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor a Programului de privatizare pentru anii 1997-1998, a constatat că conducerea Departamentului (dl V. Filat etc.), nu numai că n-a asigurat pe deplin îndeplinirea Programului de privatizare pentru anii 1997-1998, dar și a admis un șir de încălcări și neajunsuri, în urma cărora bugetul de stat a ratat venituri bănești în sume esențiale.

Din 1038 obiecte, preconizate pentru privatizare în conformitate cu Programul de privatizare pentru anii 1997-1998, la data de 1.04.2000 au fost comercializate numai 348 obiecte, ce constituia 33,5 la sută.

Departamentul n-a asigurat executarea cerinței prevăzute de art.13, alin.8 al Legii cu privire la privatizare nr.627-XII, din 4.07.91, în ce privește stabilirea modului de ținere a evidenței mijloacelor de privatizare. Lipsa unui mecanism de evidență strictă a veniturilor din vânzarea patrimoniului public nu permite efectuarea unei analize ample a procesului de acumulare și utilizare a veniturilor.

La verificarea veniturilor primite s-a stabilit că, potrivit datelor Departamentului, în urma comercializării patrimoniului public, inclus în listele Programului de privatizare, la 1.01.2000 au fost vărsate în buget 143,3 mln lei, iar conform informației Ministerului Finanțelor, au fost încasate 106,6 mln lei.

Astfel, conform pct.8 din Regulamentul concursurilor investiționale și negocierilor directe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1056, din 12.11.97, comisia de concurs avea obligația de a primi, pregăti și controla documentele privind obiectul scos la concurs. Contrar acestuia, în cazul scoaterii la concurs investițional a acțiunilor statului deținute în S.A. "Hotelul Chișinău", S.A. "Moldagrotehnica", S.A. "Ionel", S.A. "Fertilitate-Soroca" etc., de către comisia de concurs (președinți ai comisiei dnii Iu.Badâr, V.Filat, A.Oleinic) au fost acceptate copiile certificatelor înregistrării de stat a întreprinderii și certificatelor de emisie a acțiunilor fără autentificarea în modul stabilit, iar darea de seamă financiară și bilanțul întreprinderii n-au fost autentificate de organul fiscal teritorial, ceea ce contravine prevederilor pct.10 (a) și (e) din Regulament. De asemenea, contrar prevederilor pct.17 din Regulament, au fost permise la concurs copiile statutului și certificatelor înregistrării de stat neautentificate ale unor participanți la concurs (S.R.L. "Transimex-prim" – câștigătorul concursului la privatizarea acțiunilor S.A. "Hotelul Chișinău").

Nerespectarea de către comisia de concurs (președinte dl V. Filat) a modului de stabilire a prețului inițial, prevăzut de pct.59 din Indicațiile metodologice privind determinarea valorii estimate a complexului patrimonial al întreprinderii și stabilirea prețului de vânzare a patrimoniului (acțiunilor) statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1056, din 12.10.97, a dus la micșorarea prețului minim de vânzare a acțiunilor statului în S.A. "Fabrica de confecții "Ionel" cu circa 500 mii lei.

De către conducerea DPAPS n-au fost îndeplinite prevederile pct.4 al Hotărârii Guvernului nr.109, din 2.02.99, "Cu privire la reprezentarea statului în societățile economice", care prevede constituirea în limitele efectivului DPAPS a unității structurale din trei persoane cu funcția de pregătire și întocmire a contractelor cu reprezentanții statului.

Contrar pct.11 din Regulamentul cu privire la reprezentarea proprietarului patrimoniului de stat în societățile economice, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.188, din 29.03.96, care prevede că conducătorii și locuitorii conducătorilor de ministere și departamente și ai altor autorități ale administrației publice, precum și conducătorii întreprinderilor, organizațiilor și instituțiilor de stat nu pot fi desemnați reprezentanți ai statului, prin ordinul nr.13/032, din 10.02.99, al directorului general al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, dl V. Filat, ca reprezentant al statului în S.R.L. "CTI-Print" a fost numită Z.Grafchin, vicedirector general al DPAPS.

Conform rezultatelor controlului asupra îndeplinirii de către Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat a Programului de privatizare pentru anii 1997-1998, mărimea venitului ratat de bugetul de stat în urma neglijării de către factorii de decizie ai Departamentului (Ministerului) în cauză a modalității stabilite de privatizare constituie suma de circa 1,6 mln lei.

Curtea de Conturi, ținând cont de încălcările depistate pe parcursul controlului, menționează prezența unor încălcări ale legislației în vigoare la îndeplinirea Programului de privatizare pentru anii 1997-1998 de către fosta conducere a Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat și a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat (dl V. Filat)."

Încheiem aici citatul din Hotărârea respectivă a Curții de Conturi.

Putem concluziona și de această dată fără riscul de a greși că Vladimir Filat este o persoană coruptă și compromisă, amestecată în multiple activități nelegitime de deturnare a banilor și bunurilor aparținând statului.

În legătură cu cele expuse, ne adresăm oficial către Procuratura Generală și către Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și a Corupției cu rugămintea să examineze minuțios documentele respective și să stabilească gradul de vinovăție a numitului Vladimir FILAT, iar în caz de necesitate să inițieze procedurile penale respective pentru a trage la răspundere pe cei vinovați și pentru a recupera prejudiciul cauzat statului. Rugăm, de asemenea, să se clarifice cauzele care au determinat inactivitatea conducătorilor Procuraturii Generale de la acea dată, care au ignorat hotărârile și demersurile Curții de Conturi.

Vă mulțumesc.

FLUX, 28 martie 2008

***Din Răspunsul Procuraturii Generale
la Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD***

07.04.2008.

Nr. 1-88 pr/08-1864

Prin prezenta Vă informăm că interpelarea înaintată în cadrul ședinței plenare a Parlamentului din 27 martie 2008, aferent faptelor de corupție și administrare frauduloasă a proprietății statului comise de către fostul demnitar Vladimir Filat, se examinează în ordinea art. 274 Cod de procedură penală de către Procuratura Anticorupție în comun cu Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției.

Gruparea de infractori politici Filat trebuie sancționată moral și izolată politic

Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD Cu privire la coruperea aleșilor locali și pericolul destrămării majorităților postelectorale din consiliile raionale,

prezentată în ședința plenară a Parlamentului din 28 martie 2008 de către Ștefan Secăreanu,
președinte al Comisiei parlamentare pentru drepturile omului, vicepreședinte al PPCD

Stimați colegi,
Onorată asistență,

Partidul Popular Creștin Democrat își exprimă îngrijorarea în legătură cu degradarea relațiilor din sânul majorităților postelectorale din consiliile raionale. Această degradare este cauzată de coruperea mai multor consilieri raionali de către gruparea Filat.

Aleșii locali ai mai multor partide politice care s-au lăsat corupți de Filat și părtașii lui caută să destrame majoritățile postelectorale prin pretenția de a nu mai reprezenta partidele care i-au promovat în organele electivă raionale și de a ocupa funcții de conducere. În felul acesta, gruparea Filat subminează în mod premeditat înțelegerile postelectorale care au permis buna funcționare a administrației publice locale de nivelul doi.

Cel mai recent exemplu este situația care s-a creat în consiliul raional Cantemir. Acolo cinci consilieri aleși pe listele Partidului Democrat, în frunte cu președintele și unul dintre vicepreședinți ai raionului, precum și trei consilieri aleși pe listele Partidului Liberal, au distrus majoritatea formată după alegeri și sfidează angajamentele luate în fața alegătorilor și față de partenerii politici. Asemenea situații și tendințe se manifestă și în alte raioane. Atragem atenția opiniei publice și a partidelor că avem de a face cu o grupare de infractori politici care trebuie sancționată moral și izolată politic. Scopul urmărit de această grupare este să compromită buna funcționare a consiliilor raionale și să înrăutățească relațiile dintre reprezentanții diferitor partide.

Gruparea Filat nu a fost subiect electoral în alegerile locale din 2007, iar încercarea ei de a-și cumpăra cu bani murdari locuri în consiliile raionale și funcții în administrația locală constituie o gravă amenințare la adresa democrației reprezentative și un atentat împotriva voinței exprimate de alegători.

În aceste condiții, Partidul Popular Creștin Democrat face apel către toate partidele politice să se distanțeze și să ia atitudine clară față de gruparea Filat.

Aleșii locali care s-au vândut, au trădat opțiunile electoratului și colegii de partid, trebuie să-și depună mandatele și să-și dea demisia din funcțiile publice în care au ajuns nu datorită lui Filat, ci datorită eforturilor subiecților electorali din anul 2007 și voturilor cetățenilor pentru acești subiecți.

Partidul Popular Creștin Democrat lansează acest semnal de alarmă întregii societăți și declară că responsabilitatea pentru degradarea climatului politic și disfuncțiile din consiliile raionale cade pe umerii aventurierului politic Vladimir Filat și a părtașilor săi.

Vă mulțumesc.

Vladimir Filat se face vinovat de privatizări frauduloase prejudiciind statul de milioane

Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD

prezentată la ședința plenară a Parlamentului din 3 aprilie 2008 de către Iurie Roșca, vicepreședinte al Parlamentului și președinte al PPCD

Stimați colegi,
Onorată asistență,

Astăzi vom continua să aducem în atenția opiniei publice abuzurile și nelegiuirile comise de **Vladimir Filat**, ex-director al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat și ex-ministru de stat, care figurează în peste 15 Hotărâri ale Curții de Conturi ca persoană care se face vinovată de privatizări ilicite, diminuare artificială a valorii unităților economice de stat și care a cauzat prejudicii de ordinul milioanei de lei din bugetul de stat. Anume din acea perioadă a scurtei lui aflări în funcții-cheie din structurile guvernamentale i se trag lui **Vladimir Filat** afacerile dubioase și veniturile fără muncă. Tocmai din aceste motive găsim necesar să repetăm că avem de a face cu un **gangster al tranziției**, corupt și cinic, care încearcă să parvină în politică prin metode murdare.

Voi prezenta în continuare informații din **Hotărârea Curții de Conturi nr. 83 din 04 octombrie 2001 privind rezultatele controlului asupra unor aspecte ale activității economico-financiare ale Băncii Comerciale „Moldincombank”**. Această bancă era succesor în drepturi al Băncii Republicane de Stat "Moldovapromstroibank" și fusese înregistrată de Banca Națională a Moldovei (BNM) la 15 noiembrie 1991 și reînregistrată la 17 iulie 1996. La 31 decembrie 2000 capitalul social al băncii a constituit 31 milioane 772 800 lei. Contrar prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 763 din 13 noiembrie 1995 și cerințelor Curții de Conturi (Hotărârea nr. 12 din 07 martie 1996), din vina lui **Vladimir Filat**, director general al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, și din vina "Moldindcombank" nu a fost inclusă în capitalul statutar al băncii proprietatea statului în valoare de **5 milioane 326 mii lei**. Ca urmare a nerespectării actelor normative menționate mai sus, numai în anii 1999-2000 în bugetul de stat nu s-au vărsat **2 milioane 243 400 lei** - venituri sub formă de dividende. Patrimoniul statului (baza de odihnă "Prietenia" din orașul Sergheevka, Ucraina) nu a fost reevaluat de către "Moldindcombank" S.A., fapt ce contravine Hotărârii Guvernului nr. 30 din 16 ianuarie 1996. Acesta a fost transmis ulterior Î.S. "Urbanproiect" la prețul de bilanț de numai 417 lei (actul nr. 1090/03 din 24 decembrie 1998, aprobat de Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat (director general **Vladimir Filat**). În evidența contabilă a Î.S. "Urbanproiect" prețul acestuia la 01 aprilie 2001 era reflectat în mărime de doar 1 milion 528 700 lei (față de 2 milioane 235 500 lei).

Hotărârea Curții de Conturi nr. 118 din 27 decembrie 2002 privind rezultatele controlului eficienței administrării, deetatizării și privatizării patrimoniului public în perioada anilor 1998-2001 de către Departamentul Privatizării arată că pe parcursul anilor 1998-2001 au fost privatizate prin concurs comercial 6 fabrici de vin din Federația Rusă. La unele din ele nu a fost respectată modalitatea stabilită de legislație privind obținerea planurilor de dezvoltare a unităților de la participanții la concursuri (S.A. "Orlovski vinzavod", S.A. "Tverskoi vinzavod" și S.A. "Votkinski vinzavod") de către comisia pentru desfășurarea concursurilor (**Vladimir Filat** și alții). Pierderile și veniturile ratate ale statului au fost cauzate de onorarea insuficientă a atribuțiilor funcționale de către conducerea Departamentului (**Vladimir Filat** și alții) și a subdiviziunilor sale, nerespectarea legislației privind administrarea și privatizarea patrimoniului

de stat, precum și de neexecutarea Hotărârilor anterioare ale Curții de Conturi privind lichidarea neajunsurilor depistate.

Curtea de Conturi a depistat încălcări grave ale legislației în activitatea de administrare, deetatare și privatizare a Departamentului Privatizării în perioada 1998-2001 (**Vladimir Filat** și alții), ceea ce a cauzat statului pierderi considerabile. Curtea de Conturi a *propus Procuraturii Generale*, în baza art. 18 (2) din Legea cu privire la Procuratură, examinarea respectării de către aceștia a legislației în vigoare în procesul de privatizare a patrimoniului statului în perioada anilor 1998-2001, *pentru luare de atitudine din partea procuraturii*.

La 11 martie 2003 materialele controlului au fost remise Procuraturii Generale. La 14 aprilie 2003 *Procuratura Generală* a informat Curtea de Conturi *că deciziile de privatizare a patrimoniului* (inclusiv adoptate în perioada de activitate a persoanelor responsabile, printre care și **Vladimir Filat**) *se emit colegial*, din care cauză *devine imposibilă individualizarea părții de vină a fiecărui membru al comisiei de privatizare*, adică nu este posibilă determinarea laturii subiective a componenței infracțiunii, fiind dificilă și abordarea problemei prin prisma legislației penale.

Curtea de Conturi, neacceptând o astfel de concluzie, a cerut Procuraturii Generale, la 14 mai 2003, *reexaminarea materialelor* controlului conform prevederilor art. 9 din Legea cu privire la Procuratură și art. 7(2) din Codul de procedură civilă, care stipulează că această chestiune se soluționează prin prisma legislației civile.

Cererea Curții de Conturi se află până în prezent în examinarea Procuraturii Generale.

Într-o altă **Hotărâre a sa, nr. 24 din 29 martie 2002 privind rezultatele privatizării proprietății de stat prin concurs investițional**, Curtea de Conturi a constatat că administrația fostului Departament al Privatizării și Administrării Proprietății de Stat (**Vladimir Filat** și alții) a exercitat insuficient controlul asupra activității organelor de conducere ale întreprinderilor și societăților economice în care statul deținea pachetul acțiunilor de control.

În această Hotărâre se menționează că scopul principal al privatizării prin concursuri investiționale, parte componentă a Programului de privatizare pentru anii 1998-2001, care prevedea atragerea investitorilor strategici la privatizarea și restructurarea financiară a întreprinderilor, reducerea cheltuielilor de producție și a numărului de întreprinderi nerentabile, redresarea economiei naționale, în mare parte nu a fost atins. Situația se explică prin faptul că șefii Departamentului Privatizării (**Vladimir Filat** și alții), ai ministerelor și departamentelor de resort, ai Comisiilor pentru desfășurarea concursurilor investiționale, *nerespectând prevederile Legii nr. 1217-XIII din 25 iunie 1997 și ale Regulamentului concursurilor investiționale și negocierilor directe*, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1056 din 12 noiembrie 1997, *au asigurat în mod insuficient și iresponsabil pregătirea și derularea procesului de privatizare a acțiunilor statului în unitățile economice supuse privatizării prin concursuri investiționale*. Trebuie să amintim aici că **Vladimir Filat** a fost responsabil de privatizarea următoarelor Societăți pe Acțiuni: "Farmaco Chișinău", "Neptun-Nord", "Agropetrol", "Ciment", "Inmacometal", "Piele", "Moldagrotehnica", "Protos", "Ionel", "Faprochim" și altele.

Fiecare dintre aceste cazuri conține urme evidente de combinații suspecte care arată în mod clar că **Vladimir Filat** a urmărit din funcțiile deținute la nivel guvernamental trucarea procesului de privatizare în scopul obținerii unor avantaje materiale considerabile. După ce am examinat cu atenție mulțimea de documente ale Curții de Conturi care îl vizează direct pe acest **oligarh**, țin să îmi exprim legitima indignare pentru lipsa de reacție din partea fostelor conducători ale Procuraturii Generale la multiplele materiale puse la dispoziție atât de Curtea de Conturi, cât și de Comisia parlamentară de anchetă din anii 1998-2001, pe care am condus-o.

Ne adresăm pe această cale Procuraturii Generale cerându-i să examineze minuțios aceste cazuri și să stabilească gradul de vinovăție a numitului **Vladimir Filat**, precum și motivele care au determinat inactivitatea foștilor conducători ai Procuraturii Generale care au trecut cu vederea seria de abuzuri și ilegalități comise de acesta.

Vă mulțumesc.

Prin scheme mafiote Filat a privatizat cel mai mare edificiu din centrul capitalei

Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD

privind vânzarea frauduloasă a pachetelor de acțiuni deținute de stat în întreprinderile S.A. „IPTEH” și S.A. „Imtehcom”, prin care a fost prejudiciat interesul public și Bugetul de Stat, prezentată în ședința plenară a Parlamentului din 28 martie 2008 de către Ștefan Secăreanu, președinte al Comisiei parlamentare pentru drepturile omului, vicepreședinte al PPCD

Domnule președinte,
Stimați colegi,

Așa cum se știe, afacerile imobiliare sunt printre cele mai profitabile, iar darea cu chirie a spațiilor pentru birouri aduce venituri fabuloase, mai ales pentru că cifrele care figurează în contractele de chirie sunt de regulă de zeci de ori mai mici decât cele achitate cu bani gheață deținătorilor acestor bunuri.

Se cunoaște că imobilul gigantic din bulevardul Ștefan cel Mare 65 din Chișinău, care se află la intersecția cu strada Ismail și vis-a-vis de magazinul UNIC, a fost privatizat în condiții dubioase în perioada când Valdimir Filat ocupa funcția de ministru de stat, în care fusese avansat din cea de șef al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat. Menționăm că cel care l-a succedat în funcție la conducerea Departamentului Privatizării în 1999 a fost actualul deputat al Alianței Moldova Noastră, Alexandru Oleinic, care ocupa această funcție în momentul realizării tranzacției respective. Există bănuiala că anume actualul multimilionar și deputat Vladimir Filat a stat în spatele acestei tranzacții și a tras toate sforile pentru a se căpătui prin intermediul unor firme off-shore cu acest imobil. Astfel, enorma clădire îmbrăcată în sticlă care a fost exploatată timp de mai mulți ani de cei care au pus stăpânire pe ea, a adus profituri care depășesc cu mult o sută de milioane de lei. Suma lunară care se zice că este ridicată la geantă de proprietarul din umbră al acestei clădiri se cifrează la aproximativ o 150 000 euro.

Procuratura Generală a inițiat un proces în instanță prin care cere anularea tranzacției de vânzare-cumpărare a acestui imobil, indicând o multitudine de ilegalități comise în momentul privatizării. La ora actuală dosarul este în ultima fază de examinare și se așteaptă pronunțarea sentinței.

Prezentăm mai jos doar o parte din argumentele invocate de Procuratura Generală în cererile de chemare în judecată din 19 aprilie 2007 și în demersul privind înaintarea cerințelor suplimentare din 22 mai 2007.

La 07 octombrie 1999 Comisia de vânzare a acțiunilor statului a perfectat procesul verbal nr. 27, prin care a fost stabilită modalitatea de vânzare la licitație a pachetului de acțiuni deținute de stat în SA „IPTEH”.

Potrivit Comunicatului de presă al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, publicat în ziarul „Moldova Suverană” la 12 noiembrie 1999, acțiunile SA „IPTEH” în număr de 190 228 (sau 80% din capitalul statutar) au fost expuse spre vânzare la Bursa de Valori. Prețul nominal al unei acțiuni a fost stabilit de 10 lei, iar prețul inițial de vânzare – 43,8 lei.

În urma vânzării acțiunilor la Bursa de Valori în data de 20 octombrie 1999, Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat a emis la 04 noiembrie 1999 ordinul nr. 167 și a întocmit procesul verbal nr. 30 de aprobare a listei companiilor de brokeri care au câștigat concursul. În poziția nr. 3 a anexei nr. 2 a ordinului menționat, SRL „Broker-Service” (participantul

la concurs în numele SRL „Unizet-Com”) a fost desemnată drept câștigătoare a concursului de procurare a 190 228 de acțiuni ale statului în SA „IPTEH”, achitând prețul de 4,9 milioane lei. Reiese că acțiunile statului în SA „IPTEH” au fost vândute la prețul de numai 26 lei și 28 de bani bucata.

Ilegalitățile au fost comise mai întâi în procesul desfășurării licitației din 20 octombrie 1999. După cum am arătat mai sus, prețul inițial de vânzare a acțiunilor statului în SA „IPTEH” la Bursa de Valori a fost stabilit în mărime de 43,8 lei bucata. Acesta a fost calculat în baza normelor care erau atunci în vigoare. În timpul desfășurării acestor vânzări, Comisia a modificat prețul minim, ceea ce constituie o încălcare a Regulamentului nr. 506 din 18 mai 1998.

De asemenea, contrar prevederilor în vigoare la acea dată, cumpărătorul nu a achitat deplin accontul pentru participarea la licitație, suma neachitată constituind 61883 lei.

Regulamentul sus menționat prevede că includerea cererii în rețea fără achitarea prealabilă a accontului sau cu achitarea unui accont mai mic decât suma prevăzută se va considera răspândire a informației eronate în scopul modificării cursului hârtiilor de valoare și în consecință cererile în cauză nu vor fi admise spre examinare.

Astfel, Comisia a admis în mod ilegal spre examinare cererea SRL „Broker-Service”, iar vânzarea acțiunilor statului în SA „IPTEH” s-a făcut la un preț mai mic decât prețul stabilit inițial.

Conform Raportului de expertiză nr. 003796/2806 prin aceste acțiuni statului i-a fost cauzată o pagubă în mărime de 1 666 407 lei.

În legătură cu aceasta, Procuratura Generală a atacat cu recurs Hotărârea nr.30 a respectivei Comisii și ordinul nr. 167 al Departamentului Privatizării din 04 noiembrie 1999.

Ulterior, la 23 august 2001 SRL „Unizet-Com”, în folosul căruia SRL „Broker-Service” a cumpărat acțiunile statului, a transmis aceste acțiuni firmei off-shore din Gibraltar „WORLDWAY” LTD în contul achitării gajului.

Așadar, dacă Comisia respectivă ar fi vândut aceste acțiuni măcar la prețul inițial, adică de 43,8 lei, atunci în contul statului ar fi fost încasați 8 milioane 331 mii 986,4 lei, adică de două ori mai mult decât suma încasată.

Acum despre cazul SA „Imtehcom”. Potrivit procesului verbal nr. 31 al Comisiei de vânzare a acțiunilor statului din 11 noiembrie 1999, Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat a expus spre vânzare la Bursa de Valori acțiunile SA „Imtehcom” în număr de 66 466 (sau 98 % din capitalul statutar), la prețul nominal al unei acțiuni de 10 lei și prețul inițial de vânzare de 42,64 lei.

În baza rezultatelor vânzării acțiunilor la Bursa de Valori, Departamentul Privatizării a întocmit la 02 decembrie 1999 procesul verbal nr. 34, prin care a aprobat lista companiilor de brokeri câștigători ai concursului. Conform poziției nr. 8, aceeași SRL „Broker-Service” (participantul la concurs în numele SRL „Unizet-Com”), a fost desemnată drept câștigătoare a concursului de procurare a 66 466 de acțiuni ale statului în SA „Imtehcom”. Prețul achitat de SRL „Broker-Service” pentru acțiunile cumpărate a constituit 1 milion 116 mii 628 lei.

Reiese că acțiunile SA „Imtehcom” au fost vândute la prețul de numai 16,8 lei bucata.

Au fost comise de asemenea o serie de ilegalități în urma cărora a fost prejudiciat interesul public. Comisia de vânzare a acțiunilor statului a săvârșit repetat o nouă nelegiuire, vânzând în mod ilegal acțiunile statului în SA „Imtehcom” la un preț mai mic decât cel inițial, fiind cauzată statului o pagubă în mărime de 1 milion 151 mii 191 lei.

Pentru a complica o eventuală examinare a fraudelor la care ne-am referit, Adunarea generală a SA „Imtehcom”, răspunzând cererii SRL „Unizet-Com”, a aprobat o Hotărâre prin care capitalul statutar al SA „Imtehcom” a fost diminuat până la 20 000 lei (2 mii acțiuni cu valoarea nominală de 10 lei fiecare). Totodată, acțiunile statului, inclusiv imobilul compus din 2 etaje ale clădirii amplasate în mun. Chișinău, b-d Ștefan cel Mare, 65 (conform actului de transmitere-primire din 12 septembrie 2000) au fost transmise de la capitalul statutar al acestei societăți către capitalul statutar al „Unizet-Com”. Ulterior, la 12 februarie 2001, „Unizet-Com” a transmis încăperile respective către SA „IPTEH”, pachetul majoritar de acțiuni al căreia de asemenea aparține „Unizet-Com”.

Este evident că cei care au stat în spatele acestei afaceri murdare au aplicat scheme sofisticate care să le șteargă urmele. Prin aceste privatizări, ilegalitatea cărora este evidentă, bugetul

de stat a ratat încasări de cel puțin 2 milioane 817 598 lei sau 626 133 dolari SUA la cursul de schimb de atunci. Evident, suma respectivă este acel minim calculabil care reiese din documentele existente. Ea ar fi fost mult mai mare dacă funcționarii respectivi ar fi reprezentat interesele statului, și nu ar fi urmărit propria căpățuială.

Având în vedere acest grav caz de corupție, trafic de influență și de abuz în serviciu, cerem Procuraturii Generale și Serviciului de Informații și Securitate să examineze minuțios circumstanțele acestei afaceri murdare și să stabilească gradul de implicare personală a numitului Vladimir FILAT și a altor persoane cu funcții de răspundere.

De asemenea, cerem să se facă investigațiile necesare pentru a se stabili cine este adevăratul proprietar al firmei off-shore „WORLDWAY” LTD din Gibraltar. Dacă se va dovedi că numitul Filat nu figurează formal ca proprietar al acestei companii, se impune clarificarea relațiilor de tip mafiot al celor care figurează formal în actele firmei respective cu privatizatorii din fostele guvernări.

Vă mulțumesc.

FLUX, 11 aprilie 2008

Din Răspunsul Procuraturii Generale la Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD

12.05.2008

Nr. 22-760/06-472

Procuratura Generală a examinat sesizarea referitoare la privatizarea SA „IPTEH” și „Imtehcom”.

Cercetările efectuate au scos la iveală că înstrăinarea la finele anului 1999 a pachetelor de acțiuni ale statului în societățile pe acțiuni menționate în folosul domeniului privat a avut derogări serioase de la actele normative despre privatizarea în vigoare.

În temeiul acestor abateri, la 19.04.2007 Procurorul General a reclamat în judecată legalitatea alienării valorilor economice nominalizate. Procurorul a solicitat recunoașterea nulității tranzacției de înstrăinare a bunurilor statului, lipsirea de valoare juridică a emisiilor de acțiuni efectuate ulterior în SA „Ipteh”, cu readucerea părților în poziția inițială...

La 09.04.2008, pentru prejudicierea intereselor publice în cazurile „Ipteh” și „Imtehcom”, s-a declanșat urmărire penală și culpa persoanelor vinovate de comiterea infracțiunilor respective se investighează în cadrul dosarului penal. Cauza penală se află la etapa de soluționare.

Gruparea Filat organizată în stil mafiot

Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD,
Schemele financiare dubioase și coruperea politică practicate de gruparea Filat,
prezentată la ședința plenară a Parlamentului din 17 aprilie 2008 de către Iurie Roșca,
vicepreședinte al Parlamentului și președinte al PPCD

Stimate domnule președinte,
Stimați deputați,
Onorata asistență,

Încă în luna februarie a.c., Grupul parlamentar al PPCD a avertizat public de la această tribună că procesul democratic din țara noastră este amenințat de fenomenul periculos de utilizare a banilor murdari în scopuri politice. În acest sens, ne-am referit la **gruparea Filat** care încearcă să pătrundă pe scena politică prin înșelăciune și corupere a membrilor altor partide politice.

Așa cum amploarea acestui fenomen de **corupere politică** a căpătat proporții alarmante, la 6 martie deputatul creștin-democrat Ștefan Secăreanu adresa o interpelare cerând organelor de drept verificarea provenienței fondurilor din care a fost procurat un lot de automobile **DACIA LOGAN** și un set de calculatoare noi pentru **clientela politică a PLDM**.

Astăzi venim cu noi elemente care demască **schemele de tip mafiot** utilizate de **gruparea Filat** în scopul mituirii cu bani și cadouri de preț a unor așa-numiți fruntași ai acestui partid. Din informațiile de care dispunem, inițial a pusă la cale procurarea lotului de mașini DACIA LOGAN prin intermediul **Societății pe acțiuni IPTEH**, firmă cunoscută ca fiind parte a schemei de privatizare ilegală a imobilului din **bd Ștefan cel Mare 65**, din aceeași schemă făcând parte și **firma off-shore din Gibraltar WORLDWAY LTD**. Acum se vede și mai clar că cel care a stat în spatele acestei tranzacții și a tras toate sforile pentru a se căpătui cu clădirea respectivă este **multimilionarul de carton Vladimir Filat**.

Așadar, în luna februarie anul curent IPTEH SA începe realizarea unui proiect de achiziționare a 10 mașini DACIA LOGAN la prețul de 6 mii 50 EURO bucata. La momentul semnării contractului cu compania importatoare a fost achitat un avans de 20 la sută, fiind stabilit și termenul de livrare până la 28 februarie. În aceleași condiții, până la 15 martie urmau să fie achiziționate încă 10 automobile. Se cunoaște, de asemenea, că întreprinderea IPTEH S.A. planifica să mai procure alte 10 mașini în luna aprilie curent.

Astfel, în baza contractului nr. LS-021, la 20 februarie a.c., întreprinderea IPTEH SA procura primele trei automobile DACIA LOGAN AMBITION, de culoare albă, cu numerele de înmatriculare **C MY 536, C MY 537, C MY 538**. Însă după dezvăluirile publice pe care le-am făcut de la această tribună, schema respectivă de procurare a mașinilor DACIA LOGAN în scurt timp a fost abandonată. Atunci aceștia au recurs la o altă schemă. Ca să șteargă urmele afacerii dubioase, cele trei mașini proaspăt cumpărate au fost vândute formal, la același preț, unor persoane din gruparea Filat sau rudelor acestora. Astfel, situația devine ciudată din punct de vedere economic, dar clară ca interes politic. Cum altfel poate fi înțeleasă acțiunea firmei IPTEH SA care cumpără niște mașini trecute pe numele ei ca persoană juridică și le vinde peste câteva zile unor persoane fizice fără a avea din această tranzacție vreun profit? Cei pe numele cărora au fost trecute automobilele respective sunt următorii: **Eugen Sturza**, responsabil de activitatea organizației de tineret a grupării Filat din raionul Nisporeni, fiul lui **Ion Sturza**, promovat în funcția de vicepreședinte al raionului Nisporeni de Partidul Democrat și apoi trecut în tabăra lui Filat; **Vadim Surdu** și **Anatolie Dimitriu**, ambii fiind persoane de încredere ale lui Filat.

Ulterior, pentru a nu atrage atenția organelor de control și a nu fi învinuiți de finanțarea ilegală a numitei grupări, alte 12 unități de transport au fost achiziționate prin intermediul persoanelor fizice, majoritatea cărora sunt membri ai PLDM sau se află în relații de rudenie cu membrii grupării. Astfel, proprietar al autoturismului DACIA LOGAN cu numărul de înmatriculare **C MZ 975** a devenit **Stanislav Balan**, al autoturismului **C MZ 976** – respectiv, **Ecaterina Meaun**, soția lui **Gheorghe Meaun**, membru al PLDM. Autoturismul **C MZ 981** i-a revenit lui **Iurie Chiorescu**, președintele organizației de tineret a PLDM, iar mașina cu numărul **C MZ 982** – lui **Anghel Agache**. Precizăm că acest automobil este dat în folosință consilierului raional din Telenești, **Tudor Rotaru**, ca recompensă pentru trădarea PPCD-ului și trecerea la Filat. Automobilul **C MZ 501** a fost înmatriculat pe numele lui **Octavian Grama**, unul din membrii fondatori ai grupării Filat. Autoturismul cu numărul **C MZ 502** i-a revenit juristului **Ștefan Creangă**, iar cel cu numărul **C MZ 504** a fost trecut pe numele lui **Gheorghe Efros**. Menționăm că în această mașină se plimbă acum consilierul orășenesc din Florești, **Vitalie Ungureanu**, care a fugit, alături de primarul Țap de Florești, din partidul condus de Dumitru Diacov în tabăra lui Filat. Proprietar al autoturismului DACIA LOGAN cu numărul de înmatriculare **C MZ 506** a devenit fostul deputat **Gheorghe Marin**, fugit și el de la Diacov la Filat în schimbul acestui cadou de preț. Un alt ortac al lui Filat, **Victor Barbăneagră**, a devenit proprietarul autoturismului cu numărul de înmatriculare **C MZ 509**.

Toți aceștia sunt membri ai Biroului sau Consiliului Politic al PLDM.

Alte trei autoturisme DACIA LOGAN noi-nouțe au mai ajuns în posesia lui **Alexandru Solocenco** (nr. **C MZ 507**), **Vladimir Țurcan** (nr. **C MZ 508**) și **Andrei Urmaș** (nr. **C MZ 512**), aceștia fiind și ei în strânse relații cu grupul respectiv.

Apropo, jeepul de lux **BMW x 5**, de culoare neagră, cu numărul de înmatriculare **C VF 480**, anul fabricării 2007, în care deseori se deplasează Vladimir Filat, este înregistrat de asemenea pe numele întreprinderii IPTEH SA. Așa, de exemplu, sâmbătă, 12 aprilie, Vladimir Filat a sosit la întâlnirea de la casa de cultură din Ialoveni fiind la volanul acestei mașini. Remarcăm de asemenea faptul că printre cele câteva automobile aflate în proprietatea lui Vladimir Filat este și un autoturism de lux **BMW Sedan** cu numărul **C VF 760**, care are aceeași serie **C VF** ca și jeepul înregistrat pe numele IPTEH SA. Inițialele **VF** nu înseamnă altceva decât «**Vladimir Filat**». Aceste detalii demonstrează o dată în plus faptul că anume Vladimir Filat a stat în spatele scandalosei privatizări a clădirii din bulevardul Ștefan cel Mare. Astfel oricine se poate convinge că am avut dreptate atunci când am afirmat că în persoana lui Filat avem de a face cu un **tip corupt**, care s-a căpătuit în mod abuziv pe seama proprietății statului.

Menționăm că toate mașinile procurate recent sunt noi-nouțe, fabricate în 2008, și au fost distribuite astfel încât acest mecanism de corupere să cuprindă cât mai multe zone ale țării. Accentuăm că gruparea Filat este **organizată în stil mafiot**, unde persoanele recrutate sunt puse în relație de dependență materială, prin urmare devenind manipulate și șantajabile.

Având în vedere cele expuse, Grupul parlamentar al Partidului Popular Creștin Democrat cere Procuraturii, să examineze, de comun acord cu MAI și cu CCCEC, cazurile arătate mai sus și să stabilească dacă acțiunile respective se constituie în elemente de finanțare ilegală a unui partid politic. De asemenea, cerem să se verifice sursele financiare din care persoanele menționate mai sus au procurat autoturismele respective, raportând sumele utilizate pentru cumpărarea acestor unități de transport la veniturile fiecăruia dintre ei. Totodată, se impune verificarea faptelor de corupere în scopuri politice a unor aleși locali și membri ai altor partide, care au aderat la gruparea Filat în urma obținerii unor cadouri de preț sau recompense bănești.

Vă mulțumesc.

FLUX, 18 aprilie 2008

La privatizarea Uzinei de ciment din Rezina, Filat a furat statul de peste 14 milioane dolari

Interpelarea deputatului PPCD Vlad Cubreacov,
vicepreședinte al PPCD,
prezentată în ședința Parlamentului din 19 iunie 2008,
privind noi cazuri de corupție la adresa lui Vladimir Filat

În conformitate cu legea privind Programul de stat de privatizare pentru anii 1995-1996, Societatea pe Acțiuni CIMENT a fost inclusă în lista obiectivelor supuse privatizării: 40% contra bonurilor patrimoniale, iar 60% scoase la concurs investițional, contra mijloacelor financiare, la prețurile existente pe piața mondială. Timp de doi ani acțiunile statului în această întreprindere nu au fost vândute, iar SA CIMENT a ajuns în stare de insolabilitate. La concursul de privatizare a întreprinderii au participat compania autohtonă ENERCOM SRL și compania franceză FINARGE 26, firmă asociată LAFARGE. Ofertele celor două companii au fost:

- 1) ENERCOM – *15 milioane dolari SUA* și
- 2) FINARGE 26 – *10 milioane dolari SUA*.

În septembrie 1998, Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, condus de directorul **Vladimir Filat**, a semnat Contractul de vânzare-cumpărare la prețul de *numai 200 000 de dolari SUA*. Astfel, prețul de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni către FINARGE 26 a fost diminuat esențial, de circa 45 de ori, întrucât valoarea reală a pachetului vândut constituia 15 milioane dolari SUA, la cursul oficial al dolarului de 6 lei, la data semnării contractului.

Modul de privatizare, prin respingerea ofertei de 15 milioane de dolari SUA a companiei autohtone ENERCOM SRL, precum și prețul de vânzare-cumpărare diminuat considerabil la 200 000 de dolari SUA, denotă un șir de grave încălcări comise în procesul de privatizare și o posibilă cointereseare materială personală a conducerii Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat.

În februarie 2000, în scopul efectuării lucrărilor de minerit, compania franceză a procurat de la organele administrației publice locale din raionul Rezina un teren cu suprafața de 188,5 hectare, la prețul total de 5,7 milioane de lei, în situația în care, conform mecanismului de calcul stabilit prin Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, prețul respectivului teren constituia 113,5 milioane de lei, adică de 20 de ori mai mult decât s-a plătit în realitate.

Cer instituțiilor interpellate să verifice legalitatea și corectitudinea celor două tranzacții de vânzare-cumpărare, să stabilească gradul de responsabilitate a conducerii Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat și a conducerii raionului Rezina în cazul acestor tranzacții, indicând venitul ratat la bugetul de stat și cel al raionului Rezina.

Chișinău, 19 iunie 2008

FLUX, 20 iunie 2008

*Din Răspunsul Procuraturii Generale
la Declarația Frațiunii parlamentare a PPCD*

30.06.2008

Nr. 24-209/08-1376

Procuratura Generală a examinat interpelarea privind legalitatea privatizării pachetului de acțiuni ale statului în SA „Ciment” din or. Rezina și a terenurilor aferente imobilelor acestei întreprinderi.

În urma controlului, s-au confirmat faptele privind înstrăinarea de către Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat a pachetului de acțiuni ale statului în S.A. „Ciment” în număr de 3 064 139 (52,03%) la preț diminuat cu 9,8 mil. dolari SUA.

Ca rezultat, la 30.06.2008 Procuratura Generală a început urmărirea penală în baza art. 185 alin. (3) Cod penal (în redacția a. 1961) în privința factorilor de decizie ai DPAPS, pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu, săvârșite de o persoană cu funcție de răspundere sus-pusă, care a cauzat urmări grave intereselor publice.

Смотрите, Вова в примары балотируется!

DOSARUL

mafiotului și
gangsterului de tranziție

VLADIMIR FILAT

Vladimir Filat a înstrăinat ilegal din patrimoniul statului 6 avioane TU-154b

RAPORTUL

Comisiei de anchetă privind modul de comercializare a avioanelor MIG-29 și TU 154B din patrimoniul statului, prezentat de dl Iurie ROȘCA, vicepreședinte al Parlamentului, președinte al Comisiei de anchetă

Comisia de anchetă pentru reexaminarea materialelor referitoare la raportul Curții de Conturi și modul de comercializare a avioanelor din patrimoniul statului, formată prin Hotărârea Parlamentului nr. 163-XIV din 15 octombrie 1998, supune atenției Parlamentului rezultatele controlului efectuat. Textul prezentului Raport a fost elaborat și aprobat în unanimitate de către toți membrii Comisiei de anchetă, care reprezintă cele patru fracțiuni parlamentare.

Prezentul Raport include faptele, stabilite de către Comisia de anchetă, care se referă la modul de comercializare a avioanelor MIG-29 și TU 154B din patrimoniul statului, iar în partea finală cuprinde aprecierile juridice date de Comisia de anchetă acestor fapte.

În urma controalelor efectuate, Comisia de anchetă a constatat că în ședința sa din 23 octombrie 1996 Colegiul Ministerului Apărării a decis comercializarea avioanelor de luptă MIG-29 din dotarea Armatei Naționale. Prețurile de vânzare ale avioanelor au fost stabilite de o comisie guvernamentală sub președinția viceministrului Apărării Ion Nani.

Au existat câteva oferte, venite în principal de la firme particulare străine, care figurau ca intermediari între autoritățile Republicii Moldova și potențialii cumpărători. În acest sens, poate fi menționată oferta firmei coreene "Colon Internațional COBD" de a achiziționa avioanele menționate pentru suma de 84 milioane dolari SUA. A fost chiar perfectat un contract, care nu a fost semnat de ministrul Apărării Pavel Creangă. O altă ofertă a venit din partea firmei panameze "Sitea Internațional" SA. Firma în cauză oferea suma de 101 milioane dolari SUA pentru toate avioanele, echipamentul accesoriu, piesele de schimb și muniție. Nici această ofertă nu a fost acceptată.

În luna iunie 1997 ministrul Apărării Valeriu Pasat a fost contactat de reprezentanți ai Departamentului Apărării al SUA cu propunerea de a vinde aceste avioane Guvernului Statelor Unite. După mai multe întâlniri ale ministrului Pasat cu funcționari superiori ai Departamentului Apărării al SUA, pe data de 26 septembrie 1997 Departamentul de Stat al SUA a adresat un mesaj președintelui Republicii Moldova în care exprima dorința Guvernului SUA de a achiziționa cele 21 avioane MIG-29 cu muniții și utilajul accesoriu, făcând în acest sens următoarea ofertă – 40 milioane dolari SUA și diverse echipamente și utilaje militare (2 avioane de transport Hercules, vehicule ș.a.). Despre această ofertă au fost informați ministrul Apărării Valeriu Pasat, prim-ministrul Ion Ciubuc, președintele Parlamentului Dumitru Moțpan, ministrul Afacerilor Externe Nicolae Tăbăcaru, președintele Comisiei parlamentare pentru securitatea statului și asigurarea ordinii publice Grigore Bratunov.

De menționat că pe data de 11 septembrie 1997 a intrat în vigoare Legea cu privire la Programul de privatizare pentru anii 1997-1998, articolul 56 al căreia prevede că vânzarea patrimoniului militar neutilizat din cadrul Ministerului Apărării, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Securității Naționale se efectuează în temeiul Programului de privatizare conform unui regulament și unor liste aprobate de Parlament.

După primirea ofertei americane Comisia de evaluare a Ministerului Apărării a stabilit costul a 21 avioane MIG-29 – 63 milioane dolari SUA, iar al munițiilor și utilajului accesoriu – 7,9 milioane dolari SUA, în total – 70,9 milioane dolari SUA.

Pe data de 10 octombrie 1997 a fost încheiat Acordul între Ministerul Apărării al Republicii Moldova și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind cooperarea în domeniul unor proiecte de prevenire a proliferării armelor de distrugere în masă. Pentru Republica Moldova Acordul a fost semnat de către ministrul Apărării Valeriu Pasat. Acest Acord prevedea vânzarea a 21 avioane MIG-29 cu muniții și utilajul accesoriu pentru suma de 40 milioane dolari SUA. În aceeași zi a fost semnată și Declarația comună a Ministerului Apărării al Republicii Moldova și Departamentului Apărării al Statelor Unite ale Americii care stipulează începutul unui program de asistență militară pentru Republica Moldova. Programul în cauză prevede furnizarea către Republica Moldova a diferitelor bunuri, cum ar fi vehicule, echipament de comunicații, echipament și tehnică video, tehnică de calcul, veste antiglonț, paturi ș.a. Din explicațiile demnitarilor audiați de către Comisia de anchetă, acest program urmează a fi înțeles ca o compensare pentru acceptarea prețului de 40 milioane dolari SUA propus de partea americană. Deși în textul Declarației nu sunt indicate cantitatea, nomenclatorul și termenele de livrare ale ajutoarelor oferite, partea moldovenească a primit asigurări că suma acestor ajutoare va depăși costul avioanelor Hercules și al celorlalte bunuri, incluse în oferta inițială a Departamentului de Stat al SUA. Asupra acestor aspecte s-a convenit la o întâlnire a ministrului Apărării cu negociatorii americani, întâlnire ce a avut loc cu două zile înainte de semnarea Acordului și a Declarației. Partea americană a respins propunerea părții moldovenești de a include în textul Declarației date certe referitoare la cantitatea și termenele de livrare a bunurilor respective, explicând aceasta prin faptul că nu se pot estima resursele financiare care vor fi alocate pentru asemenea programe în bugetul SUA pe anul viitor. Din datele de care dispune Comisia de anchetă, programul anunțat de Declarația comună este în curs de desfășurare, în Republica Moldova fiind livrate până la ora actuală diverse bunuri militare (vehicule, echipament de comunicații ș. a.).

Referitor la modul de comercializare a avioanelor TU 154B, Comisia de anchetă consideră necesar să scoată în evidență următoarele aspecte. Spre mijlocul anului 1997, conducerea Companiei Aeriene de Stat "Air Moldova", analizând starea economico-financiară a Companiei, precum și situația creată pe piața transporturilor aeriene, a ajuns la concluzia că este necesară înnoirea parcului de aeronave. Se avea în vedere comercializarea avioanelor puțin utilizate (de tipurile TU 134A – 2 unități, TU 154B – 6 unități și AN 26B – 3 unități), achiziționarea unor avioane de tip mai mic (IAK 42), precum și a unor piese de rezervă necesare pentru reparația altor avioane din parcul Companiei "Air Moldova". Problema parcului de avioane a fost adusă la cunoștința Administrației de Stat a Aviației Civile, care a fost de acord cu soluțiile propuse de conducerea Companiei.

Pentru realizarea celor propuse, la 7 octombrie 1997 "Air Moldova" a încheiat cu firma "ARD-plus" SRL un Protocol de intenții, precum și un Acord privind activitatea economico-financiară comună. Aceste acte prevăd vânzarea a 6 avioane TU 154 și a 2 avioane TU 134 către Societatea pe Acțiuni de tip deschis "Avia Zapceasti" din Federația Rusă, firma "ARD-plus" figurând în calitate de reprezentant al companiei rusești.

Chiar de la început, conducerea Companiei de Stat "Air Moldova" a optat pentru comercializarea avioanelor respective prin intermediul negocierilor directe cu "Avia Zapceasti". În acest sens, directorul general al "Air Moldova" Petru Ciobanu, prin scrisoarea nr. 03/50 din 12.01.98, solicită sprijinul Administrației de Stat a Aviației Civile pentru organizarea negocierilor directe în vederea comercializării avioanelor TU 154. Însă Legea privind Programul de privatizare pentru anii 1997-1998 (intrată în vigoare pe data de 11 septembrie 1997) permite comercializarea unor bunuri din patrimoniul statului prin negocieri directe doar în cazul unui singur cumpărător, și cu condiția că patrimoniul a fost scos anterior la licitație sau concurs de cel puțin două ori (art. 16 (1) al Legii). Astfel, se poate observa că s-a încercat, în chiar prima fază, deturnarea procesului de privatizare a avioanelor de la procedura prescrisă de legislația în vigoare.

Firma de audit KPMG Moldova SRL, contractată pentru a evalua costul avioanelor TU 154 și AN 26 din patrimoniul "Air Moldova", a prezentat la 28 februarie 1998 Actul de evaluare a costului parcului de avioane. Conform acestuia, costul de piață a 6 avioane TU 154 din patrimoniul CAS "Air Moldova" se cuprinde în limitele a 640.000 – 790.000 dolari SUA.

La data de 12 martie 1998 Petru Ciobanu adresează Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat scrisoarea nr. 04/265, în care iarăși insistă asupra negocierilor directe ca modalitate de comercializare a 6 avioane TU 154.

Dând curs inițiativei Companiei de Stat "Air Moldova", Ministerul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, ca unic administrator al proprietății statului, aprobă comercializarea avioanelor

în cauză prin licitație, desemnând Agenția Teritorială Chișinău în calitate de responsabil pentru operația de estimare și pentru organizare a licitației.

Prin ordinul nr. 35 din 27 martie 1998, semnat de Petru Ciobanu, este creată Comisia pentru vânzarea activelor neutilizate, în conformitate cu Regulamentul privind modul de privatizare a activelor neutilizate în procesul tehnologic al întreprinderilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 665 din 29.11.96. Comisia a întocmit Actul de evaluare a activelor neutilizate în procesul tehnologic al CAS "Air Moldova". Conform acestui act, prețul inițial de vânzare a 6 avioane TU 154, propus de Comisie, este de 4.465.000 lei (950.000 dolari SUA la cursul zilei).

În continuare, Ministerul Privatizării urma, în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și negocierile directe (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1056 din 12.11.96), să formeze o comisie de licitație pentru comercializarea avioanelor respective.

Însă pe data de 21 aprilie 1998 prim-ministrul Ion Ciubuc, prin dispoziția nr. 1405-505, dispune comercializarea avioanelor prin negocieri directe. În baza acesteia, ministrul Privatizării Iurie Badâr îl desemnează pe viceministrul Zosim Bodiș să ia la control tranzacția respectivă.

Nici după formarea noului Guvern, procesul de comercializare a avioanelor nu a intrat pe făgașul legalității. De fapt, avioanele respective au fost vândute în doar câteva zile, după ce timp de mai bine de jumătate de an soarta lor era incertă. Astfel, pe data de 10 iunie 1998 viceprim-ministrul Ion Sturza expediază prim-ministrului scrisoarea nr. 34-1986, în care se pronunță în favoarea desfășurării negocierilor directe, ignorând etapa obligatorie a cel puțin două licitații. Foarte prompt, prin dispoziția nr. 1408-681 din 11.06.98, prim-ministrul Ion Ciubuc permite comercializarea avioanelor la prețurile stabilite prin negocieri directe. A doua zi, pe data de 12 iunie 1998, setul format din 6 avioane TU 154 este transmis de la Agenția teritorială Chișinău pentru privatizare la Comisia de negocieri directe. Procesul verbal privind transmiterea-preluarea setului este semnat și de către Vladimir Filat, director general al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, care apare în actul respectiv ca președinte al comisiei de negocieri directe. Este de reținut că respectiva comisie de negocieri directe a fost formată prin Ordinul Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat nr. 111 din 17 iunie 1998 (minister care era deja desființat ca urmare a modificării structurii Guvernului). Reiese că președintele comisiei de negocieri directe Vladimir Filat semna procese-verbale în numele acesteia cu cinci zile înainte de formarea respectivei comisii. Ordinul nr. 111, prin care a fost formată comisia de negocieri directe, ridică mai multe semne de întrebare, în componența comisiei sunt incluse persoane din două structuri care nu au coexistat nici o zi: directorul general al Departamentului Privatizării și viceministrul Privatizării. Mai mult decât atât, ordinul a fost semnat de Zinaida Graf chin, viceministru al Privatizării. Fiind interpelat în legătură cu Ordinul nr. 111, viceprim-ministrul Ion Sturza nu a dat un răspuns satisfăcător. Nici Zosim Bodiș, ex-vice-ministru al Privatizării, actualmente vicedirector al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, fiind întrebat despre acest ordin în ședința Comisiei de anchetă, nu a lămurit neclaritățile apărute.

Este de menționat că această Comisie de negocieri directe a activat doar o singură zi. Pe data de 18 iunie 1998 (a doua zi după formarea comisiei) Serghei Leontiev, reprezentantul Societății pe Acțiuni "Avia Zapceasti" din Federația Rusă, a depus cererea pentru participare la negocieri directe, negocieri care au avut loc în aceeași zi de 18 iunie 1998. În urma acestor negocieri a fost întocmit procesul-verb al nr. 2, conform căruia prețul inițial al setului era de 950.000 dolari SUA, iar prețul final a fost stabilit la suma de 1.110.000 dolari SUA. Persoane din componența comisiei de negocieri au declarat în ședința Comisiei de anchetă că cifra de 1.110.000 dolari SUA a fost propusă de Vladimir Filat, președintele comisiei, și acceptată de membrii comisiei.

Pe data de 14 iulie 1998 a fost semnat Contractul nr. 44 între Compania Aeriană de Stat "Air Moldova" și Societatea pe Acțiuni "Avia Zapceasti". Conform clauzelor acestui contract, Societatea pe Acțiuni "Avia Zapceasti" cumpără de la "Air Moldova" 6 avioane TU 154 la prețul total de 1.110.000 dolari SUA. În prezent contractul în general se respectă, cu mici excepții. Două nave din cele șase au fost transportate în Federația Rusă.

Analizând cele expuse și pornind de la prevederile legale în vigoare, Comisia de anchetă conchide că atât cele 21 de avioane MIG-29 din dotarea Armatei Naționale, cât și cele 6 avioane de tipul TU 154B din patrimoniul Companiei Aeriene de Stat "Air Moldova" au fost comercializate cu încălcări grave ale legislației în vigoare. Mai mult, în ambele cazuri prețul avioanelor a fost stabilit în mod arbitrar, fără a se respecta procedura legală. Persoanele implicate în procesul comercializării avioanelor în cauză cunoșteau sau, cel puțin, trebuiau să cunoască procedura legală de privatizare a patrimoniului statului. Deosebit de grav este faptul că aceste persoane, fiind funcționari publici, aveau obligația să vegheze asupra respectării acestei proceduri. Dacă însă acestea au procedat

altfel decât prescrie litera și spiritul legii, este logic să presupunem existența unor interese personale dubioase care ar putea face obiectul organelor de anchetă și de justiție.

Lista principalilor implicați începe cu președintele Lucinschi

Comisia de anchetă consideră necesar să menționeze că următoarele persoane se fac vinovate de multiplele încălcări ale legislației comise în procesul comercializării avioanelor MIG-29 și TU 154B:

Petru Lucinschi, președintele Republicii Moldova. A autorizat comercializarea avioanelor militare MIG-29, încălcând Legea privind Programul de privatizare pentru anii 1997-1998, care prevede că vânzarea patrimoniului militar neutilizat din cadrul Ministerului Apărării, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Securității Naționale se efectuează în temeiul Programului de privatizare conform unui regulament și unor liste aprobate de Parlament:

Ion Ciubuc, prim-ministru al Republicii Moldova. Fiind la curent cu tranzacția ce se pregătea pentru vânzarea avioanelor MIG-29, nu a întreprins nimic pentru a o orienta pe făgașul legalității. A dispus, prin două dispoziții guvernamentale, comercializarea avioanelor TU 154B prin negocieri directe, încălcând Legea privind Programul de privatizare pentru anii 1997-1998, care permite comercializarea unor bunuri din patrimoniul statului prin negocieri directe numai în cazul existenței unui singur cumpărător și dacă anterior patrimoniul a fost scos la licitație sau concurs de cel puțin două ori.

Prin urmare, președintele Petru Lucinschi și primul-ministru Ion Ciubuc, având datoria constituțională să vegheze respectarea legalității și apărarea drepturilor patrimoniale ale statului, au admis efectuarea celor două tranzacții în detrimentul intereselor țării, în particular, Comisia de anchetă constată că persoanele sus-menționate nu au luat măsuri pentru a nu admite semnarea Declarației comune a Ministerului Apărării al Republicii Moldova și a Departamentului Apărării al Statelor Unite ale Americii, textul căreia, în mod logic, ar fi trebuit să fie parte integrantă a Acordului moldo-american, cu indicarea sumei concrete și a termenului de realizare a acestuia;

Valeriu Pasat, ministrul Apărării. Principalul responsabil de comercializarea ilegală a avioanelor MIG-29, a semnat Acordul care prevede vânzarea celor 21 de avioane MIG-29, contrar prevederilor legii citate;

Nicolae Tăbăcaru, ministrul Afacerilor Externe. A eliberat depline puteri ministrului Pasat pentru a semna în numele Republicii Moldova Acordul care prevede vânzarea celor 21 avioane MIG-29 cu încălcarea Legii privind Programul de privatizare pentru anii 1997-1998;

Dumitru Moțpan, fostul președinte al Parlamentului. Fiind la curent cu tranzacția de comercializare a avioanelor militare MIG-29, ce se pregătea, a tolerat derularea acesteia, contrar prevederilor legale;

Grigore Bratunov, fostul președinte al Comisiei parlamentare pentru securitatea statului și asigurarea ordinii publice. Fiind informat despre operația de vânzare a avioanelor MIG-29, nu a luat măsuri pentru a asigura adoptarea unei decizii legale de către Parlament;

Petru Ciobanu, director general al CAS "Air Moldova", în calitate de administrator al avioanelor din proprietatea statului, a inițiat procedura ilegală de comercializare a avioanelor TU 154B prin negocieri directe;

Ion Sturza, viceprim-ministru, ministrul Economiei și Reformelor. A sprijinit ideea privatizării avioanelor TU 154B prin negocieri directe și a permis Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, subordonatdânsului, să efectueze operația ilegală de comercializare a avioanelor respective;

Vladimir Filat, directorul Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat. Executantul principal al afacerii ilegale de vânzare a avioanelor TU 154B, vinovat și de faptul că a semnat, în numele unei Comisii de negocieri inexistente, procesul verbal de preluare a setului de 6 avioane TU 154B;

Zosim Bodiș, fost vice-ministru al Privatizării, actualmente vicedirector al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat. În calitate de membru al Comisiei de negocieri directe pentru comercializarea avioanelor TU 154B, a contribuit la privatizarea ilegală a avioanelor din proprietatea statului;

Zinaida Grafchin, fost vice-ministru al Privatizării, actualmente vicedirector al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat. A semnat Ordinul de creare a Comisiei de negocieri directe, ignorând etapele obligatorii ale privatizării, stabilite de Legea menționată;

Constantin Lozovanu, directorul Agenției teritoriale de privatizare Chișinău. Contrar prevederilor legale și Ordinului Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat nr. 03-05-1159 din 23.03.98, care punea estimarea și organizarea licitației în sarcina Agenției teritoriale de privatizare Chișinău, a transmis setul format din 6 avioane TU 154B Comisiei de negocieri directe;

Iurie Armașu, fost director general al Administrației de Stat a Aviației Civile. S-a împotrivit derulării unui contract de arendă cu compania "Air Balkan", contract care, în opinia Comisiei de anchetă, era mai avantajos decât alte variante.

Prin atitudinea lor iresponsabilă, Procuratura Generală și Curtea de Conturi au împiedicat desfășurarea anchetei

Este simptomatic faptul că Procuratura Generală și Curtea de Conturi, fiind solicitate de Parlament, iar apoi de Comisia de anchetă, au avut o atitudine superficială, ca să nu spunem sfidătoare. Astfel, Curtea de Conturi a efectuat controale asupra modului de comercializare a celor două tipuri de avioane (controlor superior de stat Tudor Suhan) și a prezentat Parlamentului Actul de control asupra modului de comercializare a avioanelor MIG-29 din dotarea Armatei Naționale (nr. 21-5 din 05.10.98) și Actul de control asupra modului de comercializare a avioanelor din patrimoniul statului de către Compania "Air Moldova". În mod straniu, controlorul Tudor Suhan nu a găsit nici o ilegalitate în procesul comercializării avioanelor. În conformitate cu art. 25 alin. (4) al Legii privind Curtea de Conturi, aceasta urma să adopte câte o hotărâre asupra rapoartelor prezentate, în conformitate cu legislația în vigoare. Deși Curții i-au fost solicitate hotărârile respective, aceste acte nu au ajuns în Comisia de anchetă, în temeiul art. 2 al Hotărârii Parlamentului nr. 129-XIV, Procuratura Generală a efectuat la rândul său un control asupra respectării legalității în procesul comercializării avioanelor de cele două tipuri. În scrisoarea sa nr. 7-305/98, expediată Parlamentului, procurorul general Valeriu Catană afirmă că în procesul comercializării atât a avioanelor MIG-29, cât și a celor de tipul TU 154B nu au fost comise încălcări ale legislației. Comisia de anchetă, apreciind că documentul transmis de Procuratura Generală poartă un caracter superficial, a solicitat Procuraturii să reexamineze toate documentele ce țin de chestiunea celor două tipuri de avioane și să prezinte o informație exhaustivă, competentă privind subiectul în cauză. Din păcate, răspunsul dat de Procuratura Generală (nr. 7-305/98 din 15.11.98) diferă de primul doar ca volum, concluziile fiind aceleași, precum că în procesul privatizării avioanelor de cele două tipuri nu au fost comise încălcări ale legislației.

Aceste fapte conduc Comisia de anchetă la concluzia că persoanele care au verificat legalitatea celor două operații, și anume Valeriu Catană, procuror general, Vasile Cozma, președintele Curții de Conturi, și Tudor Suhan, controlor superior de stat la Curtea de Conturi, au trecut cu vederea încălcările evidente ale legislației comise în procesul comercializării avioanelor. În asemenea împrejurări, Comisia de anchetă se vede nevoită să ridice în fața Parlamentului problema corespunderii persoanelor respective cu funcțiile pe care le ocupă.

În concluzie, Comisia de anchetă accentuează în mod deosebit faptul că nu are nici un temei să înainteze pretenții părților care au beneficiat de realizarea celor două tranzacții, respectiv Departamentul Apărării al SUA și Societatea pe Acțiuni "Avia Zapceasti" din Federația Rusă, și nu dorește ca rezultatele investigațiilor întreprinse să prejudicieze interesele acestora. Fără a pune la îndoială oportunitatea celor două tranzacții, Comisia de anchetă subliniază nihilismul juridic total de care au dat dovadă un șir de demnitari, ce și-au permis să nesocotească legislația în vigoare, ghidându-se de niște pretinse "rațiuni de stat" pe care aceștia le-au considerat superioare legii. Atunci când principiul legalității este ignorat la un nivel atât de înalt, statul își pierde orice drept moral de a cere respectarea legilor din partea cetățenilor de rând. Având în vedere faptul că nici Comisia de anchetă a Parlamentului și nici Legislativul în ansamblu nu dispun de atribuții care le-ar permite sancționarea nemijlocită a tuturor celor care se fac vinovați, într-o măsură mai mare sau mai mică, de încălcarea legislației, apreciem că misiunea vizând modul de comercializare a celor două tipuri de avioane, încredințată de către Parlament Comisiei noastre, a fost îndeplinită, urmând să-și spună cuvântul organele de drept abilitate cu efectuarea anchetei penale și, eventual, cu judecarea acestor cauze. În această ordine de idei, Comisia va transmite materialele acumulate Procuraturii Generale spre examinare, în conformitate cu articolul 93 al Codului de procedură penală.

Comisia de anchetă își continuă activitatea de control al materialelor cuprinse în Raportul Curții de Conturi și va informa Parlamentul despre rezultatele acesteia.

Pornind de la rezultatele controalelor efectuate pe marginea modului de comercializare a avioanelor MIG-29 și TU 154B, Comisia de anchetă propune Parlamentului adoptarea unei hotărâri vizând această chestiune, în acest context aducem la cunoștința Parlamentului că în cadrul Comisiei de anchetă au fost elaborate și discutate două proiecte de hotărâri care prevăd revocarea din funcție a dlor Valeriu Catană și Vasile Cozma, proiecte asupra cărora Comisia de anchetă va reveni după examinarea altor materiale cuprinse în Raportul Curții de Conturi. Deocamdată Comisia de anchetă propune adoptarea unei singure hotărâri.

Comisia își continuă investigațiile.

Nota redacției: Proiectul de hotărâre propus de Comisia parlamentară de anchetă, cu unele modificări, a fost votat cu 83 de voturi "pentru" în formula de mai jos. Titlul și intertitlurile ne aparțin.

"Țara", 11 decembrie 1998. Nr. 94

COMUNICAT **al Biroului de presă al FPCD**

Procurorii din Iași i-au deschis ministrului Filat dosar penal pentru grave încălcări ale legislației

În cadrul activității desfășurate Comisia parlamentară de anchetă, condusă de dl Iurie Roșca, a intrat în posesia Rechizitoriului din 15.02.1999, întocmit de procurorii ieșeni în dosarul nr. 1597/P/1998, care îl vizează pe unul dintre membrii cabinetului de miniștri condus de Ion Sturza, și anume, ministrul de stat Vladimir Filat.

"România Ministerul Public Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași Nr. 1597/P/1998

Rechizitoriu

15.02.1999

Procuror Diaconu Iulia, de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași;

Examinând materialul de urmărire penală în cauza privind pe: Burlacu Gheorghe, Burlacu Cristian, Stan Ionel, Cogut Violeta, Filat Vladimir și Ududoiu Gheorghe,

Expun următoarele:

...Aceștia, împreună cu Filat Vladimir, s-au asociat în scopul săvârșirii mai multor infracțiuni... Astfel, Filat Vladimir, cetățean al Republicii Moldova, este asociat la SC "Romold Trading" SRL Iași...

În conformitate cu contractul internațional de distribuție exclusivă nr. 56/08.10.1997, SC "Romold Trading" SRL Iași a devenit distribuitor al produselor de tutun ale "Tutun" SA Chișinău, Republica Moldova...

SC "Romold Trading" SRL Iași, prin reprezentanții săi... s-au hotărât să comită o serie de infracțiuni pentru a introduce în țară marcasele și țigările aferente.

Astfel, Stan Ionel, conform înțelegerilor prealabile cu Filat Vladimir, a coordonat întreaga activitate...

În ceea ce privește relația lui Burlacu Cristian, Stan Ionel și a lui Filat Vladimir cu factori de răspundere din Ministerul Comerțului, este relevantă discuția purtată în data de 7.09.1998 de Stan Ionel cu Filat Vladimir (discuție înregistrată de Serviciul Român de Informații în baza mandatului emis de Parchetul Curții Supreme de Justiție).

Astfel, Stan Ionel, discutând despre introducerea în țară a unui transport ilegal de țigări, i-a spus lui Filat Vladimir că s-a obținut prelungirea de la Ministerul Comerțului și că, până la sfârșitul anului, "n-o să ne mai deranjeze nimeni"...

Atât anterior efectuării importului, cât și după declanșarea anchetei, s-a încercat influențarea unor înalți funcționari guvernamentali pentru ca SC "Romold Trading" SRL să reintre în posesia țigărilor care fac obiectul importului nelegal...

Fapta lui Stan Ionel, Burlacu Gheorghe, Burlacu Cristian și Filat Vladimir, de a se asocia în vederea săvârșirii de infracțiuni, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de articolul 323 al Codului penal...".

Biroul de presă al FPCD

Chișinău, 27 mai 1999

"Țara", 28 mai 1999. Nr. 39

Vladimir Filat, patronul celei mai prospere firme ieșene, a tras un "Tun" de șase avioane Tupolev companiei de stat "Air Moldova"

Vladimir Filat, patronul celei mai prospere firme ieșene, a tras un "Tun" de șase avioane Tupolev companiei de stat "Air Moldova"

Apariția în prim-planul lumii oamenilor de afaceri ieșeni a investitorului basarabean Vladimir Filat a surprins pe multă lume. Cu atât mai mult cu cât fostul student al Facultății de Drept a Universității "Al.I. Cuza", din Iași, avea la îndemână, în ciuda vârstei sale fragede, de doar 28 de ani, sume uriașe de investit, fără ca nimeni să le poată preciza proveniența. După ce și-a clădit, peste noapte, un imperiu financiar impunător sub firma "Romold", Filat a ajuns, de două luni, la propunerea partidului prezidențial "Blocul pentru o Moldovă Democratică și Prosperă", condus de actualul președinte al Parlamentului de la Chișinău, Dumitru Diacov, director al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat al Guvernului Republicii Moldova. Și, în scurtul răgaz cât l-a avut la dispoziție în această funcție cheie a administrației de la Chișinău, Filat a reușit să dea prima lovitură economiei Republicii Moldova, și așa pe butuci, vânzând pe nimic șase aeronave Tupolev în Federația Rusă. Asta în ciuda ofertelor mai avantajoase din Bulgaria și din Emiratele Arabe Unite. Au fost trimiși în șomaj și 200 de angajați ai companiei "Air Moldova", tocmai în perioada de vară, când traficul aerian este mai intens și mai rentabil. După raportul Curții de Conturi a Republicii Moldova, care a scos în evidență prejudiciile aduse de guvernul anterior, ce depășesc nivelul bugetului național, Filat a reușit să fie primul funcționar al administrației actuale care ocupă paginile ziarelor cu afaceri ilicite sub masca privatizării.

Vladimir Filat a angajat, cu lefuri de nababi, foști lucrători ai Gărzii Financiare, ai Vămii și ai Finanțelor publice

Vladimir Filat a reușit să intre relativ repede în afacerile ieșene. Încă de pe vremea facultății, pe care a absolvit-o cu brio, el a făcut cunoștință atât cu lumea afacerilor cât și cu cea a șmenarilor ieșeni, identificând obiectivele economice cele mai rentabile și mai ușor de dobândit. Astfel, după ce a devenit unic importator al țigărilor "MT", produse la Chișinău, el și-a strâns o armată de oameni care cunosc legile dar și economia ieșeană, sistemul vamal și de control financiar, pe care i-a plătit bine, pentru a intra în slujba sa. Este cazul lui Florin Dăscălescu, director al firmei "Romold", după ce acesta a lucrat la Garda Financiară, la Vama Iași și la filiala Chișinău a Băncii "Dacia Felix" în calitate de director - filială vândută unei bănci ruse împreună cu toți clienții-, cazul lui Paul Badragan, șeful corpului economiștilor experți din Iași care a fost angajat consilier, ca și cel al lui Traian Teodor, fostul director al Fabricii de Țigarete Iași, angajat pentru a pune pe picioare o fabrică particulară de țigări la Iași. Filat a reușit să cumpere, după ce a luat la rând acționar de acționar, Tipografia de stat "Dosofoței", din Iași, lansându-se în cumpărarea masivă de acțiuni de la Fabrica de Hârtie "Letea" Bacău și pregătindu-se să achiziționeze Fabrica de Țigarete Iași. Despre aceste afaceri "Evenimentul zilei" a relatat pe larg într-o anchetă ce a prezentat mafia țigărilor din Iași.

Sponsorul lui Varujan Vosganian se laudă peste tot că senatorul i-a luat SRI-ul de la spate

Activitatea lui Filat a intrat în atenția SRI. Era extrem de dubioasă și inexplicabilă sursa uriașelor fonduri de care dispunea Filat, pentru a investi în România. De altfel, Vladimir Filat nu s-a ascuns niciodată: vorbea în gura mare, ba chiar se lauda că SRI-ul îl are în atenție. El a încercat să-și găsească sprijin politic în mai toate părțile, după ce a reușit să se impună la Iași cu un număr de sponsorizări, plasate discret în locuri importante și către persoane cu influență. Florin Dăscălescu a reușit să devină vicepreședinte al filialei Iași a ApR, fiind îndepărtat imediat după apariția primelor materiale în "Evenimentul zilei" despre mafia țigărilor de la Iași. În schimb, celălalt punct de sprijin politic a rămas pe poziție. Astfel, Vladimir Filat a sponsorizat Biroul senatorial al lui Varujan Vosganian dar și sediul filialei Iași a PAR, care funcționează cu mobilierul dat în folosință de firma "Romold". La scurt timp, Filat, care locuiește într-o somptuoasă vilă chiar lângă sediul Radio Iași, a povestit cum Vosganian i-a luat SRI-ul de la spate. Nu în ultimul rând, colaborarea celor două structuri s-a făcut și în momentul electoral din Republica Moldova. Varujan Vosganian însuși a recunoscut off the record (fără a accepta să fie înregistrat pe banda de casetofon) că a intervenit financiar în alegerile din 22 martie, de la Chișinău. Astfel că, după conturarea majorității și a algoritmului, în urmă cu două luni, Vladimir Filat a devenit director al Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat al Guvernului Republicii Moldova. În ciuda numeroaselor afirmații făcute de Filat, actualul șef de departament de la Chișinău are relații cu SRI. El a cumpărat "întâmplător" de la colonelul Gheorghe Atudoroaie, șef al SRI Transilvania și adjunct al lui Virgil Magureanu, un apartament situat pe strada Târgu-Cucu, la numărul 12-14.

Aeronavele au fost vândute firmei "Avia Zapceasti" de șapte ori mai ieftin decât prețul real

Compania Aeriană de Stat "Air Moldova" a fost prima intrată în atenția șefului privatizării de la Chișinău, suspectat la Iași că ar spăla banii mafiiilor ruse, în firmele românești rentabile. Departamentul privatizării a declanșat negocieri prelungite cu firma rusească "Avia Zapceasti", căreia i-a vândut, în final, șase avioane Tupolev 154, cu doar 1,1 milioane de dolari. Cele șase avioane zburau și doar trei dintre ele se apropie de termenul la care trebuia date la casat. Afacerea a fost întoarsă pe toate fețele de presa de la Chișinău, care a subliniat că vânzarea s-a făcut într-un moment complet inoportun, când traficul aerian crește iar compania din Chișinău are nevoie de toate aeronavele sale. În plus, vânzarea trimite în șomaj 200 de specialiști cu înaltă calificare. Dar șocul cel mai mare a apărut atunci când s-au descoperit două oferte pentru închirierea avioanelor, oferte a căror valoare acoperea cu mult suma de vânzare obținută de Filat. Acesta susține că vânzarea avioanelor TU 154 este rentabilă, mai ales că "partea moldovenească a reușit să mărească prețul de achiziție de la 750 de mii la 1,1 milioane de dolari". Acest preț "nu înseamnă că ne vindem țara pe nimic", căci nu erau alte cereri de cumpărare a acestor avioane. Deci Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat nu a avut de ales. Nu de aceeași părere este Vitalie Bazauchi, pilot navigator pe TU 154, care a declarat că vânzarea avioanelor este o hotărâre unilaterală a administrației companiei de stat "Air Moldova" și contravine Codului Aviației Civile. El susține că e mai simplu să vinzi șase nave aeriene de șapte ori mai ieftin decât valoarea lor reală, decât să te îngrijești de deservirea tehnică și folosirea eficientă a lor. Directorul companiei, Petru Ciobanu, a refuzat să comenteze decizia de vânzare a aeronavelor și prejudiciul adus de directorul Filat companiei pe care o conduce.

Emiratele Arabe Unite și Bulgaria ofereau mai mulți bani pentru închirierea pe un an a avioanelor respective

După declanșarea scandalului în presă au apărut în prim-plan două contracte de închiriere a avioanelor Tupolev, oferte ce nu au fost onorate de compania "Air Moldova" de dragul vânzării lor către firma rusă "Avia Zapceasti". În plus, compania aeronautică de la Chișinău a fost chemată în judecată pentru despăgubiri și pentru încălcarea unui contract comercial, prejudiciul fiind greu de estimat la această oră. Astfel, la 17 martie, Emiratele Arabe Unite oferiseră un milion de dolari pe an pentru închirierea unui singur avion TU 154 cu 60 de oameni de deservire plătiți de partea arabă. Contractul a fost rupt, căci avionul a fost vândut în lotul celor șase. Și "Balcan Airlines", companie bulgară de transport, ajunsese să încheie și să parafezeze contractul cu "Air Moldova" pentru închirierea timp de trei luni a două avioane TU 154, cu 700 de mii de dolari. Negocierile de

vânzare a aeronavelor către "Avia Zapceasti" au determinat neonorarea contractului și chemarea în justiție a companiei de stat "Air Moldova", pentru prejudiciile aduse firmei bulgare. Veaceslav Patlaciuc, șeful departamentului avioanelor TU 154 a companiei, susține că, în procesul negocierii contractului de vânzare, au fost ignorate contractele anterioare rentabile cu firmele ce doreau să închirieze parcul aeronautic de la Chișinău. El l-a acuzat direct de implicare în afacere și pe Lurie Armașu, directorul general al administrației Aviației Civile, care cunoștea contractele de închiriere și totuși a marșat pe vânzarea avioanelor către firma rusă. În timp ce Parlamentul Republicii Moldova insista ca, pe baza raportului Curții de Conturi, miniștrii și premierul Andrei Sangheli să fie trimiși în judecată și condamnați penal, Vladimir Filat, un tânăr investitor la Iași, pe banii nu se știe cui, a început lichidarea pe nimic, în folosul firmelor ruse, a ceea ce a mai rămas din economia Republicii Moldova.

Evenimentul zilei (București), 19 Iulie 1998

Principal beneficiar al contrabandei din afacerea "Podul de țigări de peste Prut", **Vladimir Filat a primit cadou o casă de la colonelul SRI Gheorghe Atudoroaie**

Declanșarea scandalului din afacerea "Podul de țigări de peste Prut", în care este implicată firma unei înalte oficialități de la Chișinău, Vladimir Filat, secretar de stat la Ministerul Privatizării, a scos în evidență legăturile dubioase pe care "fratele" basarabean le are cu lumea politică, cu mass-media și cu organele statului român. Ultima descoperire o reprezintă relația "de afaceri" dintre Vladimir Filat și fostul adjunct al lui Virgil Măgureanu, colonelul Gheorghe Atudoroaie, fost șef al Serviciului de protecție a cadrelor din SRI, în prezent prosper om de afaceri, director al grupului de magazine "Iulius", din Iași, și al Complexului "Terra", din Timișoara. În data de 7 iunie 1996, între cei doi a intervenit un contract de vânzare-cumpărare a unui imobil. Casa era vândută cu suma derizorie de 10 milioane de lei, un "cadou" făcut de Atudoroaie lui Filat. Relația de afaceri a intervenit când Gheorghe Atudoroaie era în funcție.

colo de personalitatea celor ce au intrat în tranzacție, este suma derizorie la care s-a evaluat apartamentul: 10 milioane de lei. La acea dată, un apartament similar era evaluat la 250-300 milioane de lei. Mai mult, notariatele primiseră indicații să impună un barem minim pentru aceste vânzări-cumpărări, ca statul să nu fie văduvit de plata impozitelor și taxelor, în cazul unei subevaluări a apartamentului. Regulă care nu s-a aplicat celor doi.
Este greu de spus acum dacă valoarea de

Vladimir Filat a primit cadou o casă de la colonelul SRI Gheorghe Atudoroaie

Declanșarea scandalului din afacerea „Podul de țigări de peste Prut”, în care este implicată firma unei înalte oficialități de la Chișinău, Vladimir Filat, secretar de stat la Ministerul Privatizării, a scos în evidență legăturile dubioase pe care „fratele” basarabean le are cu lumea politică, cu mass-media și cu organele statului român. Ultima descoperire o reprezintă relația „de afaceri” dintre Vladimir Filat și fostul adjunct al lui Virgil Măgureanu, colonelul Gheorghe Atudoroaie, fost șef al Serviciului de protecție a cadrelor din SRI, în prezent prosper om de afaceri, director al grupului de magazine „Iulius”, din Iași, și al Complexului „Terra”, din Timișoara. În data de 7 iunie 1996, între cei doi a intervenit un contract de vânzare cumpărare a unui imobil. Casa era vândută cu suma derizorie de 10 milioane de lei, un „cadou” făcut de Atudoroaie lui Filat. Relația de afaceri a intervenit când Atudoroaie era în funcție.

Între achitarea unor servicii și o banală evaziune fiscală

În fața notarului „Stela Bădărău”, din Iași, s-au prezentat, în data de 7 iunie 1996, Ghiorghe Atudoroaie și Nadejda Filat. Primul, colonel SRI, domiciliat în București, intr. Cocora nr.9 ap. 1, sec. 2, București, a prezentat un mandat autentificat la Timișoara, cu numărul 2873/1996, prin care fiica sa, Atudoroaie Ioana, îl mandata să vândă apartamentul cu trei camere, bucătărie, două holuri, baie, WC, cămară, debarale, WC de serviciu, două balcoane și boxă – într-un cuvânt un apartament de lux, în centrul Iașului, situat în Str. Tg. Cucu, nr. 12-14, bl. D8-2, tronson 1, etaj 2. Cumpărătoarea este Nadejda Filat, nimeni alta decât soția lui Vladimir Filat. Aceasta declară în corpul contractului: „Apartamentul cumpărat de mine, Filat Nadejda, devine bun comun cu soțul meu, Vladimir Filat, conform articolului 30 din Codul Familiei”.

Aspectul neobișnuit al acestui contract, dincolo de personalitatea celor ce au intrat în tranzacție, este suma derizorie la care s-a evaluat apartamentul: 10 milioane de lei. La acea dată, un apartament similar era evaluat la 250-300 milioane de lei. Mai mult, notariatele primiseră indicații să impună un barem minim pentru aceste vânzări-cumpărări, ca statul să nu fie văduvit de plata impozitelor și taxelor, în cazul unei subevaluări a apartamentului. Regulă care nu s-a aplicat celor doi.

Este greu de spus acum dacă valoarea de tranzacționare a fost cea înscrisă în acte – caz în care Filat a fost plătit pentru anumite servicii de colonelul SRI – sau, din contra, cele două personalități cu conturi importante au eludat legea, comițând o banală evaziune fiscală. Cert este că aceste relații de afaceri probează cât de sus-puse sânt relațiile patronului „Romold Trading” cu vârfurile administrației de la București, de la care obține astăzi orice fel de avize sau derogări, scutiri de taxe și comenzi guvernamentale pentru multiplele sale afaceri: un imperiu ridicat nu se știe cu ce bani.

Iulian Chifu

C U N T I N U T D E V I N Z A R E C U M P A R A R E

Intre sussemnatii : ATUDOROAI E GHEORGHE, domiciliat in Bucuresti, nr. 9, ap. 1, sector 2, in calitate de mandatar pentru Filia ATUDOROAI E IOANA necesarilor, cu domiciliu in Iasi, str. Cucu, nr. 12-14, bl. D 8-2, tronson 1, et. II, ap. 5, judet Iasi, baza procuri autentificata sub nr. 3473 / 1996 de Biroul Notarului Public din Timisoara, calitate de vinzatoare si FILAT NADEJDA, casatorita cu FILAT VLADIMIR, cu domiciliu in B-dul. Tudor Vladimirescu, nr. 101, judet Iasi, in calitate de cumparatoare si intervenient urmato: contract de vinzare -cumparare:

Eu, ATUDOROAI E GHEORGHE, ca mandatar pentru flica mea ATUDOROAI IOANA in baza procurii aratate mai sus, vind doamnei FILAT NADEJDA, apartamentul nr. situat in Iasi, str. Cucu, nr. 12-14, bl. D 8-2, tronson 1, et. II, compus din trei camere, bucatar, doua holuri, baie-wc, camera, 2 debarate, wc-servicii si 2 balcoane si boxa de dimensiun 4 70 / 2, 95 aflata la subsolul blocului impreuna cu dreptul de coproprietate fortata si perpet. asupra tuturor portiunilor din bloc, care prin natura si destinatia lor, sint in folosir comuna avind vecinatatile si dimensiunile prevazute in schita de plan alaturata care la parte integranta din prezentul contract.

Totodata se transmite cumparatoarei si dreptul de folosinta asupra terenului suprafata de 16,2 m p. din terenul pe care se afla amplasat blocul, teren atribuit prin Decr. nr. 257 / 1991 a Primariei Municipiului Iasi.

Apartamentul a fost dobindit de vinzatoare prin cumparare in baza contractului de vinzare-cumparare autentificat sub nr. 17 643 / 1994 la Notariatul de Stat, Judet Iasi, transcris sub nr. 8286 / 1994 la acelasi Notariat, iar anterior prin contractul de schimb apartamente autentificat sub nr. 16801 / 1993, transcris sub nr. 77727773 / 1993 la Notaria de Stat Judetean Iasi, iar autorii au dobindit prin cumparare de la R.A. LOCUINTA IASI baza contractului de vinzare-cumparare nr. 6745 / 1991, transcris sub nr. 7631 / 1993 si act. integrat la data de 01.06.1993.

Eu, ATUDOROAI E GHEORGHE, ca mandatar pentru flica mea ATUDOROAI IOANA, declar sub sanctiunea prevazuta de art. 292 Cod Penal ca acest apartament nu e scos din circuitul civil, nu formeaza obiectul vreunui litigiu, nu are sarcini, scutiing Judecato Iasi de verificare a registrelor de sarcini si garantez pe cumparatoarea de orice evictiu conform art. 1337 Cod Civil.

Preiui acestor vinzari este de 10 000 000 lei (zece milioane lei), suma printr integral si in numerar de mine ATUDOROAI E GHEORGHE ca mandatar pentru flica m ATUDOROAI IOANA, pe care o reprezini, azi data autentificarii contractului, data de la c. cumparatoarea intru in stadierea de drept si de fapt asupra apartamentului.

Eu, ATUDOROAI E GHEORGHE declar in numele mandatariei m. ATUDOROAI IOANA sub sanctiunea prevazuta de art. 292 Cod Penal ca nu am mai v. nic donat sau ipotecat in favoarea vreunei persoane fizice sau juridice apartamentul descris i sus.

Eu, FILAT NADEJDA, casatorita, cumpar de la doamna ATUDOROAI IOAI prin mandatar ATUDOROAI E GHEORGHE, apartamentul nr. 5, situat in Iasi, str. Cucu, nr. 14, bl. D 8-2, tronson 1, et. II, cu trei camere si dependinte precum si boxa de la subsc blocului, cu pretul de 10 000 000 lei (zece milioane lei) si in conditiile aratate in prezer contract.

Cunosc provenienta juridica a apartamentului, stiu ca nu are sarcini, ca nu e scos din circuitul civil si nu formeaza obiectul vreunui litigiu
Eu, cumparatoarea inteleg sa scutesc Judecatoria de verificare a registrelor sarcini. Apartamentul cumparat de mine FILAT NADEJDA devine bun comun cu solul i FILAT VLADIMIR conform art. 30 din Codul Familiei.

Noi, partile contractante declaram ca suntem de acord cu nprezentul contract de vinzare-cumparare, exprimind vointa noastra si consimtim la autentificarea acestuia cunoscind prevederile 1303 Cod Civil.

Am luat cunostinta de prevederile Legii avaziunilor fiscale

Tehnoredactat si autentificat la Biroul Notarului Public - STELA BADARA Iasi, str. A. Panu, bl. H 1, parter.

V I N Z A T O A R E

C U M P A R A T O A R E

ATUDOROAI E IOANA

prin mandatar

ATUDOROAI E GHEORGHE

FILAT NADEJDA

flat

[Signature]

R O M A N I A
BIROUL NOTARULUI PUBLIC
STELA BADARA
SEDIUL IASI, STR. A. PANU, BL. H1, PARER
JUDETUL IASI
nr. Inregistrare 13 641 / 1996

INCHIEIERE DE AUTENTIFICARE NR. 4700 / 1996

Anul 1996 luna Iunie ziua 7

In sala mea BADARAU STELA notar public, s-au prezentat:

1. ATUDOROAI E GHEORGHE, domiciliat in Iasi, strada Cucu, nr. 12-14, bl. D 8-2, tronson 1, ap. 5, judet Iasi, identificat prin BI seria BD nr. 560 600 / 1591 elib de Pol. Mun. Bolosani, ca mandatar pentru ATUDOROAI IOANA in baza procurii
2. FILAT NADEJDA, cu domiciliu in Iasi, B-dul. T. Vladimirescu, nr. 101, identificata prin adeverinta identitate seria A.I.d. nr. 287 / 108 / 1996 elib de Pol. Mun. Iasi, care, dupa citirea actului au consimtit la autentificarea prezentului in scris si au semnat toate exemplarele si cele 6 schite.

In temeiul art. 6, lit. b din Legea 361/1996 SE DECLARA AUTENTIC

PREZENTUL INSCRIS

S-a taxat cu 260 000 lei cu chitanța trezorerie nr. 343 861 / 1996

S-a perceput onorariul de 250 000 lei cu chitanța nr. 8575 / 1996

Taxa timbru judiciar 10 000 lei

ROMANIA

NOTAR PUBLIC

STELA BADARAU

Vladimir Filat a construit Pod de contrabandă peste Prut

Sub "cupola" PNȚCD, la Iași se dezvoltă Mafia țigărilor românești

În mass-media, cele mai vehiculate nume de societăți comerciale sunt cele cu probleme: mișcări sindicale și greve, blocaje care le aruncă în pragul falimentului, pierderea surselor de materii prime ieftine sau a piețelor tradiționale de desfacere, perspectiva lichidării. Însă de foarte puține ori a fost luată în discuție situația unei întreprinderi rentabile care sunt mult mai atractive pentru investitori, speculanți, angajați și directori. Cu toții - interesați să "tragă" cât mai mult profit din poziția pe care o dețin. Astfel se petrec lucrurile cu una dintre cele mai rentabile activități de producție din țară: cea a țigărilor. În ciuda concurenței importurilor străine (cu sau fără timbru), țigările tradiționale românești domină piața românească. În consecință, în jurul Regiei Autonome a Tutunului s-au concentrat, mai totdeauna, interese economice subsumate structurilor politice. Multiplele presiuni exercitate asupra acestei industrii amenință să transforme o afacere rentabilă într-un faliment răsunător. Preț pe care sunt gata să-l plătească toate părțile interesate. Spre a nu renunța la propriile avantaje. Interesele externe de cucerire a pieței, afacerile conjugate ale salariaților, demersurile pentru cumpărarea la prețuri scăzute a unor fabrici de țigări, cvasimonopolul mafiei distribuitorilor, în special arabi, au generat o situație greu de descris la Fabrica de Țigarete Iași. Și cum un director înregimentat politic, novice în "smenuri", implicat el însuși în afaceri, este ușor de compromis și de manevrat, mafia țigărilor și-a strâns forțele, pentru a distruge și a controla fabrica ieșeană. Și, astfel, producția de țigări românești. Două fabrici de țigări funcționează în afara regiei.

Statul român își păstrează, în domeniul tutunului, prerogative extrem de importante: în primul rând - impozitarea oricărui pachet distribuit prin timbrul special aplicat; apoi - controlul asupra producției de tutun, prin subordonarea tuturor fabricilor de acest tip Regiei Autonome a Tutunului. Orice colaborare internațională a fost direcționată către aceste fabrici, aflate la Târgu Jiu, Timișoara, Râmnicu Sărat, Sfântu Gheorghe, Iași și București. A fost concretizat un singur contract, cu firma grecească "Papastratos" - la Râmnicu Sărat. Firma grecească a purtat tratative avansate, înaintea alegerilor din 1996, cu fostul director al Fabricii de Țigarete Iași, Traian Teodor. Între timp însă, acest declarat monopol al tutunului a dispărut în fapt. La marginea Bucureștiului, pe șoseaua de centură dinspre Otopeni, a apărut fabrica "RGS Industries", o manufactură care produce țigaretetele "Bran". Marca este înregistrată sub licența "RGS Holding Ltd." - Marea Britanie. Țigara fără filtru este produsă în România. Manufactura inițială s-a extins în prezent, semn al prosperității afacerilor. Potrivit specialiștilor Regiei Tutunului, afacerea a fost pusă la punct de doi arabi, unul - director și altul - patron. Directorul și-a făcut studiile în România. Cei doi au negociat constituirea fabricii la Praga, la reuniunea producătorilor de țigări din Europa. Fabrica funcționează cu loturi gata formate. Ea beneficiază de o linie de confecționat "ITM" ultraperformanță și de o linie de împachetat mai modestă. Țigări "Bran" se află pe piață cu timbru în regulă. Deci fabrica respectivă beneficiază de toate aprobările de funcționare. Această societate are relații directe cu regia, vânzându-i acesteia tutun. Și la Iași, construcția unei fabrici particulare de țigări a intrat în linie dreaptă. **Noua construcție aparține SC "Romold" SRL, patronată de Vladimir Filat, un tânăr de 28 de ani de origine basarabeană, aflat, în repetate rânduri, în atenția SRI. Firma respectivă gestionează fonduri enorme, de proveniență incertă. După ce a cumpărat SC "Dosoftei", fosta tipografie de stat din Iași, Vladimir Filat a reușit să-și transforme calitatea de**

distribuitor al țigării "MT" - "Moldavian Tabac" - în cea de proprietar al unei fabrici de țigări la Iași, pe Strada Chișinăului. Deja noua fabrică a dobândit avizul de mediu, un prag greu de trecut pentru fabricile de țigarete românești în funcțiune. Spre deosebire de "RGS Industries" și de țigara "Bran", a cărei formulă nu se știe unde este preparată, fabrica "Romold-MT" are o linie primară "ITM" - Olanda și fabrică rețeta chiar în țară. Pentru comparație, fabrica ieșeană a reușit să aducă, recent, linia de împachetat "ITM", pe lângă cea de confecționat, pe care o deținea deja, de la același producător olandez. Fabrica ieșeană nu deține linia principală, aducând loturi de tutun gata formate la alți producători. Amânarea sosirii liniei principale cu aproximativ șapte luni a fost posibilă prin blocarea unui credit, de către directorul regiei, Valeriu Sima.

"Romold" a planificat falimentarea și cumpărarea fabricii de stat

Abil condusă din umbră, SC "Romold" SRL a reușit să obțină sprijinul celor mai importante personalități ieșene. Astfel, pe lângă consilierea directă din partea fostului director al fabricii de stat ieșene, Traian Teodor, "Romold" a obținut consilierea economică a lui Paul Badragan, inspector șef al corpului de experți economici, asociat al firmei "Frarom", care distribuie țigări de ani buni. De asemenea, a fost "racolat" în organigramă Florin Dascalescu, în vârstă de 35 de ani. El a devenit director al "Romold", după ce a parcurs o traiectorie nu lipsită de sinuozități pe la filiala din Chișinău a Băncii "Dacia Felix", iar, ulterior, pe la o firmă particulară producătoare de sisteme de alarmă. Actualul director al fabricii ieșene, Adrian Cotoros, ne-a dezvăluit că a fost și el invitat să lucreze la noua firmă, sub avertismentul că "fie urcă în barcă, fie este luat de val". Potrivit directorului ieșean, din discuția respectivă s-au conturat două perspective: fie cumpărarea din câteva luni a fabricii - care nu are linie primară, iar creditul pentru această achiziție a fost blocat de însuși directorul regiei -, fie cumpărarea, după o rețehnologizare care ar permite controlul complet asupra tuturor tipurilor de țigări produse în România. În ambele cazuri, devine extrem de important ca directorul în funcție să coopereze, acceptând ca prepararea loturilor pentru fabrica de stat să se facă pe linia principală a "Romold". Ori că "MT" se va produce pe liniile Fabricii de Țigarete Iași privatizate, ori, în cazul al doilea, mai costisitor, pe cealaltă linie, completată cu partea de confecționat și de împachetat, pe care "Romold" nu o deține încă. De altfel, potrivit declarațiilor directorului Cotoros, în momentul când a fost chemat la directorul general al regiei, Valeriu Sima, pentru a i se solicita imperativ demisia, la ușa se aflau Szelico Stancovici și Adrian Milandru, reprezentanții firmei "ITM" - Olanda pentru Europa de est, care știau că schimbarea directorului însemna două noi utilaje vândute către "Romold". Cei doi au zburat imediat la Chișinău, acolo unde se țin frâiele reale ale conducerii firmei lui Vladimir Filat. Aceeași conducere care, pentru a-și asigura susținerea politică în orice condiții, a subvenționat biroul senatorial de la Iași al lui Varujan Vosganian, președintele Comisiei de buget-finanțe-bănci din Senatul României. În timp ce directorul Florin Dăscălescu a ajuns vicepreședinte al ApR Iași. Nu întâmplător, prin Iași (deși țigărele "MT" nu este căutată iar "Romold" a achiziționat de la Ministerul Finanțelor timbre de câteva zeci de miliarde de lei) au apărut țigări "MT" fără timbru, distribuite la chioșcurile firmei "Frarom", aparținând lui Ioan Golovcenko, lui Paul Badragan și lui Dan Gheorghiu.

Mafia arăbească a monopolizat distribuția de țigări

Fabrica de Țigarete Iași produce, zilnic, 12 tone de țigări, având un rulaj de 1,5 miliarde lei pe zi. Pe trimestrul al doilea al anului 1997, distribuția era asigurată prin nu mai puțin de zece firme ale unor patroni arabi, care "făceau legea". Ei obțineau contracte pentru cantități mari de țigări - 60 tone -, pe care nu le onorau decât în ajunul scumpirilor. În rest, scopul era acela de a acapara întreaga distribuție a fabricii ieșene, prin concurența neloyală cu ceilalți distribuitori și cu rețeaua fabricii. Importul de tutun este una dintre cele mai rentabile afaceri. Atât de rentabilă încât a devenit convenabil ca, în baza câștigurilor din acest import și a vânzărilor către fabrică, firmele angro arabe să distribuie țigări sub prețul de fabricație, pentru a-i scoate de pe piață pe oamenii de afaceri români și pe alți mici distribuitori individuali. Firmele "MAZ International", "Rosita", "Semiramis", "Zyad comp ex", "Topzico", dacă ar fi să cităm doar firmele ieșene ale distribuitorilor angroșiști arabi de țigări românești, alături de "Brico Center" (o firmă puternică la nivel național, care distribuie țigări din toate fabricile regiei, blocând sau încurajând vânzările uneia sau alteia dintre fabrici în funcție de propriile interese) au fost surprinse vânzând sub prețul de producție. Astfel, într-un proces verbal al fabricii ieșene de țigarete se notează că, în octombrie 1997, firmele "Rosita" și "Semiramis" au vândut pachetul cu "Carpați" de 1746 de lei - preț de producție - cu 1670 lei, în angroul ieșean "Siraj". Scopul era clar: prin intermediul aprovizionării cu tutun și al monopolului pe distribuție, să controleze Fabrica de Țigarete Iași.

Angajații și directorul Fabricii de Țigarete Iași au propriile afaceri

Dar nici un distribuitor din afara fabricii nu ar fi putut să pună la punct monopolul pe distribuție și controlul asupra fabricii fără susținerea angajaților din interior. Iar aceștia și-au derulat afacerile prin firme proprii sau ale rudelor, ori prin firme cu patroni arabi. În ajunul scumpirilor, șeful de depozit livra țigări din producția curentă ori din stocuri, în limitele cantităților contractate, unor clienți privilegiați. A fost cazul firmelor de distribuție "Nistor Comp", a lui Ștefan Nistor, șef-adjunct al compartimentului administrativ al fabricii, al firmei "Afrodita", aparținând lui Stelian Avadanei, șef al compartimentului administrativ al fabricii, "Pinax" SRL, care îl are drept asociat pe Octav Pompierescu, șeful atelierului electrotehnic al fabricii, "Delta Asim" SRL, "Viosin" și altele, firme ale lui Florin Asimionesei, șeful depozitului produse finite, considerat un adevărat "tartore" al mafiiilor cu țigări din jurul Fabricii de Țigarete Iași. Pe de altă parte, nici directorul fabricii nu a scăpat de acuzația că ar face afaceri personale pe spatele fabricii. Drept argument s-a adus o tranzacție de achiziționare a unei cantități enorme de adezivi special, cumpărată de la firma "Printex" Piatra Neamț, aparținând lui Liviu Tocu, fratele deputatului PDSR Costel Tocu, patron, la rândul său, al "Simpex" Piatra Neamț, a cărei filială ieșeană l-a avut drept director tocmai pe Adrian Cotoros. Conform rezultatelor controlului regiei, care a stopat derularea contractului la un anumit moment dat, directorul Cotoros are în depozite o cantitate de adezivi suficientă pentru doi ani și jumătate, în condițiile în care termenul de garanție expiră în șase luni, iar linia de împachetare abia se montează. Acestei afaceri i se adaugă depozite angro cu vânzare, deschise de către director în mai multe locuri din țară, prin care particulare. De notorietate a fost cel de pe strada Ștefan cel Mare, din Piatra Neamț, amenajat în locuința părinților săi. Cum, pe lângă deputatul Tocu, un anuar al parlamentarilor îl indica pe controversatul Gabriel Bivolaru ca fiind angajat la o firma a fraților Tocu, a fost de ajuns ca scandalul să ia turnură politică. Cotoros a fost acuzat de rivalul său, Asimionesei, că face afaceri cu PDSR, în timp ce el însuși reprezintă interesele PNȚCD în fabrică. De aici nu a fost decât un pas pentru ca tot conflictul să răbufnească în sânul PNȚCD. Partid care conjuga interesele din cadrul Fabricii de Țigarete Iași.

Scandalul de la Fabrica de Țigarete Iași s-a mutat în sânul PNȚCD

Afacerile de la Fabrica de Țigarete Iași nu ar fi ieșit la iveală dacă nu ar fi răbufnit interese de partid. Totul a pornit de la operațiunea condamnată, la timpul ei, de presa locală și de Vasile Lupu, liderul filialei Iași și vicepreședintele național al PNȚCD, în spatele și în numele căruia au fost orchestrate toate aceste schimbări și lupte intestinale. Astfel, un simplu vulcanizator la Fabrica de Țigarete Iași, Gabriel Brinzaru, înscris în PNȚCD din 1992, activist în campania electorală, a fost numit, peste noapte, consilier economic personal al deputatului Vasile Lupu, "ca să aibă și el ceva", după cum ne-au declarat surse din biroul de conducere al PNȚCD. În 1996, el l-a adus în PNȚCD și pe Florin Asimionesei, lăcătuș cu opt clase, un vecin și prieten. Acesta a devenit, ulterior, vicepreședintele organizației de muncitori a partidului. În campania electorală, Asimionesei și-a pus la bătaie întreaga pricepere, mașina - un Cielo mov - și chiar banii, aflându-se tot timpul pe postul de aghiotant al lui Vasile Lupu. Cei doi, angajați la "Țigarete" Iași, împreună cu alți colegi de partid - printre care un vicepreședinte al organizației județene la acea vreme, care și-a propus și a tras itele pentru schimbarea președintelui Consiliului Județean, Liviu Antonesei - au început să facă ordine în industria ieșeană, împărțind posturi, schimbând directori, forțându-i pe alții să angajeze sau să promoveze în funcții membri ai PNȚCD. Astfel s-au petrecut lucrurile și în cazul lui Adrian Cotoros, directorul actual de la Fabrica de Țigarete Iași. După propriile relatări, încă din decembrie 1996, Gabi Brânzaru i-a propus, în numele său și al prietenului Asimionesei, „să-l facă director la Țigarete”. La acea dată, Cotoros a acceptat formal. Întâmplarea a făcut ca numirea să vină abia în iunie, când fostul director a fost demis. Între timp, la propunerea PNȚCD, Adrian Cotoros devenise directorul Direcției de Tineret și Sport a județului. El a părăsit această funcție pentru Fabrica de Țigarete Iași. Bunele relații nu au dăinuit în fabrică decât atâta vreme cât noul director a jucat după cum i-a cântat Asimionesei.

Un lăcătuș cu opt clase a învățat pe degete conducerea regiei și pe cea a PNȚCD

Scandalul a degenerat când Asimionesei a început să fie controlat la depozit: a fost declassat tutunul adus de firma sa de la "Semiramis", pentru aprovizionare, au fost suspendate sau reduce cantitativ o serie de contracte, iar oamenii săi au fost dați afară de director. Prin intermediul

cuvintelor magice "consilier economic al lui Vasile Lupu", Asimionesei a reușit să obțină contracte avantajoase pentru firme clientelare, trecând peste directorul Cotoros. El s-a lăudat că va obține (și chiar a obținut) de la directorul de marketing al regiei, Aurel Milea, achiziționarea unei cantități de tutun. Noul director a descoperit și alte matrapazlăcuri ale colegului său țărănist. Rând pe rând, probele și declarațiile oamenilor din fabrică s-au adunat. A fost sesizată poliția. În noaptea de 31 august spre 1 septembrie 1997, în ajunul unei scumpiri, soția lui Florică Asimionesei tăia chitanțe, pe firma proprie, în biroul soțului ei, din fabrica de stat. Ea era înregistrată cu o mașină intrată la încărcat. Dar fabrica a fost părăsită, potrivit actelor de la poartă, de șase mașini ale firmei "Delta Asim" pline cu țigări. După ce a fost sesizată poliția, între cei doi țărăniști a izbucnit războiul. Dar Asimionesei a primit sprijin direct și de la directorul regiei, Valeriu Sima. La presiunile și la sugestiile lui, Sima a semnat, făcând abstracție de acceptul directorului fabricii ieșene, un contract de distribuție de țigări în favoarea firmei "Spontan", a lui Viorel Cosma, unul dintre clienții lui Asimionesei. Apoi a fost demis contabilul șef, în locul acestuia fiind numită verișoara lui Asimionesei, Petronela Șerban, în vârstă de doar 26 de ani, fără experiență în contabilitate. Numirea s-a făcut deși la concurs ea ocupase locul doi, după fostul contabil șef al "Preboc" SA, o femeie în toată firea și cu toate atuurile profesionale. La fel, a fost blocată reducerea de personal din fabrica ieșeană, pe listă aflându-se toți angajații care aveau firme de distribuție, inclusiv Asimionesei. Directorul general a revocat decizia peste capul directorului Cotoros. Actualul director al fabricii ieșene nu l-a mai putut schimba din funcție nici pe juristul fabricii, cel care s-a opus disponibilizării afaceriștilor. În schimb, Asimionesei a avut grijă să-i strecoare lui Sima vestea că PNȚCD discută despre înlocuirea sa cu Cotoros. Valeriu Sima are și el propriile interese. După ce directorul ieșean nu i-a respectat cerința, ca un anumit utilaj să fie cumpărat de la firma germană "Hauni" - câștigătorul licitației fiind "ITM", a cărei ofertă era mai avantajoasă și care avea deja un utilaj în fabrică -, vestea adusă de Asimionesei, cunoscut de directorul regiei drept "omul de încredere" al lui Vasile Lupu, nu a făcut decât să pună paie pe foc. De altfel, Cotoros se afla într-o postură extrem de incertă, din cauza afacerilor făcute deja publice. Totuși, blocând creditul Fabricii de Țigarete Iași pentru linia "ITM" de formare, Sima a permis ca, în eventualitatea unei apropiate privatizări, fabrica să devină extrem de vulnerabilă.

Mafia își dorește organ de presă.

Toți cei implicați în scandalul Fabricii de Țigarete Iași, în racolarea de directori de la PNȚCD și în efectuarea de schimbări bazate pe rațiuni de partid au fost muștrați, în ședințele de birou, de către Vasile Lupu. Totuși răul a fost săvârșit. Bulgărele de zăpadă aruncat la vale, o dată cu promovarea și cu aducerea în prim planul organizației PNȚCD Iași a lui Asimionesei și a lui Brânzaru, continuă să se rostogolească. Cum întreaga țărășenie nu avea greutate fără un organ de presă, Asimionesei a constituit, împreună cu patronul lanțului de magazine universale "Rodex", Constantin Lurașcu, primul supleant pe lista de candidați la Senatul României din partea CDR, și cu participarea finului lui Vasile Lupu, Daniel Nițoi, agenția de presă "Prima Press", care-și propune să lanseze cotidianul "Ziua de Iași". Și Daniel Nițoi este un bun cunoscător al Fabricii de Țigarete Iași. El este interesat în privatizarea fabricii: tatăl său este beneficiar virtual al unor sume colosale, pentru o invenție aplicată în toate fabricile din cadrul regiei, invenție care, tradusă în bani, potrivit decretului din 1990 al guvernului provizoriu Român relativ la inventatori, i-ar aduce acestuia o majoritate clară de acțiuni. Sub presiuni diverse, mâncată din exterior de mafia arabă a distribuitorilor, iar din interior de firmele propriilor angajați, veniți în posturi prin anularea unei decizii de concediere de către directorul regiei, în fața viitoare concurențe cu fabrica particulară de țigarete, care va funcționa în ciuda monopolului, în pragul cumpărării de către concurență și gata să fie sfâșiată de certurile interne ale structurilor de afaceri adăpostite sub pălăria PNȚCD, Fabrica de Țigarete Iași își trage cu greu sufletul, condusă de un șef de depozit cercetat de poliție și de un director amenințat cu demiterea.

Evenimentul zilei (București), 9 Februarie 1998

Podul de țigări peste Prut

Lista lui Constantinescu pălește în fața unui adevărat caz de corupție, cercetat în aceste zile la Iași Podul de țigări peste Prut 1,9 milioane de pachete cu țigări "MT" importate ilegal

Poliția, Garda Financiară și Direcția Regională Vamală Iași au înregistrat o captură de excepție: patru camioane cu 1,9 milioane de pachete cu țigări "MT" la bord. Țigările au fost introduse ilegal în România. Pachetele purtau timbre expirate de un an. După ce au fost reținuți pentru control de organele de anchetă, responsabilii transportului au încercat să justifice cantitatea de țigări cu un set de acte și autorizații false. Astfel a fost scos la lumină un adevărat lanț al corupției la nivelul vămii, Ministerului Finanțelor și Ministerului Comerțului și Industriei. Puse în fața unei asemenea capturi, organele locale de cercetare au început să-și arunce una alteleia mingea fierbinte: întreaga afacere era girată de unul dintre cei mai prosperi patroni ieșeni: Vladimir Filat, în prezent secretar de stat în Ministerul Privatizării de la Chișinău, cunoscut pentru implicări multiple în afaceri la limita legii și cercetat de comisile de specialitate ale parlamentului de la Chișinău pentru vânzarea, la un preț derizoriu, a șase avioane Tupolev în Federația Rusă. Filat este primul înalt funcționar al actualului guvern discutat de parlamentul de la Chișinău, alături de ministrii Guvernului Sangheli, acuzați de corupție, care apar nominal în raportul de anul trecut al Curții de Conturi a Republicii Moldova.

Patru TIR-uri cu țigări au pătruns în țară pe la Vama Albița

În noaptea de 11 spre 12 septembrie, pe la Vama Albița au pătruns în țară patru camioane pline cu țigări marca "MT". Importatorul era firma "Romold Trading" Iași, care beneficia de licență de import nr. 2/30 decembrie 1997 pentru anul 1998, în baza căreia achiziționase două milioane de timbre de marcaj pentru țigări. Timbrele trecuseră prin procedura obișnuită de export temporar, fiind trimise în Republica Moldova în data de 28 ianuarie 1998.

Cu aceeași ocazie, potrivit modificărilor legale adoptate în decembrie 1997 la HG 23/1995, firma a fost nevoită să individualizeze un depozit bancar sau o garanție bancară egală cu valoarea accizelor pentru cele două milioane de pachete cu țigări pe care urma să le importe în România. Acesta a fost și motivul pentru care firma ieșeană ce aparținea unui grup de acționari - printre care majoritar și cel mai important este Vladimir Filat, secretar de stat la Ministerul Privatizării de la Chișinău - a redus cantitatea de țigări importate de zece ori, față de cele 20 milioane de timbre cumpărate cu un an mai devreme. În urma descinderii comune a echipei formate din experți ai Gărzii Financiare, ai Brigăzii Vamale și ai Poliției Județului Iași, s-a constatat că pe pachetele cu țigări capturate în urmă cu două săptămâni se afla lipite exact timbre din contingentul de 20 milioane cumpărat în 1997. Cum captura însemna, ca valoare, trei-patru miliarde de lei numai în accizele datorate statului, iar importatorul era cunoscut ca având relații sus-puse în administrația de la București, oficialitățile au așteptat explicațiile firmei în cauză pentru a vedea o eventuală acoperire legală a acestui import.

Peste cinci milioane de timbre au rămas "în rezerva" de anul trecut

Investigațiile au arătat că în cele patru mașini se aflau 1.852.400 de pachete cu țigări "MT". Singura deficiență a actelor: timbrele ce nu corespundeau unui import realizat în 1998. Cu atât mai mult cu cât "Romold Trading" închisese fosta declarație vamală și funcționa deja de opt luni în baza noii autorizații vamale, importând țigări cu timbru valabil. Firma lui Vladimir Filat obținuse licență pentru importul de țigări pe anul precedent - nr. 21/17 martie 1997 -, licență valabilă până la sfârșitul anului 1997. În baza acesteia, el achiziționase de la Imprimeria Națională 20 milioane de timbre. Firma română cu patron basarabean avea un contract de exclusivitate cu Combinatul de Tutun din

Chișinău, în baza căruia devenise distribuitorul unic pentru România al țigărilor "MT". La sfârșitul anului 1997, firma secretarului de stat mai avea 5.432.650 de timbre neutilizate lăsate "în rezervă". Acestea nu mai erau valabile după obținerea noii licențe de import și adoptarea hotărârii de guvern din decembrie 1997 ce menționa: "Fiecare comandă de timbre se aprobă de autoritatea emitentă a licenței numai dacă importatorul are scrisoare de garanție bancară sau dovada depozitului bancar în valoare echivalentă cu cea accizelor mărfii".

Codul 021 MT apărea pe timbrele ambelor licențe

Un fapt neobișnuit: ambele importuri aveau înscrise aceeași serie pe timbrele destinate țigărilor, 021 MT. Această neglijență a organelor emitente se putea solda cu confundarea, în cazul intrării pe piață, a celor două tipuri de importuri efectuate pe licențe și în condiții diferite. Deși datele de la sfârșit de an arătau că numărul de timbre ce nu fuseseră repatriate era de peste cinci milioane, statisticile controlului Administrației Financiare din iunie 1998, declanșat în urma Afacerii "Țigăreț II", au arătat că "Romold Trading" mai avea de repatriat 1.975.400 de timbre. În aceeași lună, tot ca urmare a măsurilor stricte determinate de cazul "Țigăreț II", în data de 3 iunie apare în "Monitorul Oficial" Ordinul Ministerului Finanțelor ce obliga la repatrierea, în termen de 90 de zile, a tuturor marcajelor nefolosite din 1996 și 1997. În caz contrar, amenda este de 10-20 milioane de lei, dublată de retragerea licenței valabile. Beneficiind de o atenție specială, dată fiind importanța firmei și a patronului, firma lui Filat a fost înștiințată, la 4 septembrie, că a depășit termenul de repatriere a timbrilor vechi și că este cazul să le returneze. Din acest moment a intrat în acțiune mașinăria intervențiilor și a falsurilor, menită să creeze aparența de legalitate și să aducă în țară restul de țigări.

O acțiune tipică pentru Mafia rusească

"Evenimentul zilei" a prezentat în repetate rânduri activitățile și modul de infiltrare al Mafiei rusești, care s-a extins în toate țările foste sovietice. În cadrul unui interviu publicat cu o lună în urmă, ministrul de interne al Republicii Moldova, Victor Catană, a prezentat structura mafiotă "legală" - Mafia "OBSCEAK" – care înscăunează liderul prin jurământ de credință depus la Moscova, cu condiția de a vira o parte a profiturilor într-un fond de tip casă de economii, ce alimentează extinderea Mafiei ruse în întreaga lume. Descoperirea și arestarea unui număr de circa 300 de membri ai Mafiei din Republica Moldova a permis organelor statului de la Chișinău să descifreze implicațiile acțiunilor acestui organism. El controlează producția, distribuția și comerțul de țigări și băuturi alcoolice și slab alcoolizate din republică. Când e nevoie de licențe, aprobări, legi speciale sau discreție, reprezentanții Mafiei cumpără pe oricine și orice, fie că este vorba despre ministru, premier, simplu ziarist, director al unui trust de presă sau patron al instrumentului media care "deranjează". Dacă cel implicat "mușcă", el nu va reuși să scape: șantajul, înscenările și, mai ales, crima comandată îi vor atârna deasupra capului ca "sabia lui Damocles". Tot ministrul Catană atrăgea atenția asupra predispoziției lumii interlope românești de a intra în combinații de afaceri cu aceste structuri și de a cumpăra armament de pe piața nistreană. S-a ajuns până la traficul cu rachete sol-aer. Banii sunt spălați sistematic cu "ajutorul" procesului de privatizare din România, prin firme înregistrate formal în Cipru, Grecia sau în statele foste sovietice. În baza acestor detalii și a ușurinței cu care s-a încercat acoperirea fraudei cu acte false sau ilegale emise de diverse instituții ale statului român, autoritățile noastre au putut constata că operațiunea de la Iași se înscrie în profilul acțiunilor clasice de tip mafiot.

Vladimir Filat

a "trecut" fără probleme printre legi, ordine și licențe

Cea mai mare nedumerire a organelor ce investigau cazul nu era cea relativ la ultimul transport, în care ilegalitățile din acte erau flagrante și sancționate de lege. Ci întrebarea: ce s-a întâmplat cu diferența de timbre înregistrate între decembrie 1997 – 5,342 de milioane, și 1 iunie 1998 – 1,975 de milioane? Misterul a fost dezvăluit tocmai de actele prin care reprezentanții "Romold Trading" – firma lui Filat – au încercat să-și acopere neregulile. Astfel, directorul general Ionel Stan a prezentat la anchetă două acte din care reiese eludarea fără rezerve a unor legi, ordine și licențe. Vladimir Filat a făcut slalom printre prevederile legale, obținând un număr nedefinit de diverse derogări. Astfel, Direcția Supravegherea Pieței, din cadrul Ministerului Industriilor și Comerțului al României, direcție condusă de directorul Gheorghe Ududoiu, a acordat numeroase avize de "prelungire a datei până la care trebuiau repatriate timbrele". Documentele pe care le deținem menționează un aviz nr. XII/2/1161, din 20 martie 1998, un altul emis la 22.06.1998, cu numărul XII/2/328, iar ultimul nr. XII/2/727, din 7 septembrie 1998.

Aceste avize succesive sunt, fără discuție, ilegale. Pentru că reglementează un domeniu în care nu au competențe depline, fără avizul Ministerului de Finanțe, în condiții de încălcare flagrantă a hotărârii de guvern din decembrie 1997, care subliniază obligativitatea garanției bancare pentru contravaloarea accizelor produselor importate. Încalcând orice normă legală în vigoare, directorul Gheorghe Ududoiu din Ministerul Industriilor și Comerțului reglementează, cu de la sine putere, peste hotărârea de guvern privind garanțiile bancare și, mai grav, chiar peste ordinul ministrului finanțelor care indică expres și imperativ data limită de 3 septembrie pentru repatrierea timbrelor vechi. El a expus astfel statul român la riscul de a asista la un import legal, în urma căruia firma importatoare să se poată declara falimentară și să nu mai plătească niciodată accizele respective, care se ridică la aproximativ trei-patru miliarde de lei.

Asociatul lui Filat și tatăl său, adjunctul șefului Vămii Albița, s-au încurcat în falsuri

Dar poate cea mai mare gafă a întregii tranzacții, care dovedește întocmirea "de formă" a hârtiilor de acoperire a transportului, este succesiunea altor două documente. Astfel, Cristian Burlacu, asociat la firma lui Vladimir Filat, apare ca declarant vamal la Vama Iași. De acolo obține, în baza unor imaginare prevederi ale Codului Vamal, "prelungirea până la 31 decembrie 1998 a exportului temporar de timbre-marcaje nr. 822/23 mai 1997 (1.975.400 bucati), în conformitate cu avizul Ministerului Comerțului" (vezi facsimil). Dacă avizul semnat de Ududoiu este unul ilegal și abuziv, el notează că documentul s-a eliberat în baza unei adrese a "Romold" – 459/4 septembrie 1998 –, avizul fiind el însuși datat la 7 septembrie, în schimb, cererea "Romold Trading" SRL este înregistrată la 3 septembrie, atât la firma lui Filat, cât și la Vama Iași, deși face vorbire de documente emise ulterior. Cu alte cuvinte, avizul Vămii Iași este emis în baza unui act ce avea să fie semnat abia peste patru zile, în baza unei cereri formulate de firmă la o zi după avizul în cauză. Aberația este dublată de aprobarea formală, dată prin semnătură, în numele șefului Vămii Iași, de către adjunctul Vămii Albița, Gheorghe Burlacu, nimeni altul decât tatăl asociatului lui Filat. Cei doi, tată și fiu, s-au încurcat în date, încercând să dea o aparență de legalitate transportului de contrabandă. Fără a mai vorbi de lipsa de competență a lui Burlacu-senior: a aprobat un document al firmei la care este acționar și fiul său în numele șefului altei vămi. Organele de anchetă au presupus că actele găsite întâmplător și prezentate de către însoțitorii transportului din partea "Romold" nu erau destinate să fie arătate autorităților decât în caz extrem: era mult mai plauzibil că țigările ajunse la Iași urmau să ia drumul magazinelor, în timp ce seria imprimată și absența celorlalte acte permiteau importatorului să-și vândă liniștit marfa, fără achitarea impozitelor și accizelor, în baza confuziei iscate din succesiunea de importuri. Singurii bani care urmau să intre în bugetul statului era amenda de 20 milioane de lei pentru nerepatrierea la timp a timbrelor cumpărate în 1997 - care oricum erau nule – alături de cei 33.581.000 de lei cât costase achiziționarea timbrelor de la Imprimeria Națională. Organele de anchetă cercetează documentele precedentelor importuri făcute pe bază de derogări, spre a constata starea plății datoriilor către stat.

Cazul este cercetat discret de Direcția Generală a Vămirilor

De la izbucnirea scandalului și de la blocarea țigărilor la sediul "Romold Trading" din Calea Chișinăului, nr. 6 - Iași, până la finalizarea cercetărilor, nici un cuvânt nu a scăpat din partea organelor de anchetă. Cercetările se fac cu o discreție totală, având în vedere persoanele implicate. Vladimir Filat este unul dintre investitorii străini cei mai puternici din Iași: el rulează, la doar 28 de ani, sume enorme de bani, fără ca nimeni să le cunoască proveniența. După afaceri precum cumpărarea tipografiei de stat "Dosofoei", din Iași, și achiziționarea de acțiuni la fabrica de hârtie "Letea" Bacău, "Romold" a fost implicată în construcția unei fabrici proprii de țigăre la Iași și în lansarea unei oferte urmată de negocieri pentru cumpărarea Fabricii de Țigarete Iași, aparținând Regiei Tutunului. Filat beneficiază de o poziție privilegiată în guvernul de la Chișinău, de sprijinul direct al președintelui parlamentului, Dumitru Diacov, președinte al Mișcării Pentru o Moldovă Democratică și Prosperă și de cel al președintelui Petru Lucinschi, sponsorizat masiv în ultima campanie electorală din martie 1998 de omul de afaceri stabilit la Iași. În același timp cu continuarea cercetărilor de la Iași sunt investigate minuțios toate legăturile bucureștene ale lui Filat, pentru a se găsi eventuale raporturi cu persoanele din Ministerul Finanțelor și cele de la vamă, care au protejat afacerile "Romold Trading", precum și cu directorul din Ministerul Industriilor și Comerțului care a semnat prelungirea valabilității timbrelor. În urmă cu nouă zile, o comisie de anchetă a Direcției Generale a Vămirilor a descins în secret la Iași pentru a analiza cazul. Eugen Butur, directorul Direcției Regionale a Vămirilor Iași, ne-a declarat în legătură cu acest caz: "În ceea ce ne privește, chestiunea rămâne interpretabilă. Firma a întârziat cu doar patru zile peste data limită a

repatrierii și a avut aprobare ministerială pentru acest fapt. Deci ar trebui sancționată cu amendă legală între 10 și 20 milioane de lei și procesul comercial lăsat să se desfășoare mai departe. Pe de altă parte, fiind vorba despre timbre expirate, acestea ar trebui considerate nule, iar importul refuzat ar trebui să nu fie acceptat în țară și, deci, returnat peste granițe. Comisia va stabili care este drumul de urmat. În rest, poliția trebuie să se pronunțe. Eu trebuie să aflu doar dacă dau voie sau nu importului respectiv, dacă fac sau nu formele de vămuire". Inspectoratul Județean de Poliție Iași a anunțat că, din cauza că cercetarea se afla în curs, nu comentează acest caz. În zilele imediat următoare, cercetările preliminare se vor încheia și dosarul va fi înaintat, în această fază, Parchetului de pe lângă Tribunalul Județean Iași, cu propunerea măsurilor ce se impun.

Cei implicați în caz dau vina pe "diferențe de interpretare a legii"

Firma "Romold Trading" consideră că a făcut un import absolut legal, având toate aprobările și derogările necesare pentru a introduce în țară transportul. Ea urmează să achite taxele vamale și accizele, potrivit legilor în vigoare. Cum importul s-a făcut pe licența de anul trecut, care a fost prelungită, el nu necesită vreun depozit sau vreo garanție bancară. Ministerul Comerțului crede că nu s-a produs o derogare gravă de la lege, fiind vorba despre repatrierea, într-un termen apropiat, doar a timbrelor propriu-zise a căror valoare e menționată explicit în autorizația în cauză. Nu a fost vorba despre încălcarea unei hotărâri de guvern sau a dispozițiilor Ministerului Finanțelor, atâta timp cât importul nu reprezenta decât valoarea timbrelor ce urmau să fie topite. În această optică, derogarea de la termen nu e relevantă deoarece recuperarea timbrelor scutea bugetul de pierderi însemnate la accize și la impozite, dacă însemnele respective ar fi fost folosite în mod fraudulos. Pentru Direcția Regională a Vămilelor importul a fost unul legal. Vama Albița susține că importatorul avea toate actele legale, iar autorizarea era pur formală, după ce exista avizul explicit al Ministerului Finanțelor. Directorul Eugen Butur își apără angajatul susținând: "Importul timbrelor se poate face, potrivit reglementărilor în vigoare, în două moduri: direct timbrele sau timbrele lipite pe pachetele cu țigări. În ambele cazuri, atât timp cât importatorul își achită datoriile față de stat, importul este legal". Potrivit apărărilor invocate în prima fază, în fața organelor de anchetă, este vorba doar de o "interpretare deosebită a legii" de către importator, vamă, Ministerul Comerțului și organele de control. Cert este că regimul importurilor timbrelor simple - reglementat prin ordinul Ministerului de Finanțe, pentru a evita utilizarea mărcilor pentru importuri frauduloase - este diferit de importul țigărilor timbrate cu mărci expirate - care încalcă hotărârea de guvern privind importurile de țigări și achizițiile de timbre, ce presupun garanțiile bancare, existența unei licențe pe cantitatea în cauză și pe anul în curs. Dacă din punct de vedere juridic transportul de țigări este unul abuziv, interpretarea Direcției Regionale a Vămilelor ar permite importuri chiar fără o susținere juridică serioasă. Vladimir Filat "s-a acoperit", în timp ce directorul Eugen Butur este dispus să amendeze firma cu 20 milioane de lei, cu retragerea licenței pentru nerepatrierea la timp a timbrelor și cu respingerea transportului. Aranjament convenabil pentru toate părțile. Rămân autorizațiile date "pe sub mână" și falsurile în acte publice. Pe de altă parte, organele de control susțin că s-au produs două importuri: unul de timbre și unul de țigări, cel de-al doilea fiind fraudulos. Cercetările continuă.

Evenimentul zilei (București), 30 Septembrie 1998

Țigareta II este aprinsă și din Republica Moldova

...Și de chiar Vladimir Filat, secretar de stat în Departamentul privatizării, patronul firmei „Romold Trading” (implicat și în faimoasa afacere a avioanelor Tupolev, vândute Federației Ruse), distribuitor unic de țigări „MT” în România

Fără a mai intra în amănunte, vom menționa că în joc sunt sume de miliarde, reprezentând accizele datorate Statului român. Marfa este reținută, cazul se află în curs de cercetare, fapt pentru care Poliția, Biroul de Corupție, Poliția Economică – toate de la Iași – păstrează discreție asupra stadiului cercetărilor, refuzând deocamdată să relateze reporterului „M” detalii în legătură cu aceste matrapazlăcuri. Totodată, suntem informați de colegii noștri de la cotidianul „24 de ore” din Iași, și anume de dl Mihai Leoveanu, director editor al publicației, că zilele trecute au fost trimiși în judecată

nu mai puțin de 9 vameși de la postul vamal Sculeni (R.Moldova), alți 10 fiind cercetați în continuare. Totodată, este arestat și directorul vămii Albița (România), dl Gheorghe Burlacu, al cărui fiu – Cristian Burlacu, asociat la firma patronului basarabean, Vladimir Filat, cu pile la Ministerul Comerțului de la București, apare ca declarant vamal la vama Iași. I-a jucat festa compatriotului nostru, Burlacu-senior, șeful vămii Albița, aprobând un document al firmei, la care este acționar și fiul său, în numele șefului altei vămi. Astfel, organele de anchetă au mirosit că documentele în cauză nu erau destinate pentru a fi arătate autorităților decât în cazuri de forță majoră, extreme, iar țigaretetele „MT” urmau să ia drumul magazinelor.

Potrivit unor informații vehiculate în cotidianul bucureștean „Evenimentul Zilei”, în noaptea de 11 spre 12 septembrie, pe la Vama Albița au pătruns în România patru camioane pline cu țigări marca „MT”. Importatorul era firma „Romold Trading” din Iași, care beneficia de licența de import nr.2/30 decembrie 1997 pentru anul 1998. În baza acestor acte, firma a achiziționat două milioane de timbre pentru țigări, timbrele trecând prin procedura obișnuită de export temporar, fiind trimise în R. Moldova în data de 28 ianuarie 1998. Cu aceeași ocazie, potrivit modificărilor legale adoptate în decembrie 1997, firma a fost nevoită să individualizeze un depozit bancar sau o garanție bancară, egală cu valoarea accizelor pentru cele două milioane de pachete cu țigări, pe care urma să le importe în România. Acesta a fost motivul pentru care firma ieșeană, ce aparținea unui grup de acționari – pachetul majoritar fiind în posesia lui Vladimir Filat, secretar de stat la Departamentul Privatizării de la Chișinău – a redus cantitatea de țigări importate de zece ori, față de cele 20 de milioane de timbre, cumpărate cu un an mai devreme. În urma descinderii comune a echipei formate din angajați ai Gărzii Financiare, ai Brigăzii vamale și ai Poliției Județului Iași, s-a constatat că pe pachetele cu țigări, capturate în urmă cu două săptămâni, se află lipite exact timbre din contingentul de 20 milioane, cumpărat în 1997. Cum captura însemna, ca valoare, trei-patru miliarde de lei românești numai în accizele datorate Statului român, iar importatorul era cunoscut ca având relații sus-puse în administrația de la București, oficialitățile au așteptat explicațiile firmei în cauză pentru a vedea o eventuală acoperire a acestui import.

Investigațiile au arătat că în cele patru mașini se aflau 1.852.400 de pachete cu țigări „MT”. Singura deficiență a actelor: timbrele nu corespundeau unui import realizat în 1998. Cu atât mai mult cu cât „Romold Trading” închisese fosta declarație vamală și funcționa, deja de opt luni, în baza unei noi autorizații vamale, importând țigări cu timbru valabil. Firma lui Vladimir Filat obținuse licență pentru importul de țigări pe anul precedent – nr. 21/17 martie 1997, licență valabilă până la sfârșitul anului 1997. În baza acesteia, el achiziționase de la Imprimeria Națională 20 milioane de timbre. Firma română, cu patron basarabean, avea un contract de exclusivitate cu Combinatul de tutun din Chișinău, în baza căruia devenise distribuitorul unic pentru România al țigărilor „MT”. La sfârșitul anului 1997, firma secretarului de stat mai avea 5.432.650 de timbre neutilizate, lăsate „în rezervă”. Acestea nu mai erau valabile după obținerea noii licențe de import și adoptarea Hotărârii Guvernului, din decembrie 1997, în care se menționa: „Fiecare comandă de autoritate emitentă a licenței se eliberează numai dacă importatorul are scrisoare de garanție bancară, în valoare echivalentă cu cea a accizelor mărfii.”

Când vor fi trimiși în judecată și unii responsabili, implicați în operația ȚIGARETA MT, rămâne un semn de întrebare. Or, se pare că în Republica Moldova, înalții funcționari din Guvernul Sangheli, acuzați de corupție în raportul Curții de Conturi (printre ei figurând și Vladimir Filat) sunt trași în țeară doar în cazul când trec Prutul. Ce bine pentru unii că există, totuși, Prutul (dorurilor noastre).

Tamara Gorincioi

Mesagerul, 16 octombrie 1998

Direcția Generală a Vănilor a hotărât confiscarea țigărilor de contrabandă

**În afacerea "Podul de țigări de peste Prut",
Direcția Generală a Vănilor a hotărât confiscarea țigărilor de Contrabandă**

După cum "Evenimentul zilei" a relatat la timpul potrivit, reprezentanții Brigăzii de Supraveghere și Control Vamal, Gărzii Financiare și poliției au reușit să captureze un transport de

țigări "MT", în valoare de circa o jumătate de miliard de lei, efectuat de către firma "Ronald Trading" SRL - Iași. Firma aparține lui Vladimir Filat, secretar de stat responsabil cu privatizarea în Guvernul Republicii Moldova. În momentul analizării actelor s-a constatat că era vorba despre Contrabandă cu țigări: pachetele purtau timbre din 1997, expirate. După ce presa a scris pe larg despre acest caz de Contrabandă, care depășește ca valoare a accizelor captura de la "Țigareta II", Direcția Generală a Vămirilor a luat în final decizia nr. 31.200/H, din 24-XI-1998, comunicată Direcției Regionale a Vămirilor Iași, prin care se atesta ilegalitatea importului făcut de firma lui Filat. Deși a beneficiat de relații sus-puse și a intervenit pe toate căile spre a-si proteja afacerea, Vladimir Filat s-a trezit neputincios în fața organelor de control române: a pierdut dintr-un foc mai bine de jumătate de miliard de lei din buzunarul propriu și al celor ce l-au mandatat și l-au creditat.

Șapte capete de acuzare pentru Vladimir Filat

Documentul Direcției Generale a Vămirilor scoate în evidența șapte capete de acuzare la adresa firmei "Ronald". Concluzia: "Sesizarea organelor de urmărire penală care instrumentează operațiunea de import asupra Infracțiunilor posibile prevăzute și sancționate conform art. 292 Cod Penal, precum și art. 177 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României". Organele de cercetare penală urmează să distingă responsabilii individuali pentru diferitele fapte penale consemnate, urmând ca aceștia să fie trași la răspundere în justiție, împreună cu reprezentanții instituțiilor române implicați în favorizarea contrabandei. Deși a fost solicitat, în virtutea acordurilor de colaborare dintre România și Republica Moldova privind combaterea criminalității transfrontaliere, Ministerul de Interne de la Chișinău nu a furnizat încă Inspectoratului Județean de Poliție, - Iași date privind activitățile comerciale ale lui Vladimir Filat și ale firmei sale în legătură cu acest transport.

Amenda și confiscarea țigărilor - primele sancțiuni la adresa lui Filat în baza procesului-verbal 1085/24.09 de constatare a contrabandei și a raportului 23.454/28.09 al Direcției Generale a Vămirilor, Direcția Regională Vamala Iași a fost înștiințată despre sancționarea pe care trebuie să o aplice în cazul "Podului de țigări de peste Prut": sancțiunea importului de țigarete marcate cu timbre din 1997, care și-au pierdut valabilitatea (potrivit pct. 18 din Ordinul Ministerului Finanțelor 998/1998 și art. 15, litera "a", din O.G. 86/1998), cu amenda și confiscare a țigaretelor marcate necorespunzător. Apoi - sancționarea nerespectării obligației de a ține evidența distinctă a achiziționării, utilizării și returnării timbrilor (art. 15, litera "h", din O.G. 86/1998) și sancționarea pentru nerepatrierea în termenul legal a marcajelor scoase temporar din țară (art. 15, lit "K", din O.G. 86/98). Pe lângă aceste trei sancțiuni, alte patru capete de acuzare vizează importurile făcute în lunile februarie - martie 1998, prin deblocarea unei scrisori de garanție bancară, act efectuat de BRD Iași, unde lucrează, ca director-adjunct, soția unuia dintre directorii lui Filat - Florin Dăscălescu.

Garanția pentru accizele și taxele pentru două milioane de pachete de țigări a fost eliberată pe baza unui fals.

Potrivit documentului citat, Direcția Regională a Vămirilor Iași este solicitată să detalieze, actul de control, aspectele legate de modul în care s-a făcut deblocarea scrisorii de garanție bancară privind taxele și accizele ce vizau cele două milioane de pachete de țigări pentru care, "Ronald" primise licența în decembrie 1997, garanție în legătură cu care "vor fi sesizate organele de cercetare penală pe linia deblocării scrisorii de garanție prin utilizare de declarații false, precum și declararea nereală de date utilizate la importul de țigări și la reimportul de timbre de marcare". Actul mai conține referiri la "declararea nereală" a importului de marcaje din luna septembrie și la importul "efectuat fără licență". Vladimir Filat pierde, totodată, și cantitatea de țigări timbrate corect care însoțeau transportul de contrabandă. Potrivit legii, el a folosit țigările respective la acțiunea de introducere în țară a țigărilor cu timbre expirate. În consecință, acestea făceau parte din corpul delict. Așteptat de organele de anchetă în țară pentru numeroase clarificări, Vladimir Filat a dat în judecată "Evenimentul zilei" pentru calomnie prin presă, fără să-l dea în judecată pe autorul articolelor care îl vizau. Întreaga acțiune s-a făcut prin intermediari, pentru a evita riscul de a fi solicitat de către organele de anchetă din Iași să furnizeze explicații.

Evenimentul zilei (București), 9 Decembrie 1998

Podul de țigări de peste Prut a ajuns în instanță

După încheierea Afacerii "Țigareta II", "Podul de țigări de peste Prut" a ajuns în instanță

"Evenimentul zilei" a relatat la momentul potrivit despre o afacere mai bănoasă decât "Țigareta II", afacere coordonată de la Chișinău de Vladimir Filat, fost secretar de stat responsabil cu privatizarea și conservarea patrimoniului de stat. Acesta a montat o adevărată rețea infracțională și de influență la diverse niveluri decizionale ale statului român – Direcția Generală a Vămirilor, Ministerul Finanțelor – pentru a aduce țigări MT de contrabandă. Organele Poliției județului Iași, împreună cu ale altei instituții de control, au organizat, la 12 septembrie 1998, un flagrant prin care au fost capturate patru TIR-uri cu 1.852.400 pachete țigări MT de contrabandă, în valoare de 7.409.600.000 lei. Captura a fost posibilă și datorită intervenției în acest caz a SRI, care a monitorizat, potrivit mandatului nr. 00492/1998 al Parchetului Curții Supreme de Justiție, convorbirile telefonice ale lui Filat și a stabilit conexiunile cu autorități și oameni de afaceri din țară, precum și organizarea transportului ilegal, pus la punct cu toate detaliile de fostul oficial basarabean.

Un tun de 7,5 miliarde de lei

Afacerea traficului de țigări a fost montată, potrivit rechizitoriului, de Vladimir Filat, cetățean al Republicii Moldova, asociat la SC Romold Trading SRL Iași, de Ionel Stan, directorul general al firmei, și de Cristian Burlacu, angajat ca declarant vamal la Romold Trading, care l-a cooptat în suita de falsuri și ilegalități pe tatăl său, Gheorghe Burlacu, adjunct la Vama Iași. De asemenea, activitatea a fost favorizată de Gheorghe Ududoiu, director în Ministerul Comerțului, cel care a semnat ilegal aprobări pentru timbre de marcaje, deși astfel a încălcat atât atribuțiile pe care le avea, cât și legea. Romold Trading SRL Iași a dobândit contractul internațional de distribuție exclusivă nr. 56/8.10.1997, prin care a devenit distribuitor unic pentru România al produselor Combinatului de Tutun din Chișinău. De aici a pornit "tunul" de 7,5 miliarde lei în țigări.

Filat și Stan si-au prelungit licența la Ministerul Comerțului pentru ca nu aveau pila la finanțe

Rechizitoriul menționează că "Ionel Stan, conform înțelegerii prealabile cu Vladimir Filat, a coordonat introducerea ilegală în țară a marcajelor și țigărilor aferente. "Deși termenul limită legal era depășit de o săptămână, la 7 septembrie 1998 Ionel Stan, directorul Romold Trading, l-a trimis pe Cristian Burlacu la București pentru a obține prelungirea termenului de import. Bătălia pentru timbrele din 1997 a fost atât de apriga deoarece, potrivit prevederilor legale, timbrele din 1998 puteau fi procurate doar după depunerea de garanții, privind sume ca accize și taxe datorate statului aferente cantității de țigări ce urma a fi importată. Din cauza acestui impediment, Romold Trading importase pe 1998 doar două milioane de timbre, pe baza unor garanții discutabile la BRD Iași, față de cele 20 de milioane de timbre importate în 1997 fără aceste restricții. Cum nu avea "intrare" și "pile" la Ministerul Finanțelor, Burlacu a fost trimis la directorul Direcției de supraveghere a concurenței din Ministerul Comerțului, Gheorghe Ududoiu, care a semnat, fără a avea vreo competență, adresa XII/2/729/7 septembrie 1998, prin care a aprobat prelungirea valabilității importului temporar de timbre nr. 822/1997.

Convorbirile telefonice dintre Filat și Stan au fost înregistrate de SRI

Rechizitoriul probează relația dintre Burlacu, Stan și Vladimir Filat cu factori de răspundere din Ministerul Comerțului, relație care apare într-o discuție telefonică dintre Filat și Stan, directorul firmei sale, înregistrată de SRI și aflată ca probă la dosar. Cei doi sânt surprinși într-o discuție despre introducerea în țară a transportului ilegal de țigări, de care erau conștienți că se face cu încălcarea multor dispoziții legale în vigoare, dar, bazându-se pe "spatele" pe care-l avea Filat, pe relațiile politice și de afaceri. Stan i-a raportat lui Filat că s-a aranjat falsul și că nimeni nu-i va mai deranja afacerile. Chiar în acel moment era pus la punct flagrantul, fără ca cei doi să realizeze că tocmai ei dăduseră organelor de anchetă toate detaliile.

Falsuri pentru Filat

Rechizitoriul notează în detaliu falsurile în acte publice la care s-au dat cei doi Burlacu, tata și fiul, în baza avizului ilegal emis de Ministerul Comerțului. Stan și cu Cristian Burlacu l-au căutat pe Gheorghe Burlacu pentru a "aranja" acordul Vămii Iași pentru importul de țigări, pe baza avizului fals. Adjunctul Vămii Iași știa că are un aviz fals pentru a autoriza importul de țigări, așa ca a așteptat plecarea din unitate a șefului vămii. Apoi a cerut ca documentul să fie antedatat și a intrat în Registrul Vămii Iași, modificând o intrare prin Vama Cristești la 3 septembrie 1998, acolo unde a fost plasată, la poziția 7521, înregistrarea în fals a adresei 463/1998, a Romold Trading, care autoriza importul. Adresa a fost falsificată grosolan de Burlacu, la sediul Romold Trading, în acord cu directorul Stan și cu secretara firmei, Violeta Cogut. După numărul mare de falsuri suprapuse, Gheorghe Burlacu a semnat autorizația în locul șefului său. Ilegalitățile flagrante pentru importul de 7,5 miliarde de lei în țigări sânt certificate de adresa 31200/21 noiembrie 1998 a Direcției Generale a Vămilelor.

Țigările nu au putut fi confiscate nici până azi

Rechizitoriul mai notează că, "din înregistrările efectuate de către SRI în baza mandatului 00492/1998 al Parchetului Curții Supreme de Justiție, rezultă în plus față de celelalte probe administrate în cauză faptul că efectuarea acestui import nelegal a fost îndelung elaborată de către inculpați, învinuiți și Vladimir Filat". Tot din acest act am aflat că, atât anterior efectuării importului, cât și după declanșarea anchetei "s-a încercat influențarea unor înalți funcționari guvernamentali pentru ca Romold să reentre în posesia țigărilor care fac obiectul importului nelegal". Prin ordonanța din 2 octombrie, organele de poliție au dispus indisponibilizarea cantității de 1.837.400 de pachete cu țigări MT și, deoarece bunurile sânt perisabile, s-a încercat "valorificarea de către Direcția Finanțelor Publice. În mod inexplicabil, organul abilitat de lege a refuzat în mod constant să preia țigările, motivând pueril acest refuz". Rechizitoriul face calificările juridice pentru cei în cauză, urmând ca Filat să fie trimis în judecată, după stabilirea întregii activități infracționale, inclusiv cea sub incidența Legii Siguranței Naționale, care a justificat activitatea SRI în acest caz. De asemenea, au fost identificați numeroși oameni politici, oameni de afaceri și membri ai administrației centrale a statului care au făcut trafic de influență în favoarea lui Filat sau care au acționat în favoarea lui. Dosarul a fost trimis Parchetului Tribunal.

Evenimentul zilei (București), 2 Martie 1999

Secretarul general al Guvernului Republicii Moldova este cercetat penal

**Potrivit conducerii Parchetului ieșean, Secretarul general al Guvernului Republicii Moldova
este cercetat penal**

Gheorghe Suhan, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Județean Iași, a declarat vineri, în legătură cu cazul de contrabanda și trafic cu țigări, în care este implicat Vladimir Filat - secretarul general al Guvernului Republicii Moldova: "Se efectuează în continuare activități specifice fazei de urmărire penală. Cauza Filat este disjunsă de cauza mare pentru a nu influența asupra vitezei de desfășurare a celui alt proces, care-i implica pe primii inculpați amestecați direct în traficul cu țigări. Nu s-a încheiat cercetarea penală. Nu au existat elemente care să împiedice sau să stopeze urmărirea penală în cazul Filat, cercetarea urmându-și cursul firesc". Reamintim ca Vladimir Filat, fost student ieșean, a fost implicat prin firma sa, Romold Trading, într-o afacere de trafic cu țigări având timbre nevalabile, care a fost evidențiată printr-un flagrant organizat în septembrie anul trecut. Devenit membru al guvernului de la Chișinău, Vladimir Filat a făcut presiuni pentru clasarea dosarului, însă procurorii ieșeni sânt decizi să-și facă datoria până la capăt.

Evenimentul zilei (București), 13 Septembrie 1999

Vladimir Filat este un infractor de răsunet

Basarabia la rascruce

Alegerile și referendumul de duminică pot arunca, din nou, Chișinăul în ghearele Moscovei. Diacov amenință că se aliază pentru guvernare cu comuniștii Voronin – eminența cenușie a Internelor RSSM. Comuniștii luptă împotriva "românizării". Ministerele de forță trec în mâna președintelui. Ministrul Securității: "Suntem legați de Rusia de sute de ani". Banca Mondială și FMI: Problema Moldovei este corupția. Mafia moldovenească este subordonată mafiei din Centrala Moscova. Basarabia tinde să devină o provincie de limbă română a Rusiei. Un magnat basarabean urmărit de Comisia pentru Securitate și Schimb a SUA. Matei și prietenii săi infractori. Diacov a "petrecut" Crăciunul lui '89 la București în calitate de corespondent TASS. Secretarul general al Guvernului basarabean este cercetat în România sub incidența Legii Siguranței Naționale. Flagrantul de la Iași se ridică la peste șapte miliarde de lei. SRI l-a filat pe Filat. Ministrul Arapu nu arde gazul Gazpromului. Salariul unui profesor este egal cu 10 kg de castraveți. Presa, cultura și rusificarea. Moldovenizarea cu concursul Kievului

Actorii politici

Să vedem mai întâi cine sunt actorii politici și să recapitulăm, pe scurt, evoluțiile ultimelor luni.

După demisia guvernului Ciubuc (supraintitulat – în urma unei remanieri – și Ciubuc II), în luna februarie a.c., Alianța pentru Democrație și Reforme (ADR), coaliția de guvernământ stabilită în urma alegerilor parlamentare de anul trecut, a trecut la negocieri fierbinți pentru desemnarea noii formule guvernamentale. ADR cuprindea la acel moment următoarele formațiuni: Blocul pentru o Moldovă Democratică și Prosperă (BpMDP), condus de Dumitru Diacov, și patronat de Petru Lucinschi, cu 24 de locuri în parlament (18,12%); Partidul Forțelor Democratice (PFM), condus de Valeriu Matei, cu 11 locuri în parlament, dintre care unul reprezenta mandatul lui Ilie Ilașcu, (8,86%); Convenția Democrată (CDM), formată din Frontul Popular Creștin Democrat, condus de Iurie Roșca, și Partidul Renașterii și Concilierii din Moldova (PRCM), condus de Mircea Snegur, cu 26 de locuri în parlament (19,31 %). Alianța a luat ființă pentru a contracara puternica formațiune Partidul Comunist din Republica Moldova, care a obținut în urma alegerilor parlamentare de anul trecut 40 de mandate.

Ruptura CDM a survenit datorită neacceptării de către FPCD a candidaturii propuse de Mircea Snegur pentru funcția de prim-ministru, constând în persoana reprezentantului PRCM Nicolae Andronic. Frontul a devenit de sine stătător, fiind reprezentat de 9 parlamentari, iar Snegur a menținut pe firmament Convenția – deși fondator principal al acesteia era FPCD – având la dispoziție 17 mandate. Astfel, formațiunea lui Diacov devine majoritară în ADR. Coaliția se menține, deși se specula, la acel moment, dizolvarea sa.

Pe 19 februarie, președintele Petru Lucinschi îl desemnează drept candidat la funcția de prim-ministru pe fostul viceprim-ministru și ministru al economiei, Ion Sturza, vice-președinte al BMDP. Acesta este votat de parlament la "mustață", cu 51 din cele 100 de mandate, fiind folosit pentru validarea Cabinetului un artificiu: votul lui Ilie Ilașcu, neconfirmat și a cărui autenticitate este contestabilă. Ion Sturza a dat asigurări că va consulta toate grupurile parlamentare la formarea noului guvern, iar principiul de bază va fi "continuarea reformelor economice și democratice în țară, în condițiile unui accent aparte social". Frontul Popular Creștin Democrat dorea să preia ministerul Finanțelor în primul rând pentru a supraveghea funcționarea celor trei structuri importante ale acestui minister – Departamentul Vamal, Inspectoratul Fiscal și Garda Financiară. La aflarea

pretențiilor FPCD, șeful BMDP și totodată președinte al Parlamentului de la Chișinău, Dumitru Diacov, a declarat că nu exclude o alianță cu comuniștii. El a precizat că există o variantă ca aceștia să participe la guvernare, fără să ofere mai multe detalii.

Prim Secretarul Partidului Comunist, Vladimir Voronin, este fost membru al Biroului CC al PCM al RSS Moldovenești. Și-a câștigat experiența de activist în funcțiile de prim secretar de partid la Ungheni și la Tighina, apoi, ca o încununare, a devenit ministrul de interne al fostei RSSM. Comuniștii au contestat din rășputeri, în aparentă, legalitatea noului cabinet. Dorința lor exprimată era dizolvarea Parlamentului și decretarea alegerilor generale anticipate. Acțiunea se înscrie în eforturile comuniștilor de a accede, neîntârziată, la putere. Partidul Comunist, ca de altfel orice partid aflat în Opoziție, exploatează în propriul folos greșelile Puterii. Datorită proastei administrări a Moldovei de către coaliția aflată la guvernământ în ultimul an, comuniștii preconizează că în cazul unor alegeri anticipate ei ar fi marii favoriți. Alegerile locale de duminică este posibil să confirme speculațiile comuniștilor. O propagandă populistă axată pe problemele sociale, susținută de un solid suport financiar, le va acorda comuniștilor mari șanse de câștig.

Partidul Comunist este un partid adept al impunerii prin forță. În timpul campaniei electorale de anul trecut, reprezentanții PC nu s-au sfiit să lanseze mesaje extrem de dure: desființarea Armatei Naționale și trecerea securității RM în subordinea directă a trupelor CSI; lupta împotriva "românizării" și a "obscurantismului religios"; întărirea colhozurilor, desființarea granițelor cu Ucraina s.a. De altfel, în zonele în care au câștigat controlul, comuniștii sprijină cu toate mijloacele tipul sovietic de cooperativizare. Marea majoritate a voturilor obținute de comuniști au provenit de la populația de naționalitate rusă și ucraineană. Aproximativ 12% dintre moldovenii au votat, la rândul lor, cu Voronin.

Strategia comuniștilor urmărește nu atât apropierea de Moscova, cât slăbirea statului moldovean în formula sa actuală. Una din metodele prin care acționează tactic, astăzi, este, de exemplu, sprijinirea proiectului de creare a județului Taraclia. În același sens, este cunoscută prietenia dintre Voronin și șeful separatiștilor transnistreni, Igor Smirnov, foști tovarăși, și amândoi foști prim-secretari, de pe vremea RSS Moldovenești. În același timp, Voronin se simte lezată în amorul propriu de faptul că fostul său coleg de la Tiraspol deține mai multă putere decât el.

Privind actul unirii Basarabiei cu Țara, din 27 martie 1918, Vladimir Voronin, a declarat că "din cauza unirii din 1918, Basarabia a pierdut 22 de ani de dezvoltare. Dacă, după revoluția din 1917, Basarabia ar fi fost împreună cu toată țara - URSS, astăzi poate n-am fi ajuns la această situație". Personajul care îl secondează pe Voronin în conducerea partidului este Vasile Iovv, fost ministru al transporturilor și candidat la postul de primar al Chișinăului.

Ulterior, în urma negocierilor, Iurie Roșca revine asupra pozițiilor revendicate și anunță că FPCD participă la guvernare și va acorda voturile sale pentru desemnarea noului cabinet numai dacă Frontul va deține secretariatul general al guvernului și Finanțele. Acest lucru nu s-a întâmplat. Roșca a insistat și asupra formulei de "guvern cu mâinile curate", apreciind negativ, cu date concrete, unele propuneri de miniștri. Frontul susține însă, prin acțiunile sale parlamentare, activitatea noului Guvern. Dintre ceilalți componenți ai ADR, Blocul pentru o Moldova Democratică și Prosperă solicită controlul asupra zonei economico-financiare, iar Partidul Renașterii și Concilierii din Moldova asupra ministerelor de forță. Între timp, acest "algoritm" s-a mai schimbat. Petru Lucinschi a reușit să își adjucece, prin corifeii săi din "Bloc", controlul total asupra acestor ministere, absolut vitale planurilor sale de viitor. De menționat că Apărarea, Internele și Securitatea se află în plin proces de restructurare radicală. Astfel Ministerului Securității este în curs de a se transforma în Serviciu de informații, care urmează să iasă de sub controlul Executivului și să treacă în subordinea parlamentului și, mai ales, a președintelui.

Printr-un decret emis pe 11 mai, Lucinschi îl retrace pe Tudor Botnaru (PRCM) din funcția de ministru al Securității Naționale și îl plasează pe Valeriu Pasat (BpMDP), din funcția de ministru al Apărării în fruntea Ministerului Securității Naționale. Ministru al Apărării este desemnat, tot prin decret prezidențial, generalul Boris Gamurari, care, în cabinetul precedent, s-a aflat în fruntea Departamentului Controlului Vamal. Scurta biografie publică a lui Valeriu Pasat este relevantă. Pasat este primul "civil" care s-a aflat în fruntea Ministerului Apărării. Timp de trei ani înainte, el a fost ambasador al Republicii Moldova în Federația Rusă. La sfârșitul anului 1997, ministrul Pasat a fost decorat, printr-un decret al președintelui rus, Boris Elțin, cu ordinul "Drujba" (Prietenie). Într-un interviu publicat de cotidianul "Flux", la 27 decembrie 1997, fiind întrebat "pentru care merite un stat străin" l-a decorat cu acest ordin, Valeriu Pasat răspunde: "Cred că ar trebui să excludem cuvântul "străin". Rusia este un stat vecin, de care suntem legați de sute de ani. Nu putem, nu avem dreptul să folosim cuvântul "străin". Ordinul Drujba mi-a fost acordat, prin decret prezidențial, pentru merite personale în întărirea relațiilor dintre Moldova și Rusia." În 1997, la puțin timp după

numirea sa în fruntea Apărării, Pasat a fost contestat din chiar sânul corpului ofițerilor superiori pentru epurările masive efectuate în rândul cadrelor ce constituiau elita militară.

Pasat s-a făcut faimos și prin faptul că a contribuit la comercializarea ilegală a celor 21 de avioane super-performante MIG-29, pe care le deținea Moldova. O întregă anchetă a fost finalizată, recent, fără nici un rezultat însă, de către o comisie de specialitate a Parlamentului. Pasat a încălcat art.56 din Legea privind Programul de privatizare pentru anii 1997-1998, care stipulează că vânzarea patrimoniului militar neutilizat din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și al Ministerului Securității Naționale se efectuează în temeiul Programului de privatizare, conform unui regulament și unor liste aprobate de Parlament.

"Șeful statului caută să se blindeze cu oameni fideli lui personal, care să-i exercite orbește toate indicațiile, indiferent dacă acestea sunt în beneficiul statului sau doar al lui personal. Prin aceste remanieri, Lucinschi a făcut încă un pas spre consolidarea puterii personale pe care o râvnește din tot sufletul", a declarat vicepreședintele Parlamentului, Iurie Roșca, după anunțarea schimbărilor.

"Este clar: corupția este o problema pentru Republica Moldova", a afirmat tranșant James Parks, reprezentantul permanent al Băncii Mondiale în Republica Moldova, nu mai demult decât marța aceasta. În opinia lui James Parks, gravitatea problemelor economice ale Basarabiei este generată nu numai de starea de lucruri din regiune, dar și de inconsecvența în promovarea reformelor în ultimii ani. Același tip de discurs l-a avut, recent, și reprezentantul permanent al FMI la Chișinău, Mark Horton: "Consider și în continuare că anume corupția este cea care nu a permis manifestarea tuturor beneficiilor de pe urma reformelor implementate și cred că aceasta este cauza principală a scepticismului și a oboselii resimțite acum de populație. (...) În Republica Moldova s-a creat o impresie că această corupție este generalizată și că rămâne nepedepsită. Mass-media vehiculează zeci și sute de cazuri cu iz de scandal, dar aceste scandaluri nu se soldează cu nici un rezultat." Nu ne rămâne decât să înfățișăm, și noi, cazurile cele mai grave de corupție din interiorul cercurilor de interese care guvernează, astăzi, Basarabia.

Există o serie de strânse conexiuni între factori politici și criminalitatea economico - financiară. Structura infracțională dezvoltată la nivelul clasei politice este în contact cu rețele mai vaste ce cuprind structurile crimei organizate internaționale, provenite din rândurile fostelor organe de stat ale Sovietelor (colectorii de taxe de protecție, traficantii de droguri, arme și materiale radioactive, prostituția, criminalitatea propriu-zisă). Structura grupurilor crimei organizate din Republica Moldova copiază modelul rus în domeniu : liderul grupului, adjunctul, sistemul de securitate internă celular (alcătuit din agenți care raportează direct liderului), componenta "mafiei albe", componenta "mafiei negre" (politicul și criminalitatea).

Specificitatea grupurilor crimei organizate din Basarabia constă în faptul că, în timp ce componentele mafiei negre din diverse grupări își dispută spații și perimetre, componentele "mafiei albe" acționează uneori concurențial, în sectoare economice de ordin strategic: sectorul energetic, comerțul cu petrol, alcoolice, zahar, bănci, industria hotelieră etc. Există semne evidente că, la un anumit nivel, mafia din Basarabia se subordonează unor grupuri mult mai puternice controlate din CSI. Fiecare grupare mafiotă dispune de oameni fideli în instituțiile statului. Clanurile se află într-un continuu proces de reîmpărțire a sferelor de influență economică, proces care poate fi observat cu destulă acuratețe urmărind convulsiile vieții politice.

Elementul comun al acestor grupuri, care uneori intră în relații antagonice, este orientarea lor antiromânească, mai zgomotoasă ori mai cu surdina. În ansamblu, toate aceste grupări care manevrează Republica Moldova astăzi, constituie un teren de aplicații al rețelilor rusești care se consolidează și se stabilizează în imediata vecinătate a României, devenind, de la an la an, un factor din ce în ce mai primejdios din punctul de vedere al intereselor României. Basarabia nu mai este o zonă tampon între România și Rusia, ci tinde să devină o provincie de limbă romană a Rusiei. Statul moldovenesc oferă șansa observării apropiate a procesului de creștere a Rusiei. Basarabia este o subeconomie periferică a imperiului slav. Tendințele și evoluția colosului rusesc se întrevăd mult mai bine de la Chișinău decât de la București. Ca primă observație se poate nota că Moldova nu este un stat, decât de formă, puterea fiind de fapt strânsă în mâinile unor grupuri care controlează aproape tot ce mișcă. Singura menire lăsată așa-zișilor cetățeni ai Moldovei, este aceea de a munci ca sclavi pe moșia pe care o stăpânesc și administrează arendașii Moscovei.

Planul de perspectivă al Rusiei este integrarea Moldovei în uniunea Rusia-Bielarus și transformarea Basarabiei în confederație, ceea ce ar permite instalarea de baze militare rusești atât în Transnistria, cât și de partea dreaptă a Nistrului.

Unul din amicii grupării lui Mircea Ivanovici Snegur, fost președinte al prezidiului Sovietului Suprem al RSSM, funcție similară cu cea deținută de Gorbaciov, este controversatul afacerist Boris

Birștein, considerat, în anumite cercuri, drept unul dintre proprietarii Republicii Moldova. Activitatea lui Boris Birștein a intrat și în atenția americanilor, fiind introdusă în Raportul Comisiei pentru Securitate și Schimb a Statelor Unite, din care cităm în continuare. În Raport este vizată activitatea financiară a concernului "Trimol Group Incorporated" și relațiile conducătorului acestuia, Boris Birștein, cu instituțiile situate pe teritoriul Republicii Moldova:

Din 1994, Boris Birștein este director al Consiliului Directoral al BCA "Export-Import" ("Exim") cu sediul la Chișinău și cumpără 65% din capitalul acționar al băncii pentru punerea în funcțiune și acumularea capitalului inițial. Din același an, el este principalul acționar în câteva companii din Republica Moldova, printre care un post de televiziune și o agenție de presă. Companiile deținute de el în Republica Moldova devin clienții sau debitorii băncii "Exim". În septembrie 1996, Birștein a cumpărat pachetul de 35 la sută din acțiunile Guvernului Republicii Moldova deținute în "Exim".

Din 1997, devine director al Consiliului de directori și principalul acționar al "Global Telecom Group LTD", companie particulară specializată în telecomunicații internaționale, iar din 1998, devine și directorul Consiliului Director al Companiei "Trimol Inc". El mai deține încă două companii foarte active la Chișinău – Jolly Alon Limited și Exim Asint S.A..

În aprilie 1996, Banca Comercială "Exim" a încheiat un acord trilateral cu Dresdner Bank, Germania (DB) și Tirex-Petrol S.A. (Guvernul Republicii Moldova deținea 80 la sută din pachetul de acțiuni al acesteia) privind finanțarea importului de produse petroliere în Moldova. Un agent petrolier, numit de Dresdner Bank, a finanțat tranzacții cu acreditive emise de "Exim". Produsele petroliere erau apoi vândute pe piața moldovenească de către Guvern, plățile fiind acumulate în lei. Aceste mijloace erau apoi convertite de către "Exim" în valută pentru achitări cu DB. Guvernul a emis și o garanție, semnată de Ministerul Finanțelor, prin care s-a obligat să plătească datoriile pentru DB, în cazul în care celelalte părți nu vor putea achita datoriile.

Banca "Exim" a mai investit în compania de asigurări "Exim Asint" și a creditat mai multe întreprinderi, acordându-se preferințe benzinărilor, întreprinderilor vinicole de stat, supermarketelor. Conform unor surse, Boris Birștein a vizitat cu regularitate Capitala RM atunci când se întâmpla că aceasta să fie zguduită de crize politice, inclusiv de crize de guvern, cum este cea pe care RM tocmai a traversat-o.

Și gruparea "Matei" este acuzată de corupție. Valeriu Matei, licențiat în 1983 al Universității "M. Lomonosov" din Moscova, unde a urmat cursurile Facultății de Istorie, specialitatea etnologie, se declară adept al românismului. Dar, până în 1989 s-a aflat la Moscova, unde a deținut funcția de consultant al Uniunii Scriitorilor din RSS Moldovenească pe lângă Uniunea Scriitorilor din URSS. Funcția sa făcea parte din "nomenclatura eşaloanelor superioare".

Șeful Departamentului Combaterea Crimei Organizate și a Corupției, general Nicolae Alexei, l-a acuzat public pe Valeriu Matei, șeful PFD, că obləduște prin influența sa politică activitatea infracțională a unuia dintre prietenii săi, patron al firmei "Trans-Marconi" SRL și proprietar a două hoteluri: "Moldova" și "Chișinău". Pe 16 martie, în cadrul unei importante acțiuni operative a Brigăzii, s-a efectuat o percheziție la etajul doi al hotelului "Moldova", unde se afla sediul firmei "Trans-Marconi", confiscându-se numeroase materiale probatorii. Birourile PFD se aflau la etajul patru al aceluiași hotel. Rețeaua "Trans-Marconi" include 8 firme, care, potrivit generalului, au prejudiciat până acum statul de 5 milioane de lei (moldovenești), în fruntea afacerilor aflându-se Tudor Leancă (PFD), fost ministru al Transporturilor și Telecomunicațiilor în Guvernul Ciubuc-II, și Valeriu Moraru, apropiat al lui Matei. Potrivit șefului DCCOC, "acoperirea politică" a acestor firme este asigurată de Valeriu Matei, pe de o parte; pe de alta, a spus generalul, firmele beneficiază și de protecția unui important cap al lumii criminale. Vicepreședintele Parlamentului, Valeriu Matei, este acuzat de general ca ar fi încercat să influențeze ancheta și este dat în judecată de acesta pentru ofensă. Departamentul a pregătit și materiale care urmează a fi remise Procuraturii Generale, care este în drept să deschidă un al doilea dosar penal împotriva lui Matei, pentru obstrucționarea anchetei. Dosar împotriva unui deputat poate deschide însă doar procurorul general, iar pentru aceasta Parlamentul trebuie să fie de acord cu ridicarea imunității parlamentare a acestuia. Potrivit lui Nicolae Alexei, Partidul Forțelor Democratice era finanțat de "Trans-Marconi".

Gruparea președintelui Lucinschi a intrat pe o linie ascendentă în ultimii trei ani. Lucinschi a fost propulsat de Dumitru Diacov, președinte al Blocului pentru o Moldovă Democratică și Prosperă, partid format în februarie 1998, la inițiativa membrilor blocului "Pro Lucinschi" creat de Eugen Gladun. Pe lista BMDP s-a aflat și Grigore Eremei, ambasadorul Republicii Moldova în România, acreditat la București din 17 iunie 1994 și fost candidat la președinția Moldovei, în 1991, din partea PDAM. Diacov a fost corespondent TASS la București, vreme de șase luni, la sfârșitul anului 1989. După Revoluție s-a stabilit în Moldova.

Ion Sturza este piesa de marcă a grupării Lucinschi, pregătită și protejată de ani întregi. Tovarășul său apropiat, propulsat după instalarea la conducerea Executivului în postul similar celui de Secretar general al Guvernului, este un anume Vladimir Filat. Actualul ministru de Stat Vlad Filat, omul lui Sturza și Diacov, **este un infractor** de răsunet. Vladimir Filat, în calitatea sa de director general al Societății Comerciale "Romold Trading SRL", cu sediul la Iași, a semnat cu "Tutun SA" (Combinatul de tutun din Chișinău), la 8 octombrie 1997, un "contract de distribuire exclusivă" pe teritoriul României a tuturor produselor de tutun ale combinatului. În timpul campaniei electorale parlamentare, datoriile firmei lui Filat față de "Tutun SA" constituiau 1 milion 576 mii 501 lei moldovenești. La sfârșitul anului 1998, datoriile firmei erau de 675 mii și, aflându-se în funcția de director general al Departamentului privatizării și administrării proprietății de stat, Vladimir Filat își continuă afacerea. Filat, în calitatea sa de funcționar de stat, a prejudiciat "Tutun SA", întreprindere la care acționar majoritar este statul. De menționat ca "Tutun SA" are datorii față de Bugetul de Stat, la capitolul impozite, de aproape 70 milioane lei moldovenești.

Pentru afacerea cu țigări "MT" coordonată de Vladimir Filat a fost intentat un dosar la Parchetul Iași, trimis recent Parchetului Tribunalului București. Potrivit rechizitoriului, Filat urmează să fie trimis în judecată, după stabilirea întregii activități infracționale, inclusiv sub incidența Legii Siguranței Naționale a României. Vladimir Filat a montat o adevărată rețea infracțională și de influență la diverse niveluri decizionale ale statului român - Direcția Generală a Vămirilor, Ministerul Finanțelor - pentru a aduce țigări "MT" de contrabandă. Organele Poliției județului Iași, împreună cu ale alte instituții de control, au organizat, la 12 septembrie 1998, un flagrant prin care au fost capturate patru TIR-uri cu 1.852.400 pachete țigări MT de contrabandă, în valoare de 7.409.600.000 lei (românești).

Captura a fost posibilă și datorită intervenției în acest caz a Serviciului Român de Informații, care a monitorizat, potrivit mandatului nr. 00492/1998 al Parchetului Curții Supreme de Justiție, convorbirile telefonice ale lui Filat și a stabilit conexiunile cu autorități și oameni de afaceri din România, precum și organizarea transportului ilegal, pus la punct cu toate detaliile de oficialul basarabean. Afacerea traficului de țigări a fost organizată, potrivit rechizitoriului, de Vladimir Filat, cetățean al Republicii Moldova, asociat la SC Romold Trading SRL Iași, de Ionel Stan, directorul general al firmei, și de Cristian Burlacu, angajat ca declarant vamal la Romold Trading, care l-a cooptat în suita de falsuri și ilegalități pe tatăl său, Gheorghe Burlacu, adjunct la Vama Iași. De asemenea, activitatea a fost favorizată de Gheorghe Ududoiu, director în Ministerul Comerțului, cel care a semnat ilegal aprobări pentru timbre de marcaje, deși astfel a încălcat atât atribuțiile pe care le avea, cât și legea. Romold Trading SRL Iași a dobândit contractul internațional de distribuție exclusivă nr. 56/8.10.1997, prin care a devenit distribuitor unic pentru România al produselor Combinatului de Tutun din Chișinău. Rechizitoriul probează relația dintre Burlacu, Stan și Vladimir Filat cu factori de răspundere din Ministerul Comerțului, relație care apare într-o discuție telefonică dintre Filat și Stan, directorul firmei sale, înregistrată de SRI și aflată ca probă la dosar. Cei doi sunt surprinși într-o discuție despre introducerea în țară a transportului ilegal de țigări, de care erau conștienți că se face cu încălcarea multor dispoziții legale în vigoare. Stan i-a raportat lui Filat că s-a aranjat falsul și că nimeni nu-i va mai deranja afacerile.

Rechizitoriul mai notează ca, "din înregistrările efectuate de către SRI, rezultă în plus față de celelalte probe administrate în cauză, faptul că efectuarea acestui import nelegal a fost îndelung elaborată de către inculpați, învinuiți și Vladimir Filat". De asemenea, au fost identificați numeroși oameni politici, oameni de afaceri și membri ai administrației centrale a statului care au făcut trafic de influență în favoarea lui Filat sau care au acționat în favoarea lui.

O altă piesă de rezistență a grupării este tot unul dintre oamenii lui Diacov: ministrul Finanțelor, Anatol Arapu (BpMDP). La insistența sa, Guvernul a adoptat o Hotărâre prin care Garda Financiară a fost transferată din subordinea Departamentului control financiar și revizie în subordinea Inspectoratului fiscal principal de stat, cu scopul declarat de a îmbunătăți colectarea impozitelor. Reorganizările au avut ca efect scoaterea pe linie moartă a acestei structuri. De acest fapt nu este străin fostul șef al Departamentului controlului vamal, generalul Boris Gamurari, actualul ministru al Apărării.

Anatol Arapu are menirea de a rezolva un deziderat major al președintelui Lucinschi. Aducerea sub controlul său a resurselor energetice ale Moldovei. Concernul rus "Gazprom" este singura sursă de aprovizionare cu gaze naturale a Republicii Moldova. Guvernul Republicii Moldova urmează să transmită "Gazprom"-ului hârtiile de valoare de stat, în valoare de 90 milioane USD, în termeni stabiliți printr-un acord secret. La ora aceasta, Moldova este datoare gigantului rus "Gazprom" 650,3 milioane dolari SUA, dintre care 408,7 au fost înghițiți numai de Transnistria.

Situația economică reală a Moldovei este, însă, la pământ. Valoarea bugetului minim de consum constituia, oficial, aproximativ 550 lei. Salariul mediu pe economie a fost estimat la 250 lei (circa 25 USD) și reprezintă aproximativ 50 la sută din valoarea costului minim de consum. În timp, deprecierea leului moldovenesc a dus la o scumpire bruscă a produselor alimentare, în condițiile în care remunerațiile rămân la același nivel dezastruos.

Salariile reale sunt, însă, mult mai mici. Astfel, un profesor de liceu are un salariu de 80 de lei pe lună (sub 10 dolari) iar un cadru universitar câștigă circa 170 de lei pe lună, acești oameni instruiți fiind puși în situația de a-și alege încă o slujbă care să le poată asigura barem alimentația zilnică. Am întâlnit cazuri de profesori universitari care, după cursuri, fugeau repede la marginea Chișinăului, încărcau pepeni din producția proprie și veneau la piață ca să o valorifice. La țară există chiar oameni care nu au văzut, încă, de când este bătută sau tipărită, noua monedă sau, respectiv, bancnota națională. Iar în unele fabrici s-a trecut la "sistemul pausal": se produce bulion, îți iei salariul în borcane de bulion, se produc capace, pleci acasă cu capace. O pâine la Chișinău costa între 1 și 4 lei, iar o știre de-a dreptul zguduitoare în acest context, venită, ieri, pe agențiile basarabene de presă, ne informau că s-au ieftinit castraveții: aceștia se vând în medie cu 8 lei/kg.

Limba rusă este triumfătoare nu doar în sectorul economic ci și în educație, cultură, presă. Până și replicile publicațiilor occidentale apar tot în limba rusă. Fluctuația interesului față de utilizarea limbii române este un indicator prețios, deoarece Basarabia și-a obținut statutul actual pornind de la revendicarea utilizării libere a limbii române. Pivotal și pretextul mișcării centrifuge a Moldovei față de Moscova a fost limba română. Încă din 1988 s-au pus bazele unei mișcări mai mult sau mai puțin subversive, cu caracter antisovietic, care, în timp, a căpătat caracter de masă. În iunie 1988, la sediul Uniunii Scriitorilor s-a constituit un Grup de inițiativă a unei Mișcări democratice, care avea ca obiectiv independența republicii și lansa un discurs anti-sovietic și anti-comunist. Originile Frontului Popular au ca punct de plecare acest curent. Nucleul acestei mișcări era alcătuit în majoritate din scriitori și studenți la filologie.

Cercurile de scriitori și studenții de la litere din Chișinău au fost cei care au determinat ample mișcări de stradă în cursul anului 1989, obligând administrația rusă să ia măsuri dure de ripostă. Nu într-atât de dure pe cât considerau, însă, că se cuvenea, astfel ca pe fondul agitației populare, la 31 august 1989 limba română este declarată limbă oficială de stat, iar la 27 aprilie 1990 steagul de stat devine tricolorul cu zimbri. La 23 mai 1990, numele țării devine din RSS Moldovenească - Republica Moldova. Acum, după niște ani buni, chestiunea limbii române nu prea mai inflamează spiritele.

Lipsa unui program cultural amplu care să-și propună interconexiunea, măcar pe acest plan, între România și Basarabia se resimte acut. Problema limbii române și a cărților românești a trecut pe un plan secund în ultimii ani și rezultatele se văd. Presa românească este practic inexistentă în Moldova, în schimb cea rusească ori în limba rusă domină piața. În bibliotecile fondul principal de carte este rusesc, ori în caractere rusești. Fondul de carte din toată Basarabia conține doar 5% cărți în limba română din care aproape jumătate sunt tipărite cu alfabet rusesc. După 1990 prima și cea mai consistentă acțiune de întemeiere a unui fond de carte românească aparține Ligii Studenților din Universitatea București, care a demarat oficial programul "O carte pentru Basarabia". Donația Ligii a alcătuit primul fond de carte românească al Universității din Chișinău. Programul de rusificare continuă și azi la fel de viguros. Deși numărul românilor îl întrece pe al rușilor de cinci ori, școlile în limba rusă sunt de două ori mai multe decât cele în limba română. O treime din studenți învață în limba rusă, de aproape două ori mai mult decât rezultă din reprezentarea proporțională. Cea mai gravă situație se găsește în învățământul preșcolar, în creșe și în grădinițe, unde ponderea învățământului în limba rusă este de zece ori mai mare decât rezultă din reprezentarea proporțională. Rusificarea este deci cea mai accentuată în primii ani de viață, cei mai importanți pentru structurarea limbii și a gândirii.

Din panoplia de ziare de limba română se detașează cotidianul "Flux", gândit și publicat într-o manieră occidentală. Trustul care editează ziarul dispune și de o agenție de presă redutabilă, ce poartă același nume. Frontul Popular publică săptămânalul "Țara" și suplimentul ortodox "Alfa și Omega", cu inerentele greutăți financiare aferente unei idei românești în Moldova.

În cadrul unei așa-zise "conferințe științifico-practice" – "Moldovenii din Ucraina: Retrospectiva istorică și contemporaneitate", care a avut loc recent la Odesa, Volodimir Troscinski, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Ucrainei în problemele minorităților naționale și migrației, a confirmat perspectiva reeditării la Odesa a săptămânalului "Lucafarul". Troscinski a mai spus că șeful statului ucrainean, Leonid Kucima, a dispus editarea "Lucafarului" ca supliment al ziarului parlamentar "Holos Ucraini". Potrivit unor observatori de la Odesa, ziarul "Lucafarul" ar putea fi

reanimat cu un singur scop - de a promova dezideratele moldovenismului, de a afirma că în regiunea Odesa locuiesc etnici moldoveni care vorbesc limba moldovenească.

La conferință, partea ucraineană a fost reprezentată la toate nivelurile oficiale, inclusiv de deputați în Rada Supremă. Delegația Republicii Moldova la conferință a fost condusă de liderul Mișcării "Pro-Moldova", Vasile Stati, deputat al Partidului Comunist din RM. Chișinăul a mai fost reprezentat de promotorii moldovenismului exclusiv în teritoriul dintre Prut și Nistru – Senic, Grek, Galuscenko, Sornikov. Ambasada Republicii Moldova la Kiev a fost reprezentată de secretarul II, Ghenadie Codreanu. Președintele Republicii Moldova, Petru Lucinschi, a salutat participanții prin trimisul său special, academicianul Alexandru Zavtur. Potrivit mesajului prezidențial, această întrunire a fost un "for important" și o expresie "a respectării drepturilor minorității moldovenești din Ucraina". Președintele "Asociației moldovenilor", Anatol Fetescu, a declarat de la tribună că limba română nu are ce căuta în teritoriul regiunii Odesa. "Noi cerem recunoașterea etniei moldovenești, a școlii moldovenești și a limbii moldovenești. Cerem manuale și cărți în limba moldovenească".

Ziarul ZIUA (București),
Nr. 1491 de duminică, 23 mai 1999

Guvernul de la Chișinău este acuzat de colaborare cu lumea interlopă

Fostul șef al Departamentului pentru Combaterea crimei Organizate din Basarabia denunță corupția la vârf

Generalul Nicolae Alexei, fostul șef al Departamentului pentru Combaterea Crimei Organizate și a Corupției (DCCOC) din Basarabia, a acuzat înalți demnitari de stat de colaborare cu lumea interlopă. În cadrul unei ședințe, cu ușile închise, a Parlamentului, consacrată audierii raportului generalului Alexei cu privire la crima organizată, acesta i-a acuzat pe ministrul de Interne, Victor Catan, viceprim-ministrul Nicolae Andronic, ministrul Finanțelor, Anatol Arapu, și pe alți demnitari, de colaborare cu lumea interlopă. Alexei mai afirmă că ministrul de stat **Vladimir Filat** are "dosar penal intentat în România" dar refuză să se prezinte la anchetă.

Conform declarațiilor generalului, citat de surse care au dorit să-și păstreze anonimatul, un membru al bandei mafioate "Solntevo", din Moscova, reținut la Chișinău, a cerut să i se facă legătură telefonică cu ministrul de Interne Victor Catan. Se pare că ulterior, deținutul ar fi afirmat că a făcut cunoștință cu ministrul Catan prin intermediul unui general din Ministerul de Interne. Alexei a afirmat că întreaga conducere a Ministerului de Finanțe, "în afară de un viceministru", este coruptă, avertizând că dispune de documente compromițătoare referitoare la viceprim-ministrul Nicolae Andronic dar nu dorește să prezinte mai multe probe, pentru a nu influența derularea anchetei.

Unul dintre demnitarii incriminați de Alexei, ministrul Finanțelor, Anatol Arapu, a infirmat toate acuzațiile formulate la adresa sa și le-a calificat drept nefondate. Înlăturarea generalului Nicolae Alexei din funcția de șef al Departamentului pentru Combaterea Crimei Organizate și a Corupției (DCCOC) a provocat, la Chișinău, un scandal politic ce anunță să se amplifice. Astfel, divergențele anterioare dintre formațiunile parlamentare, îndeosebi cele cu privire la corupție, au ieșit din nou la suprafață. Însuși președintele Petru Lucinschi a intervenit în acest scandal, apreciind că generalul Alexei a fost destituit din cauza că a "atins interesele" unor înalți demnitari de stat, interese legate de activități economice ilegale. Ministrul de Interne, Victor Catan, a semnat, la începutul lunii septembrie, un ordin prin care l-a înlăturat din funcția de șef al DCCOC pe Nicolae Alexei, pe motiv de incompetență. Potrivit regulamentului, decizia trebuie confirmată de Colegiul Ministerului de Interne. Cazul a fost discutat în ședințele de Guvern și în final a făcut obiectul unei dezbateri parlamentare cu ușile închise.

(I.C.)

Ziarul ZIUA (București), Nr. 1608 de duminică, 10 octombrie 1999

Ce urmărește Filat prin inițiativa de modificare a Constituției

Președintele Partidului Liberal Democrat (PLD), deputatul Vladimir Filat, a anunțat că va organiza, pe data de 23 februarie, o adunare publică de constituire a unui grup de lucru care va colecta semnăturile necesare pentru inițierea unui referendum de modificare a Constituției.

Inițiativa liderilor PLD, denumită generic „Moldova – fără Voronin, Moldova – fără comuniști”, presupune elaborarea și promovarea unui proiect de modificare a Constituției, potrivit căruia președintele Republicii Moldova urmează să fie ales prin vot direct de către cetățeni și nu de către Parlament cum este prevăzut în prezent. Printre modificările cerute de liberal-democrați se numără și prevederea, potrivit căreia, șeful statului să nu mai dispună de dreptul de a fi membru de partid. De asemenea, unul dintre punctele prioritare din respectivul demers este ca 50 dintre cei 101 de deputați să fie aleși în baza circumscripțiilor electorale.

Rațiunile acestor modificări sunt politice și electorale, nu și juridice

Solicitată să se pronunțe asupra inițiativei lansate de către exponenții PLD, Vladimir Filat și Alexandru Tănase, privind demersul de modificare a Constituției prin referendum, expertul în drept **Svetlana Chesari** a declarat pentru AP FLUX următoarele:

„Consider că aceste propuneri nu au ca finalitate practică modificarea Constituției, ci urmăresc scopul obținerii unui plus de vizibilitate pentru acest partid în perspectiva viitoarelor alegeri parlamentare. Asta pentru că nu pot admite că doi juriști, care au absolvit facultatea la Iași, nu cunosc practica juridică europeană în acest sens.

Prima propunere vizează revenirea la alegerea Președintelui republicii prin vot direct, așa cum a fost până la 25 iulie 2005, când Parlamentul de atunci a amendat Constituția. Nu putem pretinde că alegerea șefului statului de către Legislativ ar fi o procedură antidemocratică. Germania, Italia, Grecia, Cehia, Ungaria, Estonia, Letonia, de pildă, își aleg șeful statului în Parlament. Nici Marea Britanie, Spania, Danemarca, Olanda sau chiar Japonia nu își aleg șeful statului prin vot direct, deoarece acestea sunt monarhii constituționale. Da, Franța, România, Bulgaria și SUA, alături de altele, își aleg președinții prin vot direct. Dar toate aceste țări, în egală măsură, sunt democratice. Prin urmare, problema funcționării unei societăți democratice nu constă în modul de alegere a șefului statului, ci în competențele pe care i le oferă Constituția și legislația țării respective, precum și în echilibrarea raporturilor dintre șeful statului, Parlament, Guvern și alte instituții. În cazul Republicii Moldova deputații din legislatura anului 2000 nu au reușit să finalizeze reforma începută atunci. Ea trebuie continuată prin diminuarea atribuțiilor șefului statului, nu prin revenirea la modelul constituțional de pe timpurile lui Snegur și Lucinschi. Astfel, este nevoie de eliminat prevederea potrivit căreia șeful statului are dreptul să dizolve Parlamentul în trei situații de criză: atunci când Parlamentul nu poate acorda în mod repetat votul de încredere unui nou Guvern și atunci când nu poate alege de trei ori succesiv președintele Republicii sau nu adoptă nici un act legislativ timp de trei luni. Este aberant ca președintele ales de Parlament să aibă dreptul să dizolve organul suprem al puterii de stat care l-a ales. În unele republici parlamentare șeful statului poate avea cel mult dreptul să inițieze un referendum național care să se pronunțe asupra

oportunității dizolvării Parlamentului. Modelul autoritar și verticala puterii se menține nu pentru faptul că Vladimir Voronin este liderul partidului de guvernământ, ci pentru că însăși Constituția îi oferă acest drept. Nici pe vremea lui Snegur sau Lucinschi nu a fost diferit, chiar dacă primii doi șefi de stat erau aleși prin vot direct. Problema-cheie aici este că există o prevedere constituțională care diminuează ponderea Parlamentului și transformă Legislativul într-o structură subordonată președintelui țării. Ea constă în faptul că Președintele Republicii propune candidatura pentru funcția de prim-ministru făcând abstracție de voința Parlamentului care l-a ales. Constituția și legea cu privire la Guvern prevăd în mod formal consultarea fracțiunilor parlamentare, dar nu există nici un mecanism constituțional care să îl oblige pe șeful statului să țină cont de voința grupurilor parlamentare. Prin urmare, șeful statului vine cu propria candidatură la funcția de prim-ministru și o impune Parlamentului cu tot cu componența nominală a Guvernului, iar deputații, sub amenințarea de a fi dizolvați de Președinte, votează docil garnitura guvernamentală propusă de „peste drum”.

Ca să schimbăm situația e nevoie de o modificare prin care șeful statului nu ar emana, în cazul dat, voința politică, ci ar lua act de voința politică exprimată de majoritatea parlamentară formată dintr-un partid sau dintr-o alianță formată din mai multe partide. În felul acesta, ar ieși în prim-planul scenei politice figura primului ministru, iar președintele și-ar ocupa locul firesc în sistemul ierarhiei de stat. Două exemple în acest sens. La ora actuală, în Spania, cu monarhie constituțională și în Italia, cu sistemul de republică parlamentară, au loc alegeri pentru legislativele acestor țări. Alegătorii știu încă de pe acum că dacă, de pildă, în Spania va învinge Partidul Popular, viitorul prim-ministru va fi liderul popularilor Mariano Rajoy, iar în Italia, respectiv, liderul Forza Italia Silvio Berlusconi. Doar în felul acesta se pot depăși definitiv tendințele autoritare și conflictele politice inutile între Parlament și Președinție, iar Guvernul să nu mai sfideze Parlamentul în favoarea obedienței față de Președinte. În felul acesta, principalii actori politici devin partidele parlamentare și figura premierului.

Tot astfel trebuie schimbată și modalitatea de efectuare a remanierilor guvernamentale, prevăzute și în legea Guvernului. La ora actuală, miniștrii sunt schimbați după placul șefului statului și cu acordul formal al premierului instalat de acesta, fără nici o participare a Parlamentului, care i-a acordat votul său de încredere Guvernului și a ales Președintele. Deputații, ca și miniștrii înlocuiți, află despre aceste remanieri din presă. Astfel, Legislativul țării încetează să fie organul reprezentativ suprem, existând riscul real ca șeful statului să uzurpeze puterea în concordanță perfectă cu Constituția. În republicile parlamentare, dar și în unele dintre cele unde șeful statului este ales în mod direct, remanierile se fac la propunerea primului ministru și cu acordul Parlamentului, care trebuie să le susțină cu votul a cel puțin cincizeci plus unu de procente. Dacă Premierul depășește un anumit număr de solicitări pentru remanieri guvernamentale, acesta trebuie să vină în fața Legislativului și să solicite un nou vot de încredere pentru un cabinet de miniștri cu o componență nominală modificată substanțial.

Impresia mea este că cei doi juriști din PLD cunosc în general aceste argumente, dar le ignoră din rațiuni de imagine și electorale. Precum cunosc și faptul că ideea de așa-numită depolitizare a funcției de președinte, chiar dacă este provocată de anumite excese care se produc azi, nu are nici o logică juridică sau politică. Așa, de exemplu, Nicolas Sarkozy este liderul UMP, partid afiliat Partidului Popular European, iar George Bush este liderul Partidului Republican. Cine oare nu știe că cei doi favoriți în cursa actuală pentru Casa Albă, John Mc Cain și Barack Obama sunt exponenții celor două partide, Republican și Democrat din SUA? În Franța și, respectiv, în SUA, șefii de stat sunt aleși tocmai după modelul pe care îl propun Filat și Tănase. În Ucraina, de pildă, Viktor Iușcenko nu mai este președinte al partidului Nașa Ucraina, fiind doar președinte de onoare, însă toată lumea știe bine că anume actualul șef al statului ucrainean este liderul de facto al acestui partid. Exact la fel, simetric, este și în România. Traian Băsescu a abandonat și el poziția de președinte al Partidului Democrat, în momentul în care a devenit șef al statului. Dar se știe foarte bine că tot el a rămas liderul informal al actualului PD-L.

Cea de-a treia propunere a PLD este de a renunța la actualul sistem electoral proporțional și la o singură circumscripție electorală națională pentru alegerile parlamentare în favoarea sistemului electoral mixt. Adică, 51 dintre cei 101 deputați ar urma să fie aleși pe liste de partid, iar alții 50 – în circumscripții uninominale. Așa ceva este inadmisibil pentru Moldova. Să ne amintim că primele alegeri democratice din 1990 s-au desfășurat în circumscripții uninominale, atunci fiind 380 de deputați. Însă după ce separatiștii de la Tiraspol au părăsit Parlamentul, Legislativul a decis să adopte un Cod Electoral care să ofere cetățenilor noștri din Transnistria dreptul de a participa la alegeri și de a fi reprezentați în Parlamentul de la Chișinău. Altfel, zona separatistă rămânea sub aspectul reprezentării în Parlamentul țării o „pată albă” pe hartă. Din aceleași rațiuni s-a decis și

crearea unei singure circumscripții naționale. Acest model trebuie menținut, cel puțin, până la reglementarea definitivă a diferendului transnistrean și la restabilirea unității teritoriale a țării.

Bănuiesc, aceste argumente le sunt cunoscute celor doi juriști de la PDL. Dar se vede că în inițiativa lor nu logica juridică primează, ci dorința de a crea evenimente de rezonanță.

În orice caz, rațiunea acestui demers public este una pur electorală și nu are nimic în comun cu nevoia reală de a perfecționa Constituția țării”.

A consemnat **Nicolae FEDERIUC**, AP FLUX

FLUX, 15 februarie 2008

Băiatul cu pantofi de lux nu trece pragul sau de ce nu poate fi prost electoratul

Spuneam în ediția din vinerea trecută că o prestigioasă organizație internațională a efectuat încă în luna mai un sondaj de opinie prin care a testat și dispoziția de vot a electoratului în Republica Moldova.

Cei care cunosc dedesubturile politicii de la Chișinău știu despre care instituție este vorba, precum și faptul că aceasta nu face publice rezultatele cercetării sociologice pe care a comandat-o. Noi am aflat din surse confidentiale la câte procente din electorat poate spera un partid politic sau altul, dar nu le putem publica căci ne-am angajat să păstrăm tăcerea. Ne vom permite doar să constatăm că, potrivit acestui sondaj, unele dintre partidele politice care fac mult zgomot în viața politică nu au, practic, nici o șansă ca la parlamentarele din 2009 să treacă baremul electoral de 6 procente (potrivit sondajului, doar PCR, AMN și PPCD ar intra în Parlament, dacă alegerile s-ar organiza acum). Una dintre aceste formațiuni politice este chiar Partidul Liberal Democrat al multimilionarului Vladimir Filat (apropo, nu demult acesta declara jurnaliștilor unui post de televiziune, probabil, ca să impresioneze electoratul, că poartă pantofi care costă 500 dolari sau poate de euro, nu mai țin minte exact, dar, în mod sigur, nu de lei era vorba).

Filat are o opinie mult prea bună despre sine și una mult prea proastă despre ceilalți

Nu ne-a surprins faptul că în Republica Moldova nu s-au găsit 6 la sută dintre concetățenii noștri ca să mizeze pe Filat, deși acesta a utilizat până în prezent resurse financiare impresionante pentru a-și încropi un partid cu transfugi de la alte formațiuni politice (**trădători**, cum a spus Dumitru Diacov) și pentru a-l promova în mass-media. Iată că oamenii nu s-au lăsat impresionați nici de Filat, nici de milioanele lui și nici de pantofii săi de lux. Pe noi ne-a surprins, mai curând, tupeul lui Filat care a îndrăznit să creadă că prin asemenea metode se poate afirma în politică. Vladimir Filat are o opinie mult prea bună despre sine și una mult prea proastă despre ceilalți. Pentru că numai așa ne putem explica faptul că un individ care nu a impresionat pe nimeni prin capacitățile sale intelectuale, care nu întrunește nici cele mai elementare calități de lider politic (carismă, curaj, rezistență, perseverență), care are un trecut compromis, terfelit în scandaluri de corupție, a încercat să prostească o societate întreagă, să devină liderul opoziției moldovene, dându-se drept cel mai inocent, cel mai pur personaj din tot spectrul politic.

Filat a crezut că poate prosti electoratul. Tot așa cum astăzi încearcă să ne demonstreze că privatizarea pe care a operat-o la S. A. „Ciment” din Rezina a fost una echitabilă. Vă amintim că în septembrie 1998, Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, în fruntea căruia se afla Vladimir Filat, a semnat Contractul de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni deținut de stat în această fabrică către Finarge (o companie afiliată întreprinderii Lafarge) la prețul de numai 200 000 de dolari, pe când valoarea lui reală constituia cel puțin 15 milioane de dolari. Deci, prețul a fost diminuat de 45 de ori! Trebuie să menționăm că atunci mai exista o firmă autohtonă, „Enercom” SRL, care oferea 15 milioane de dolari pentru SA „Ciment”, dar cererea ei a fost respinsă. De ce? Dacă ambele firme au participat la concursul anunțat de Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat și „Enercom” a oferit mult mai mult, de ce fabrica de ciment a fost vândută către S.A. „Lafarge”?

Filat nu este atât de darnic atunci când face afaceri pe cont propriu, nu pe cel al Bugetului de Stat

Săptămâna trecută, în cadrul ședinței Parlamentului, liderul fracțiunii parlamentare a PPCD, Vlad Cubreacov, a făcut o interpelare către organele de control privind această privatizare oneroasă operată de Filat. După ședință, ex-directorul Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, V. Filat, a declarat că tranzacția cu acțiunile statului de la S. A. „Ciment” ar fi fost una perfect legală, pentru că fabrica de ciment a fost achiziționată de una dintre cele mai mari firme europene producătoare de ciment, cum este compania Lafarge. **„Compania pe care a menționat-o Cubreacov în interpelare („Enercom” SRL – n.n.) era una moartă, una dintre persoanele care se afla în conducerea acesteia având și un dosar penal și nu prezenta nici o garanție care ar fi probat solvabilitatea acestei companii vizavi de oferta făcută. Însă toate aceste lucruri urmează să le examineze organele abilitate”,** a afirmat liderul PLDM.

Foarte stranie este logica politicianului Filat. Să admitem că „Enercon” nu era un cumpărător solvabil, dar acesta nu era nici un motiv ca Departamentul Privatizării să dea de pomană fabrica de ciment. Dacă „Enercom” nu avea cele 15 milioane sau nu executa caietul de sarcini stabilit prin contractul de vânzare-cumpărare, Departamentul Privatizării nu avea decât să desfacă acest contract, să inițieze un alt concurs. De ce Filat nu a negociat un preț realist cu Lafarge sau cu altă companie **străină și prestigioasă**? Cum a putut să înstrăineze un patrimoniu de 15 000 000 de dolari contra a 200 000 de dolari? Cum a fost posibil să vândă cu 200 000 de dolari mai bine de jumătate (60%) din fabrica de ciment de la Rezina, una dintre cele mai mari din sud-estul Europei? Cred că 200 000 de dolari este costul limuzinei care îl așteaptă la scară pe liderul liberal-democrat sau este exact prețul a 400 de perechi de pantofi de lux cu care Filat își plimbă viața (vorba lui Eminescu) prin cluburile VIP de la Chișinău.

În cazul Filat, electoratul a pledat vinovat

Filat spune că organele abilitate urmează să elucideze cazul pentru că știe foarte bine că una ca asta nu se va întâmpla niciodată. Până în prezent nu a fost condamnat aproape nimeni pentru marile hoții care s-au făcut în perioada privatizării. Sunt prea mari interesele și prea influența grangurii implicați în ele ca organele de stat să aibă libertatea să le elucideze. Cazul Pasat este doar un exemplu. Dar, dacă organele de control și justiția nu-și fac treaba, atunci o să ne o facem noi. Și dacă instanțele de judecată nu condamnă persoanele care se fac vinovate de tranzacțiile oneroase din acea perioadă, atunci să știți că acestea sunt judecate și condamnate de opinia publică, de electorat.

Până la alegerile din 2009 a mai rămas mai puțin de un an. Și cu cât ne vom apropia mai mult de alegeri, cu atât va scădea și numărul celor care ar mai avea chef să-l urmeze pe Filat, iar de titulatura PLD tot mai puțini își vor mai aduce aminte.

Sergiu PRAPORȘCIC

FLUX, 27 iunie 2008

Filat, la primul eșec răsunător. Nici banii nu l-au ajutat

Consiliul politic național al PLDM (partidul lui Vladimir Filat) a anunțat marți, 24 iunie, că nu va mai depune la Comisia Electorală Centrală (CEC) cele 224 176 de semnături, pe care pretinde că le-ar fi colectat pentru inițierea referendumului privind modificarea Constituției. Ceea ce înseamnă, de fapt, că Vladimir Filat a recunoscut public două lucruri:

1. Inițiativa PLDM privind colectarea semnăturilor pentru modificarea Constituției nu s-a bucurat de sprijinul concetățenilor noștri.

2. Ea nu a fost decât un joc de artificii prin care s-a încercat promovarea în mass-media a acestei formațiuni politice, și nu un proiect politic serios, pe care jivialul jucător să fi dorit să-l realizeze cu adevărat. Dacă a renunțat la o acțiune pentru care a făcut atâta tam-tam și pentru care a cheltuit atâția bani, Filat nu a făcut decât să confirme o dată în plus faptul că este doar un aventurier politic de duzină, al cărui stea, care nici nu a răsărit bine, va apune foarte curând. S-ar putea să nu prindă nici parlamentarele din 2009, iar dacă le va prinde, oricum nu va avea nicio șansă, nici măcar ipotetică, de a intra în Parlament (așa arată și sondajele sociologice).

Filat, incapabil să facă un calcul elementar?

Pentru că este o persoană incapabilă să-și asume responsabilitățile care-i revin unui om politic, Filat a dat vina pe membrii Comisiei Electorale Centrale pentru insuccesul său. El a spus că PLDM a renunțat să depună semnăturile colectate la CEC după ce aceasta a anunțat oficial PLDM că pentru inițierea unui referendum de modificare a Legii Supreme „sunt necesare 340 000 de semnături și nu 200 000 – cifră prevăzută în Constituție”. Filat, făcându-l pe mortul în păpușoi, a mai reproșat membrilor CEC faptul că nu i s-a spus din start că sunt necesare 340 de mii de semnături, și nu 200 000. Păi, Constituția nici nu prevede că ar fi necesare doar 200 000 de semnături. Cum a putut Filat înțelege una ca asta, căci pare a fi totuși o persoană rațională? Articolul 141 al Constituției prevede clar că **„revizuirea Constituției poate fi inițiată de: un număr de cel puțin 200 000 de cetățeni ai Republicii Moldova cu drept de vot. Cetățenii care inițiază revizuirea Constituției trebuie să provină din, cel puțin, jumătate din unitățile administrativ-teritoriale de nivelul doi, iar în fiecare din ele trebuie să fie înregistrate, cel puțin, 20 000 de semnături în sprijinul acestei inițiative”**. În Republica Moldova avem 34 de unități administrativ-teritoriale. Câte **20 000** de semnături din jumătate din unitățile administrativ-teritoriale de nivelul doi fac exact **340 000 de semnături**, ceea ce este peste **200 000**, așa cum prevede norma constituțională. Oare Vladimir Filat, despre care târgul vorbește că a agonisit câteva zeci de milioane de euro, nu a putut să facă acest calcul elementar, de nivelul unui elev de clasa a III-a, înainte de a purcede la colectarea semnăturilor? Sau adjunctul său pe linie de partid, avocatul Alexandru Tănase, nu a putut să-i explice ce prevede Articolul 141 al Constituției? Mă îndoiesc. Adevărul este că Filat a crezut că este suficient să cheme lumea să subscrie acestei inițiative și toată lumea se va buluci să dea curs apelului său.

Câte semnături a colectat și câți bani a cheltuit Filat?

Personal mă îndoiesc de faptul că Filat a colectat, precum a anunțat, 224 176 de semnături. Dacă le-ar fi colectat, le-ar fi prezentat la CEC, în felul acesta ar fi arătat că dacă nu 340 000, cel puțin, vreo 200 000 de persoane subscriu inițiativei sale. Așa, însă, este foarte probabil că numărul lor este mult mai mic, acestea mai fiind, pe semne, și falsificate într-o măsură considerabilă și dintr-un motiv evident: se aude că activiștii responsabili cu semnăturile reau remunerați pentru fiecare dintre acestea. (De ce, de exemplu, Filat nu ar face public bugetul acestei acțiuni, căci nu putem să credem că toată lumea implicată în această operațiune nu a fost remunerată?) Acum e clar de ce Filat a decis nici să nu scoată la lumină listele cu semnături, ca să nu se facă încă o dată de râs. Degeaba spune Filat că altele ar fi motivele din care nu a prezentat listele cu semnături la CEC. **„Ne era teamă ca ele să nu dispară de la CEC. Nu sunt simple semnături, sunt și datele personale ale peste 200 de mii de cetățeni care au altă opțiune decât cea a comuniștilor”**, a declarat Filat. Păi, în cazul acesta nu pot să nu întreb ce fel de **„Juptători cu dictatura comunistă”** sunt în PLDM dacă aceștia se tem să-și dezvăluie identitatea doar pentru că au **altă opțiune decât cea a comuniștilor**? Și oamenii care au semnat au făcut acest lucru știind foarte bine că listele vor fi depuse la CEC. Respectiv, ei nu s-au temut că vor fi persecutați sau și-au asumat acest risc, care este mai mult ipotetic. Nu înțeleg de ce atunci se teme Filat?

Banii nu aduc, în mod neapărat, și voturi

Eșecul acțiunii lui Filat privind inițierea unui referendum de modificare a Constituției arată clar că nu este suficient să ai bani, nici chiar foarte mulți bani pentru a realiza un proiect politic. Bineînțeles, este important să ai bani, dar ei nu pot fi valorificați dacă nu ai și o idee, un crez care

să însuflețească acest proiect politic. În politică nu este, cum a crezut Filat, ca în afaceri, unde BANII ADUC BANI. În politică, BANII NU ADUC, ÎN MOD NEAPĂRAT, VOTURI.

Trebuie să recunoaștem că nu ne întristează deloc eșecul înregistrat de Filat. Nu doar pentru faptul că acesta corespunde principiului împărțit de noi că nici clovnii, nici gangsterii tranziției nu au ce căuta în politică, că acolo nu ar trebui să se găsească loc pentru persoane lipsite de moralitate, dominate de dorința de a acapara cât mai mult, de a urca cât mai sus, călcând în picioare interesele conaționaliilor lor. Insuccesul lui Filat este dovada faptului că societatea noastră nu s-a ticăloșit și că, deși Republica Moldova a ajuns cea mai săracă țară din Europa, iar cetățenii ei - cei mai chinuiți, ei totuși rămân a fi oameni cu bun-simț, cu discernământ, ceea ce nu este deloc puțin.

PLDM, o epavă politică după parlamentarele din 2009

Vladimir Filat a declarat că nu va abandona ideea de a modifica Constituția astfel încât șeful statului să nu mai fie ales de Parlament, ci de electorat, în cadrul unor alegeri generale. **„Nu am renunțat la luptă. Din păcate, această acțiune va putea fi dusă la capăt numai când Republica Moldova va fi fără Voronin, fără comuniști”**, a declarat Filat. Eu pot să vă asigur că Filat nu-și va duce la capăt acțiunea niciodată. Pentru simplul motiv că este vorba despre un proiect mort, care nu va putea fi resuscitat de PLDM. Tot astfel cum acest partid va ajunge o epavă politică după parlamentarele din 2009, când va eșua lamentabil în încercarea de a penetra în Parlament.

Ceea ce mă dezgustă mai mult decât orice, în această poveste sordidă cu un șmecher plin de bani smulși cu japca în mod scandalos din averea statului, este alaiul de profitori și lingăi de presă, care azi îi cântă de zor osanale lui Filat, iar mâine tot ei se vor preface că nici nu au auzit de el. Acești lăutari care simt mirosul banilor ca musca pe cel al scârnaviilor și dau buluc peste oricine le scapă câte o para în buzunar sunt, de fapt, principalii vinovați de lustruirea unor hoți de cai care nu sunt încă la răcoare doar pentru că și justiția mai are de luptat cu corupția în interiorul propriului sistem.

P.S. După ce am scris acest material am găsit în „Jurnal de Chișinău” materialul despre cel de-al doilea congres al Mișcării „Acțiunea Europeană”. Am constatat cu stupeoare că în două din cele trei fotografii de la respectivul eveniment Filat apare în prim-plan, și nu liderii sau membrii de rând ai MAE, cum ar fi fost firesc. O greșeală? Ba bine că nu: un procedeu mărunț de manipulare.

Sergiu PRAPORȘCIC

FLUX, 4 iulie 2008

Junii corupți sau de ce Filat și Tănase sunt moldoveni?

Zarvă mare în viața publică pe marginea problemei identitare. Unii se știu români, alții se cred moldoveni, iar alții se declară polietnici. Mă rog, așa e într-un stat liber și democratic, fiecare are libertatea să se creadă ce își imaginează că ar fi. În orice caz, subiectul rămâne a fi delicat, care provoacă deseori tensiuni și reacții incendiare.

Așa cum tânărul și neînfricatul luptător cu corupția (la braț) Vladimir Filat, secondat de și mai tânărul (numai cu doi ani) Alexandru Tănase, ex-avocat al faimosului exponent al intereselor imperiale rusești Valeriu Pasat, s-au apucat să facă partid și să dea lecții de bună purtare în stânga și în dreapta (ca opțiuni politice), în mod firesc opinia publică manifestă un interes crescând față de respectivii. Mă rog, riscurile meseriei de politician. Mă refer la acea presă care nu ciugulește din mâna generoasă a respectivului om de afaceri de o reputație îndoielnică (va urma) și nu e angajată în lustruirea imaginii acestuia. Apropo, imaginea respectivă nu e una ca-n oglindă, ci ca-n vremurile manipulării venale a opiniei publice pe bani picați fără muncă.

Așadar, cei curioși să știe de ce naționalitate sunt Filat și Tănase, pot afla din formularele completate cu mână proprie și pe proprie răspundere de cei doi în momentul când s-au angajat în cursa pentru alegerile locale de anul trecut. În formularul cu antetul Partidului Democrat din

Moldova (de unde Filat a evadat între timp), completat la 12 aprilie 2007, la rubrica naționalitate, numiții candidați pentru demnități în administrația municipiului Chișinău scriu alb pe negru (curat murdar!) moldovean. Iată că degeaba cred comuniștii că școala românească îi lipsește pe studenții de la noi de identitate. Cei doi foști studenți la Universitatea Iași, cum s-au dus așa s-au și întors, fără a-și distorsiona profilul identitar moștenit de la sovietici. Unii spun că mutațiile în conștiința celor doi nu s-au produs, deoarece aceștia au fost mai mult preocupați de comerțul fără patentă de întreprinzător către frații români a televizoarelor și – horribile dictu! – a ouălor. Alții, în schimb, susțin că cei doi colegi de facultate (căci nu le putem zice și de studii) s-au declarat moldoveni din rațiuni oportuniste, ca să placă unei anume părți a alegătorilor. E posibil și una și alta.

Un lucru totuși nu îl pot pricepe. Și anume, cum, Doamne, dintr-un ditamai român absolut și de pretutindeni ca Constantin Tănase (cacofonia e binevenită), cel de la TIMPUL, putea să iasă o moldovănaș ca Alexandru? Știe oare tata că feciorul își declină identitatea paternă. Și dacă da, i-a aplicat odraslel barem o pedeapsă corporală ori îi e frică de faptul că ăla-micu va alerga la CEDO cu jalba-n proțap.

Oricum ai suci-o, Vasile Stati, părintele moldovenismului, ar putea pune ochiul pe cei doi cu gândul să îi curteze pentru ambițioasele sale planuri cu trimiteri în istorii pline de negură. Pentru că cominternismul (încă o cacofonie oportună), se vede, mai persistă și în capetele zvăpăiate ale unor odrasle sătule de bunăstare, care, iată, s-au pornit să uimească târgul cu gesticulația lor histrionică.

Lume, lume, cercul continuă. Iar circarii-panglicarii tot aruncă bani în vânt în speranța deșartă că ei aduc și voturi. Ehe, vrabia mălai visează și calicul comandare.

Igor BURCIU

FLUX, 22 februarie 2008

PARTIDUL DEMOCRAT DIN MOLDOVA
 PDM
 PARTY OF MOLDOVA

DATE BIOGRAFICE

Numele, prenumele, patronimicul Filat Vladimir Vasile
 Zna, luna, anul nașterii 06.05.1969
 Locul nașterii s. Kapuzna, ra. Hîncești

Sexul masculin
 Originea socială elucibasi
 Naționalitatea moldovean
 Cetățenia Rep. Moldova
 Acte de identitate CP 88014706 din 17.03.1999 CP 0950409894
 (seria, numărul, data eliberării, eliberat de, codul personal)

Școlile superioare, Universitatea de J. Căminari, Româ
 Specialitatea jurist

Activitatea în câmpul muncii

Anul	Funcția	Instituția, organizația, întreprinderea, adresa
1994-1998	Director general	SC "Romold" S.R.L. Iași, Româ
1998-1999	Director general	Departamentul Privatizărie și Administrării Proprietății de Stat, Chișinău
1999-2000	Ministru de Stat	Guvernul Rep. Moldova
2000-2005	Președinte	S.A. "Doroftei, Iași, Români
2005-prezent	Deputat	Parlamentul Rep. Moldova

Starea civilă căsătorit; 2 copii
 Domiciliu Chișinău, str. Metropolitan "Iurie Ștefan
 "12" aprilie 2007
 Semnătura V. Filat

PARTIDUL DEMOCRAT DIN MOLDOVA
 PDM
 DEMOCRATIC PARTY OF MOLDOVA

DATE BIOGRAFICE

Numele, prenumele, patronimicul Tănase Alexandru
 Zna, luna, anul nașterii 24.02.1951
 Locul nașterii or. Chișinău

Sexul masculin
 Originea socială intelectual
 Naționalitatea moldovean
 Cetățenia Republica Moldova
 Acte de identitate CP seria A 48012458, seria K 04 00 07 07 66
 094430698605 (seria, numărul, data eliberării, eliberat de, codul personal)

Școlile superioare → licențiat în drept
 Specialitatea

Activitatea în câmpul muncii

Anul	Funcția	Instituția, organizația, întreprinderea, adresa
1990-1992	Student	Universitatea Intermedic
1992	Școala nr. 1 principala	Ministerul Justiției S.R.L. M.
1992-2003	Membru de cabinet	PMB, Programul Național de Dezvoltare Economică
2003-2005	Membru de cabinet	Fundația "Școala Moldovă" Program de Dezvoltare Economică
2005-prezent	avocat	Paralela Avocaților din Moldova

Starea civilă casătorit; 2 copii
 Domiciliu str. Universității 12 A, Chișinău, Moldova
 "12" 05 2007
 Semnătura Igor Burciu

Gruparea Filat–Tănase–Pasat în serviciul intereselor rusești

NATO, Filat și cei doi Tănase

Directorul ziarului Timpul, dl Constantin Tănase, semna săptămâna trecută un material în care constată că în mesajul unor partide politice a apărut un accent nou după ce Partidul Liberal Democrat a lansat acțiunea „Moldova fără Voronin, Moldova fără comuniști”. Acest accent nou, despre care vorbește Constantin Tănase, este renunțarea la statutul de neutralitate și aderarea Republicii Moldova la NATO. Iar partidele politice care, după cum scrie directorul publicației periodice Timpul, „în sfârșit, sub presiunea societății civile și a presei democratice, [...] au spart tăcerea, au învins frica și s-au pronunțat asupra acestei teme tabu” sunt MAE, PLDM, PSL, PNL.

După lectura acestui articol, m-am bucurat sincer că cele patru formațiuni politice, în frunte cu Partidul Liberal Democrat al lui Vladimir Filat, „în sfârșit”, au îmbrățișat opțiunea euroatlantică. Totuși, textul editorialistului de la Timpul conține unele inexactități.

Omisuni deloc inocente

Nu este adevărat că tema NATO a fost până în prezent un subiect tabu în Republica Moldova și nici nu pot fi de acord cu dl C. Tănase atunci când face următoarea afirmație: „Deși unele partide politice s-au pronunțat și mai înainte în favoarea acestei orientări, este pentru prima dată când mesajul euroatlantic a fost formulat expres, ca o alternativă politică ce le conferă o identitate clară, distinctă”. Dl Tănase știe foarte bine că, spre exemplu, Partidul Popular Creștin Democrat, în Programul electoral, adoptat încă în preajma alegerilor parlamentare din 27 februarie 1994 de Alianța Frontului Popular Creștin Democrat de atunci, a formulat, în mod expres, necesitatea aderării la NATO. Iată un alineat al acestui Program electoral: „Întrucât în această zonă geopolitică nu există condiții de asigurare a neutralității militare a statului, este necesară adoptarea concepției de apărare și a doctrinei militare, la baza căror ar sta aderarea la sistemul european de securitate. În acest sens, se impun un șir de acțiuni diplomatice în vederea admiterii republicii în blocul NATO. Securitatea statului și a cetățenilor va fi periclitată atâta timp cât pe teritoriul lui se va afla Armata a 14-a de ocupație”.

Tot în 1994, are loc Congresul al IV-lea al FPCD, care adoptă și o Rezoluție cu privire la politica externă, cerând „intrarea Republicii Moldova în Consiliul Europei, NATO și în structurile politice, economice și militare europene”.

În decembrie 1999, Congresul PPCD adoptă programul acestei formațiuni, care, în subcapitolul „Securitatea noastră militară” stipulează următoarele: „Având în vedere situația geopolitică a Republicii Moldova, PPCD apreciază drept inadecvat principiul neutralității permanente, fixat în Constituție. Opțiunea strategică irevocabilă a PPCD de integrare a Republicii Moldova în Alianța Nord-Atlantică (NATO) constituie singura soluție viabilă pentru apărarea independenței, suveranității și integrității statului”.

Așadar, PPCD a promovat de-a lungul timpului cu consecvență poziția pro-NATO. Dovadă e și Rezoluția specială adoptată la ultimul Congres al PPCD din 25 noiembrie 2007 „Privind necesitatea aderării Republicii Moldova la NATO”. Cine vrea să o citească integral, o poate face intrând pe site-ul www.ppcd.md.

Nu putem trece cu vederea nici faptul că PPCD a lansat, la 21 decembrie 2002, inițiativa oficială de convocare a unui referendum consultativ privind aderarea Republicii Moldova la UE și NATO, inițiativă care, din păcate, a fost sabotată de guvernarea comunistă prin intermediul Comisiei Electorale Centrale din acea vreme. Atunci a fost organizată și o reuniune de amploare a PPCD în sala Palatului Sindicatelor, unde s-a și constituit Grupul de Inițiativă, în conformitate cu Constituția și Codul Electoral.

Astfel, vedem că nici în 1994, deci cu 14 ani în urmă, nici acum NATO nu era și nici nu este o temă tabu pentru creștin-democrați. Dar ea a fost, în mod sigur, o temă tabu pentru cei de la Partidul Liberal Democrat, care nici măcar la foarte recentul congres de constituire al acestei formațiuni politice din decembrie 2007, nu au scos măcar o vorbă despre necesitatea aderării Republicii Moldova la NATO. Curat murdar, vorba lui Caragiale. Înțelegem că PLD vrea să pară un grup al politicienilor tineri (și necorupți, bineînțeles), dar nici nu ne vine să credem că aceștia au reușit să sară de la imaturitatea verde (culoarea partidului), la maturitatea precoce survenită peste noapte ca o descoperire științifică fără precedent. Chiar nu e cazul ca respectivii să exclame cu entuziasm forțat „Evrical!”. Roata deja a fost inventată. Iar grupul Filat nu face altceva decât să imite cu întârziere și în mod caricatural poziția consecventă a PPCD privind necesitatea aderării țării la NATO.

De unde atât de multă dragoste pentru NATO?

De ce atunci ziaristul de la Timpul caută să prezinte această schimbare de atitudine a câtorva formațiuni politice, aflate totuși la periferia vieții politice, drept un mare eveniment, drept o mare descoperire făcută de clasa politică moldoveană? Răspunsul la această întrebare este cât se poate de simplu: Constantin Tănase încearcă, chiar și cu prețul comiterii unei „inexactități”, să prezinte într-o lumină cât mai favorabilă Partidul Liberal Democrat (care luptă cu comuniștii și, iată, mai nou, dorește și aderarea Republicii Moldova la NATO), precum și pe liderul acestei formațiuni politice, Vladimir Filat. Lumea spune că Vladimir Filat ar avea mână darnică atunci când este vorba să lege o relație de prietenie cu jurnaliștii, astfel că este de presupus că interesul pecuniar ar putea fi unul dintre motivele ce l-au determinat pe dl Constantin Tănase să se lase atât de impresionat de opțiunea pro-NATO îmbrățișată subit acum câteva zile de PLD sau cum spune proverbul: Cine plătește, acela comandă muzica. Un alt motiv este legătura de rudenie dintre Constantin Tănase și nr.2 pe linie de partid al lui Vladimir Filat, prim-vicepreședintele PLD, avocatul Alexandru Tănase, care este chiar fiul jurnalistului de la Timpul. Deci, Tănase-senior și-l lustruiește pe junior, odorul tatei. Vorba veche: Tot țiganul își laudă ciocanul.

PLD – formațiune politică sau grupare clientelară?

Apropo de Tănase-junior. Alexandru Tănase și-a creat faima de a fi un bun avocat. Dar din momentul în care s-a înregistrat în formațiunea politică a lui Vladimir Filat, cred că lui Tănase-junior nu-i mai stă bine să se erijeze în postură de justițiar al clasei politice moldovenești. De ce? Pentru că nu are răspuns la o simplă întrebare: Cât de corect, cât de moral este ca șeful său de partid, Vladimir Filat, să atragă, să ademenească în PLD, pe bani, aleșii locali ai altor formațiuni politice? Oare activitatea politică nu presupune promovarea unor principii morale, a unor valori, ci mituirea, coruperea persoanelor care au putere de decizie la nivel local? Se pare că Vladimir Filat aplică în politică același principiu ca și în afaceri: cumpără astăzi mai ieftin ca mâine să vândă mai scump. Dar dacă este așa, nu mai putem vorbi despre PLD ca despre o formațiune politică, ci, mai degrabă, ca despre o grupare clientelară care face o investiție financiară ce se va recupera foarte curând și va aduce nu doar dividende politice, ci și câștiguri financiare fabuloase. De fapt, Vladimir Filat face exact același lucru pe care îl făcea Serafim Urechean în campania electorală, doar că liderul PLD este mult mai perspicace decât cel de la AMN – el a demarat această afacere cu un an înainte de începerea campaniei electorale.

Trecutul – „călcâiul lui Ahile” al lui Vladimir Filat

Dar să revenim la încercarea dlui Constantin Tănase de albire a lui Vladimir Filat. La ce-i servește proaspătului lider de partid această excesivă lustruire de imagine (Filat este cel mai tânăr, cel mai inteligent, cel mai moral, cel mai onest, cel mai harnic și, mai nou, cel mai sexy politician din Republica Moldova. După fiul Alexandru, firește), la care trudesce o armată întregă de jurnaliști, nu doar de la Timpul, ci și de la alte structuri mass-media de la Chișinău? De fapt, Vladimir Filat, prin forța banilor proprii sau a sponsorilor, încearcă să-și construiască un look nou, care nu ar mai

aminti cu nimic de fața veche a binecunoscutului personaj al scandalurilor de corupție, comerț ilegal și privatizări truate de acum un deceniu.

Năvalnicul și omniprezentul Vladimir Filat (dimineața mi-e și frică să pun fierul de călcat în priză ca nu cumva și de acolo să combată tare același atlet al anticomunismului), ar prefera să nu-și divulge propriul trecut, care nu e deloc imaculat, căci asta ar echivala cu un gest de autodenunțare.

Ca să poată privi în viitor, Vladimir Filat are nevoie ca noi, toți ceilalți, să-i uităm trecutul. Vladimir Filat nu vrea sau nu poate să înțeleagă că noi, cei care ne dorim un viitor adevărat, nu unul contrafăcut, suntem obligați să privim în trecut, inclusiv în trecutul unor persoane implicate în numeroase scandaluri de corupție în perioada guvernării 1998 – 2001, când respectivul domn a ocupat funcțiile de director al Departamentului Privatizării și apoi de ministru de stat.

Constantin Tănase – giruetă justițiară

Apropo, atunci ziarul FLUX, aflat sub conducerea dlui Constantin Tănase, a publicat o mulțime de texte în care era arătată implicarea lui Filat în diverse cazuri de corupție, texte pe care, în caz de necesitate, putem să le reproducem. Acum este firesc să ne întrebăm: oare ce l-a determinat pe dl Constantin Tănase să-și schimbe părerea despre Filat, care din gangster al tranziției a devenit Făt Frumos din Lacrimă?

Filat face politică pro-NATO pe banii dați de Pasat?

Spuneam mai sus că Filat folosește banii săi sau a sponsorilor în afaceri politice. Toată lumea știe că Vladimir Filat este „un prosper om de afaceri”, care, în doar câțiva ani, a agonisit prin muncă cinstită o avere impresionantă pentru cei 38 de ani ai săi. Unii susțin că proprietățile declarate și nedeclareate ale omului de afaceri și politicianului Filat s-ar estima la 50 de milioane de dolari. Cu toate acestea, nu știm sigur dacă Vladimir Filat face politică pe propria cheltuială.

Vă amintim că, la finele anului trecut, șeful statului Vladimir Voronin a declarat că în spatele Partidului Liberal Democrat stă fostul șef al Serviciului de Informații și Securitate, Valeriu Pasat, cu relații speciale la FSB-ul rusesc și la MGB-ul de la Tiraspol. Pasat, deținut timp de un an și jumătate la Chișinău, a fost eliberat și a fugit în Federația Rusă, unde, în prezent, ocupă postul de consilier al șefului Concernului RAO EĂȘ, Anatoli Ciubais.

Deocamdată, nu știm ce a avut în vedere Vladimir Voronin atunci când a afirmat că partidul lui Filat ar aparține lui Pasat. Înțelegem că președintele statului cunoaște mai multe în această chestiune și ar putea urma și alte dezvoltări. Cu toate acestea, este foarte plauzibil ca Pasat să stea în spatele lui Filat. Să nu uităm că anume Alexandru Tănase, prim-vicepreședinte al PLD, a fost avocatul lui Pasat. Desigur, un avocat trebuie să apere clientul său, dar parcă nu ne vine să credem ca Al. Tănase să fi făcut acest efort chiar pe gratis, asta deși știa prea bine că toată administrația Putin a stat în capul președintelui Voronin cu presiuni de toate tipurile până când acesta, în definitiv, a cedat. Deci, pe Pasat l-au scos din pușcărie nu avocații săi formali de la Chișinău, ci acei adevărați de la Moscova. Și aici se potrivește un alt proverb: Spune cu cine prietenești ca să-ți spun cine ești.

”Trădarea” lui Filat de la 4 aprilie

În textul său de vineri, neobositul editorialist de la Timpul, și-a tot consumat splendorile stilistice de vreo doi ani și ceva încoace, tunând și fulgerând nevoie mare împotriva „trădării” PPCD de la 4 aprilie. Însă nu poate să nu ne surprindă faptul că dl C. Tănase este destul de selectiv în manifestarea mâinii sale legate de votul pentru Vladimir Voronin. Ori de câte ori învârte placa uzată a votului pentru Voronin, acesta își pune de fiecare dată cu nonșalanță ochelari de cai, anatimizându-l de zor pe Iurie Roșca și PPCD, dar uitând să pomenească de faptul că exact la fel a procedat și proaspătul său favorit, Vladimir Filat. Dacă și Roșca, și Filat au votat la fel, atunci de ce unul e vopsit în negru, iar altul în alb? „Actul din 4 aprilie”, cum îi zice cu accente lugubre Tănase-senior, ca acuzație de serviciu anti-PPCD, este ocolit în mod artistic de creatorul de imagine respectiv. Căci, altfel de ce prolificul gazetar de la Timpul nu i-a interzis propriei odrasle să se asocieze cu un „trădător”? E simplu: interesul poartă fesul. Și cine plătește acela are dreptate. Dacă ne amintim bine, chiar dl Diacov a fost prezentat timp îndelungat drept personaj perfect pozitiv pe paginile aceluiași ziar, iar acum același politician a ajuns de hulă și ocară în gura aceluiași versatil gazetar.

Despărțirea apelor sau cum se rostogolește butoiul la vale

În materialul său de vinerea trecută, dl Constantin Tănase vorbea despre nevoia de „despărțire a apelor”, sugerând că, pe de o parte, ar trebui să se alinieze susținătorii integrării euroatlantice, iar pe de altă parte, promotorii cursului neutralității Republicii Moldova. Eu cred că această divizare s-a produs de mult. Din păcate, astăzi avem doar câteva formațiuni politice care doresc, în mod sincer, aderarea Republicii Moldova la NATO. Unele dintre ele au și făcut câte ceva în acest sens, cum ar fi PPCD, care, în timpul protestelor stradale din 2002, a scos în Piața Marii Adunări Naționale zeci de mii de cetățeni sub drapelele NATO și UE. Cred și eu că avem nevoie de claritate, de limpezirea apelor. Nu cred însă, că pe Vladimir Filat îl preocupă foarte mult perspectivele euroatlantice ale Republicii Moldova. Mai degrabă îl văd preocupat de politică în sensul accederii în funcții înalte doar pentru rotunjirea cifrei de afaceri. Dar dacă ceva mai înainte el a ajuns în posturi importante fiind aburcat de Lucinschi și Diacov, iar în actualul Parlament a poposit din poziția de pasager în căruța dlui Serafim Urechean (BMD), acum omul a pornit la drum, impetuos și cu mult zgomot, cumva pe cont propriu.

Numai că vacarmul pe care îl produce îmi amintește de polobocul gol, din renumita fabulă, care se rostogolește la vale. Azi fabula s-ar numi PR sau promo. Dar până la capătul drumului nu e atât de mult. Viteza crește vertiginos. Să vedem cum va arăta impactul.

Sergiu PRAPORȘCIC

FLUX, 15 februarie 2008

Cercetașul revine sau Filat pregătește terenul pentru Pasat?

Proaspătul lider liberal și democrat Vladimir Filat a declarat joi, răspunzând întrebărilor jurnaliștilor, că nu are nicio legătură cu Valeriu Pasat, pe care îl cunoaște, dar cu care nu întreține niciun fel de relații. Noi avem însă tot temeiul să punem la îndoială sinceritatea afirmațiilor sale. Este greu de crezut că Filat nu are nicio legătură cu fostul ministru al Apărării și ex-director SIS, în condițiile în care adjunctul său pe linie de partid, Alexandru Tănase, l-a reprezentat pe Pasat în instanță, fiind unul dintre avocații acestuia.

Și nu doar atât. Ziarul „Timpul”, al cărui director este Constantin Tănase, tatăl lui Alexandru Tănase, în perioada desfășurării procesului, i-a acordat lui Pasat tot sprijinul mediatic posibil, prezentându-l ca pe o victimă nevinovată a regimului dictatorial comunist. Iată că în ediția de joi, „Timpul” reia opera de albire a lui Valeriu Pasat, cunoscut pentru relațiile sale strânse cu serviciile speciale rusești. Ziarul lui Constantin Tănase publică un material de la inaugurarea expoziției de carte a Eufrosiniei Kersonski. Cartea cu titlul „Cât valorează un om” a fost publică la Editura „Enciclopedia politică rusă”, din Moscova, cu susținerea financiară a concernului lui Ciubais (vă amintim că până la arestare, dar și după Valeriu Pasat deținea atunci funcția de consilier al lui Anatol Ciubais, președintele Regiei ruse de electricitate), iar studiul introductiv la această carte este semnat tocmai de Valeriu Pasat. Tot în ediția de joi a ziarului „Timpul” găsim și o recenzie a acestei cărți semnată de academicianul Andrei Eșanu, care, într-un mod cu totul „dezinvolt”, strecoară următoarea frază: „Meritul cercetătorului Valeriu Pasat constă în faptul că a reușit să identifice și să pregătească pentru tipar această operă memorialistică monumentală, ce scoate în vileag o panoramă zguduitoare a vieții deosebit de aspre și dure din „Arhipelagul Gulag” (noțiune pusă în circuit de celebrul Aleksandr Soljenițin) a milioane de oameni onești, harnici și inteligenți care, de fapt, reprezentau păturile cele mai active și mai înzestrate din vastul Imperiu Sovietic, dar care au fost supuse celor mai degradante tratări”. Vedem că cel care a fost acuzat că în primăvara lui 2005 pregătea răsturnarea puterii de stat în Republica Moldova este prezentat în ziarul lui Constantin Tănase drept un „cercetător merituos”, iar numele lui este tocmai bun de pus alături de cel al lui Soljenițin (sic! o fi Valeriu Pasat cercetător, dar nu științific, e mai bine spus cercetașul Valeriu Pasat).

Filat pregătește terenul pentru Pasat? – aceasta este întrebarea pentru care, deocamdată, nu avem un răspuns univoc. Am putea spune – da, pentru că este greu de imaginat ca un partid politic, fie el și cu ambițioasă titulatură de liberal-democrat, să înregistreze un rezultat electoral bun cu Vladimir Filat în frunte. Pentru asta e prea subțire junele nostru politician, altceva ar fi Valeriu Pasat. Dar să nu ne grăbim cu prognozele. Campania electorală deja a început, deși oficial nu a fost anunțată. Așa că în curând actorii politici vor da cărțile pe față.

Sergiu PRAPORȘCIC

FLUX, 7 martie 2008

Ce interese servește gruparea Filat-Tănase-Pasat?

Săptămâna aceasta am fost anunțați de Judecătoria sectorului Buiucani al municipiului Chișinău că Filat ne-a acționat în judecată. Cel mai sexy politician din Republica Moldova ne acuză (pe mine, dar și întregul grup de presă FLUX) de „răspândirea informațiilor defăimătoare, care nu corespund realității” prin publicarea articolului din 15 februarie 2008 „NATO, Filat și cei doi Tănase”, care i-ar fi lezat „onoarea, demnitatea și reputația profesională”. Din cererea de chemare în judecată reiese că Filat a fost, în mod deosebit, deranjat de o întrebare pe care i-am adresat-o în materialul din 15 februarie adjunctului său pe linie de partid, Alexandru Tănase: „Cât de corect, cât de moral este ca șeful său de partid, Vladimir Filat, să atragă, să ademenească în PLD, pe bani, aleșii locali ai altor formațiuni politice?” Instanța va decide dacă această întrebare a fost de natură să-i lezeze lui Filat „onoarea, demnitatea” și, mai ales, „reputația profesională”. Nouă ni se pare, cel puțin, stranie pretenția ambițiosului deputat în condițiile în care mai multe persoane publice l-au acuzat, în mod deschis, că a dat bani unor aleși locali care reprezentau un spectru larg de partide politice ca să adere la gruparea sa. Ba mai mult, chiar gazeta care susține cel mai înverșunat răsăritul glorios al falnicului lider de partid, „terminatorul comuniștilor”, cotidianul „Timpul” (al cărui director este Constantin Tănase, tatăl lui Alexandru Tănase) admite că Vladimir Filat ar fi putut recurge la asemenea practici politice nu tocmai onorabile. Iată ce scrie Constantin Tănase într-un material publicat acum o săptămână: „Nu sunt un fan al lui Vlad Filat și nici nu-l cunosc personal (e cel puțin straniu că C. Tănase pretinde că nu îl cunoaște pe V. Filat, care a fost coleg de grupă cu fiul său, Alexandru, la Universitatea de la Iași și cu care se întreține cu regularitate - n.n.), de aceea nu mă prea interesează instrumentele pe care le aplică la racolarea membrilor PLD din sânul altor formațiuni politice”. Ca mai jos să adauge următoarele: „De ce ceilalți politicieni, unii dintre ei casieri de campanie, au voie să cumpere alegători, iar Filat nu are voie? Desigur că este amoral acest târg, dar... întrebarea este despre judecați și judecători”. Curat murdar, domnilor! Cu adevărat: cine pe cine cere să fie judecat! Cred că aici comentariile sunt de prisos.

Cum și cu cât îl plătește Pasat pe Tănase junior?

Săptămâna aceasta, un alt ziar apropiat grupării Filat-Tănase-Pasat ne anunță că membrii Curții Supreme de Justiție au amânat pentru 25 martie examinarea dosarului Pasat. Tot de acolo aflăm că prim-vicepreședintele partidului lui Filat, Alexandru Tănase, este în continuare avocatul lui Valeriu Pasat. Păi, dacă e așa, atunci Pasat îl plătește pe Alexandru Tănase pentru serviciile lui de avocat (ne vine greu să presupunem că Tănase junior prestează aceste servicii pe gratis). Sau poate banii nu vin de la Valeriu Pasat, ci direct de la șeful acestuia, președintele Rețelelor Electrice Ruse, Anatoli Ciubais, pe care fostul ministru al Apărării și ex-directorul securității moldovene îl consiliază? Am fi și noi curioși să aflăm care este onorariul pe care îl plătește Pasat (sau șeful acestuia) lui Alexandru Tănase, cum este reflectată această sumă în declarația de venituri a avocatului Alexandru Tănase, dar și dacă banii sunt trimiși doar prin transfer bancar sau și în geantă? Și mai avem o curiozitate: dacă această calitate de avocat plătit din străinătate a lui Alexandru Tănase nu-i afectează independența și nu-l împiedică să practice activitatea politică în mod independent și în interesul țării în cadrul partidului condus de Vladimir Filat?

Mă tem că Alexandru Tănase nu se va grăbi să ne răspundă la aceste întrebări (așa cum nu s-a grăbit nici Filat să polemizeze cu noi, ci s-a dus să se plângă la judecată), deși noi suntem în drept să cunoaștem aceste lucruri odată ce Tănase junior s-a apucat să facă politică. Vorba ceea, vrem să știm pe cine votăm, pe cine alegem. Bănuiala noastră este că în cazul avocatului Tănase și clientului Pasat, relația ar putea fi tocmai una inversă, nu Pasat este clientul, ci Tănase, care poate fi suspectat că execută în mod docil indicațiile fostului securist moldovean refugiat la Moscova. Iar de faptul că Pasat nu e străin serviciilor secrete ruse numai cine nu vrea se prefacă că nu știe. Și atunci situația e clară: cine plătește acela comandă muzica.

Oferta politică a lui Filat: o Moldovă aservită intereselor rusești

Filat spune că și-a încropit o formațiune politică pentru că dorește o „Moldova fără Voronin, o Moldovă fără comuniști”. Temerară intenție, nimic de zis. Dar nu putem să nu ne întrebăm cu cine va fi Moldova lui Filat dacă numărul doi în partidul său este, deja de câțiva ani, avocatul lui Pasat? Nu cumva „Moldova fără comuniști” va fi o Moldovă și mai aservită rușilor?

Sau poate Filat ne va spune că l-a luat pe Tănase junior în partid pentru că sunt prieteni încă din perioada în care ambii erau studenți la Iași, când erau studenți chiar în aceeași grupă. S-ar putea, mai ales că mai mulți foști colegi de-ai lor spun că încă de pe atunci ambii erau negustori de succes, adică în loc să profite de bursa oferită în mod generos de statul român, ei practicau cu multă râvnă micul comerț de frontieră, trecând peste Prut televizoare, alte electrocasnice, dar și ouă de găină. Vedeți ce scriu pe forum foștii colegi ai celor doi distinși domni. Vorba veche: frate-frate, dar brânza-i cu bani.

„Timpul” face front comun cu „Moldavskie Vedomosti” și „Kommersant Plus”

Încă un argument ce confirmă că gruparea Filat-Tănase-Pasat este afiliată intereselor rusești este și faptul că „Timpul” lui Constantin Tănase nu doar că l-a apărat pe Pasat din prima zi în care acesta a fost arestat, ci, în felul acesta, s-a aliniat demersurilor insistente venite din partea autorităților ruse, a unor cercuri mediatice, financiare și chiar criminale de la Moscova. Nu mai spunem că în campania locală de reabilitare a celui care a fost acuzat de fraudarea bugetului de stat în afacerile cu MIG-urile, cu sistemele „Uragan”, de tentativă de lovitură de stat și de planificare a unui asasinat împotriva liderului creștin-democrat Iurie Roșca, alături de „Timpul” a fost ziarul afiliat separatiștilor transnistreni „Kommersant Plus”, dar și „Moldavskie Vedomosti”, cunoscut pentru linia editorială prorusă. Este straniu că până în prezent, nimeni nu l-a întrebat pe Constantin Tănase ce caută „Timpul” în cohorta presei antiromânești din Republica Moldova?

Astăzi punem punct aici. Promitem însă cititorilor noștri că vom reveni cu noi detalii la acest subiect, care vor apărea inclusiv pe măsura desfășurării procesului ce ne-a fost intentat de Vladimir Filat.

Sergiu PRAPORȘCIC,

FLUX, 14 martie 2008

Ex-securistul nr. 1 revine sau ce mai face gruparea Filat-Tănase-Pasat

În ediția din vinerea trecută a ziarului „Timpul”, Constantin Tănase a recurs la etichetări, insinuări și amenințări la adresa noastră, în încercarea de „a se apăra”, după cum pretinde năbădăiosul publicist. Păcat că după atâția ani de gazetărie, directorul de la „Timpul” nu a înțeles că nici etichetările, nici insinuările și nici amenințările nu constituie argumente într-o polemică de presă și că acestea nu-l pot apăra de critici nici pe el, nici pe fiul lui, Alexandru Tănase, și nici pe șeful de partid al acestuia, Vladimir Filat.

Ba mai mult, vehemența cu care „combate” moralistul de la „Timpul” arată că adevărurile afirmate de noi în cele câteva materiale privind gruparea Filat-Tănase-Pasat l-au deranjat rău pe respectivul personaj, la fel cum l-au supărat și pe jovialul (până mai ieri) politician liberal și democrat Vladimir Filat. Ultimul, după ce Agenția de Presă FLUX a preluat o declarație a sa în care spunea că îl intimidează prezenta jurnaliștilor de la GP FLUX, și-a permis „să-i atragă atenția” unui coleg de-al nostru, într-o discuție privată, „de la om la om”, după cum s-a exprimat politicianul de lux, că s-ar putea ca și el „să se apuce să intimideze jurnaliștii de la FLUX”. Nu am înțeles ce a vrut să spună Vladimir Filat, cum are de gând să ne intimideze. Pe semne că ambițiosul figurant al scandalurilor de corupție de acum niște ani, ajuns un ditamai multimilionar, s-a tulburat rău de tot dacă și-a pierdut cumpătul și a scăpat la nervi niște amenințări ieftine, asemeni unui pungaș mărunt și oacheș de cartier.

Tănase recurge la etichetări, insinuări și amenințări

Dar să revenim la miezul problemei. Am spus că în articolul său Constantin Tănase recurge la etichetări, insinuări și amenințări, dar refuză să discute problema de fond și să opereze cu argumente și probe. Până în prezent, nici Constantin Tănase, nici Alexandru Tănase, nici Vladimir Filat nu au dat niciun răspuns la niciuna dintre întrebările noastre. De exemplu, nu am aflat care sunt onorariile cu care rușii l-au plătit pe avocatul Alexandru Tănase pentru a-l apăra pe securistul Valeriu Pasat în instanță și cum au fost plătite acestea: prin transfer bancar sau la geantă? Ori juma-juma, și la cont, și la torbă? Dacă Alexandru Tănase pretinde că este un avocat onest și necorupt, de ce nu ar publica integral actele doveditoare care să arate toate transferurile bănești primite pentru serviciile acordate lui Pasat și patronilor acestuia de la Moscova? Pentru că în funcție de sumele respective am putea să ne dăm mai bine seama, cine și al cui client este: Pasat e clientul lui Tănase sau Tănase este clientul lui Pasat? Oricum ar suci-o tăticul înfuriat de la „Timpul”, nu ne putem imagina cum avocatul Al. Tănase se disociază de politicianul Al. Tănase și cum în instanță reprezintă interesele lui Pasat, iar în politică nu le mai reprezintă? Dacă se știe că cel care plătește, acela comandă muzica, nu vedem cum plătitorul l-ar scuti pe cel tocmit de la interpretarea aceleiași partituri în politică, cerându-i să o cânte doar în judecată?

Nu am primit niciun răspuns, nici măcar unul formal, și la întrebarea privind motivele din care Alexandru Tănase și Vladimir Filat se declară etnici moldoveni. Amintim aici că cei doi absolvenți ai Universității „A. I. Cuza” din Iași se declarau ca fiind de naționalitate moldoveni în primăvara anului 2007 în formularul de candidați pentru funcțiile de aleși locali. Constantin Tănase refuză să ne răspundă dacă fiul său l-a consultat înainte de a se declara moldovean și dacă nu, cum își explică bravul român de la Timpul că a produs un moldovean? Iată și ocazia când s-a inversat zicerea istorică „Papa rus, mama rus, a Ivan moldovan!”. Sau poate ei se consideră români, dar nu vor să afirme asta public, din teamă să nu-i irite pe prietenii lor din Federația Rusă, care sunt aceiași cu ai lui Valeriu Pasat? Dacă nu acesta este motivul din care respectivii domni se declară de etnie moldoveană, atunci să ne spună care este acesta, ca să înțelegem și noi care sunt resorturile noii formațiuni politice liberal-democrate. Credem că măcar acum, cu prilejul aniversării a 90 de ani de la Unirea Basarabiei cu România, cei doi juni liberal-democrați s-ar putea lăsa cuprinși de un scurt acces de sinceritate și ar putea să facă lumină în această problemă.

Nu ni s-a răspuns nici la întrebarea pe cât de moral este să constituie un partid corupând cu bani murdari reprezentanții altor formațiuni politice, în special persoane care dețin funcții înalte în administrația locală. Ba mai mult, nu doar că nu ni s-a dat un răspuns la întrebarea noastră, dar am fost acționați în judecată de către Vladimir Filat pe motiv că l-am fi calomniat, că i-am fi lezată onoarea. Este, cel puțin, stranie pretenția lui Filat, în condițiile în care reprezentanții câtorva formațiuni politice l-au acuzat în mod direct că ar fi momit și cumpărat mai mulți oameni din teritoriu, profitând fie de condiția lor materială precară, fie de slăbiciunile acestora. Iată că am ajuns să constatăm că în Republica Moldova nu doar electoratul se cumpără, ci și unii aleși locali.

Dar, oricât ar fi de straniu, se pare că nu toată lumea consideră că această practică este una condamnată. De exemplu, politicienii care vorbesc atât de mult despre imoralitatea din politica de la Chișinău de această dată au luat apă în gură. Mai grav, gazetarii aflați în solda acestei grupări caută să îi învinuiască pe cei de la care se fură oamenii și să îi elogieze pe hoții de suflete rătăcite. Nici exponenții societății civile nu au reacționat la fenomenul Filat, de parcă ar fi o problemă care nu îi privește. Unii se prefac a nu înțelege că nu este vorba de o reglare de conturi între niște partide politice, ci de instaurarea unei practici vicioase, imorale în procesul electoral de la noi. Se creează impresia că lumea nu prea vrea să ia atitudini tranșante în astfel de cazuri, pentru a nu-și face probleme și apoi se crede în mod superficial că orice coțcar, panglicar sau filfizon este

preferabil comuniștilor, iar a critica un coțcar care se declară anticomunist este egal cu a turna apă la moara guvernării. E adevărat că se mai întâmplă și înainte să mai plece câte unul de la un partid la altul. Dar este un lucru nemaîntâlnit până acum ca un număr atât de mare de aleși locali de la mai multe partide, la o distanță atât de mică de la fostele alegeri, să se molipsească dintr-o dată de liberal-democrație, iar Vladimir Filat, care manifestă capacități politice cel mult îndoielnice, să devină în mod subit cel mai „atractiv” lider politic.

Pasat face „sugestii” Parlamentului

În unul dintre articolele publicate anterior, tot despre gruparea Filat-Tănase-Pasat, am afirmat că ex-securistul nr. 1, Valeriu Pasat, ar intenționa să revină în Republica Moldova, probabil, pentru a-și relua vechile îndeletniciri. Se pare că nu am greșit făcând această afirmație. Acum două zile, Agenția Basa-press a anunțat că Pasat i-a remis o declarație prin care îi solicită Parlamentului să constituie o comisie de anchetă care ar examina circumstanțele dosarului său din instanța moldoveană. „Fac deputaților Parlamentului moldovean o sugestie: să fie creată o comisie specială care ar examina toate circumstanțele dosarului, care se tergiversează deja de trei ani”, spune Valeriu Pasat, ca mai jos să adauge: „În lista de acuzații „criminale” ce mi se impută, aș atrage atenția, în mod deosebit, la învinuirea de o așa-numită „lovitură de stat”. Nu m-aș fi adresat deputaților, unor oameni aleși de popor, dacă asemenea învinuiri m-ar viza exclusiv pe mine”.

Așadar, se pare că Pasat vrea să se întoarcă și pentru aceasta are nevoie să-și pregătească terenul. Insul pare foarte grăbit, probabil, ca să reușească până la alegerile parlamentare din 2009.

Este de remarcat și tupeul acestui personaj cercetat în câteva dosare penale (iar în unul chiar condamnat, iar apoi amnistiat, dar nu achitat), care își permite să facă „sugestii” Parlamentului. Poate deja are asigurat și un număr de voturi în sprijinul „inițiativei” sale. Și câte voturi și-a asigurat Pasat, dacă are un asemenea tupeu? Și încă o întrebare: dacă Pasat vine, în sânul cărei grupări va poposi? În cea a lui Tănase-Filat sau poate are una de alternativă – gruparea Braghiș-Mușuc? Pentru că, deocamdată, nu avem un răspuns univoc la această întrebare, vom reveni la subiect.

Sergiu Praporșcic

FLUX. Ediția de Vineri Nr. 200856 din 28 martie 2008

Filfizonul flutură flamura patriotismului sau ce mai face gruparea Filat-Tănase-Pasat & Co

„Căci vorba voastră sună ca plâns la cununie,
Ca cobeza ce îngână un cânt de veselie,
Ca râsul la mormânt...”

(Din „Junii corupți”)

Pe 27 martie, când s-au împlinit 90 de ani de la Unirea Basarabiei cu România, scandalosul politician și dubiosul om de afaceri Vladimir Filat iar s-a dat în spectacol. De această dată, el s-a erijat în postura de apărător strașnic al națiunii române, înverșunat luptător anticomunist și mai că nu a pledat cauza Unirii. Filat „a îmbrățișat” cauza românismului la mai puțin de un an de când ipochimenul cu pricina, în pereche cu fostul său coleg de universitate din Iași, actualul adjunct pe linie de partid, Alexandru Tănase, care este și avocatul purtătorului intereselor rusești în Republica Moldova, V. Pasat, se declara etnic moldovean. Amintim că cei doi candidați de anul trecut la alegerile locale scriau cu propriile lor mânuțe (atât de exersate la numărul banilor gheață) în anchetele depuse la Consiliul electoral municipal că sunt de naționalitate moldoveni.

Dar să parcurgem, mai întâi, afirmațiile lui Filat făcute pe 27 martie. Iată ce declară proaspătul „patriot” român: „Astăzi avem o minunată ocazie să reflectăm asupra evenimentului de la 1918, să exprimăm recunoștința noastră celor care l-au înfăptuit, dar cel mai important e să tragem

învățămintele necesare. În acest sens, trebuie să fim conștienți că nu putem construi ceva durabil, bazat pe falsuri. Nu avem dreptul moral să ignorăm adevărurile științifice, iar axioma înțeleasă de înaintașii Sfatului Țării că numai prin curaj politic și devotament față de propriul popor poți merge înainte, trebuie să ne ghideze acțiunile noastre de mai departe, în condițiile în care pământul pe care trăim cu toții nici în secolul al XXI-lea nu-și poate regăsi liniștea. Teritorii ocupate de armate străine, separatism, falsuri în Constituție referitoare la limba română, istorii integrate fără cunoașterea istoriei naționale, guvernare antidemocratică și antinațională și multe altele. Cred că deputații Sfatului Țării nici nu-și puteau imagina o atare umilință la 90 de ani de la marele act istoric. Suntem urmașii acestor politicieni sau epigoni ratați ai unui veac exagerat de pragmatic – iată întrebarea la care astăzi trebuie să răspundem cu toții”.

Scoală, domnule Caragiale, din mormânt, ca să vezi că galeria panglicarilor cu aere sforăitoare de „patrioți naționali” s-a îmbogățit cu un specimen demn de toată fauna patriotardă din opera dumitale. Fromoos! Fățarnicul politicastru cu cătătură de hoț de buzunare vrea să ne convingă că l-a pălit brusc dorul de istorie și adevăr științific, că l-a copleșit dragostea pentru înaintași și setea de idealuri mărețe. Bună treabă. Dar unde ne-a fost acest Pan Halippa și Ion Pelivan reîncarnat (doi în unul!) în ultimii douăzeci de ani de luptă pentru renașterea națională? Pentru că nu a fost observat cu nici un gest de susținere a bătăliilor pentru libertate. Dimpotrivă, omuleanu și-a dedicat pe de-a-ntregul tinerețile anonimatului, în care s-a îngrijit doar de propria căpătuială. Urechile lui nu s-au prea lăsat încântate de imnul „Deșteaptă-te, române!” nici de fâlfâitul drapelului național, ci doar de foșnetul rublelor, cupoanelor, leilor, dolarilor și, iată, acum și euro. Nu l-am văzut pe acest țafandache nici luptând în apărarea Limbii, nici a Independenței, nici a Tricolorului, nici a Istoriei, nici a Bisericii Naționale. Și nici în 1998-1999, când deținea funcția de director al Departamentului privatizării, și nici în 1999-2000, când era ministru de Stat în Guvernul Sturza, nu l-am observat să zică nici păs în susținerea idealurilor naționale. Să nu uităm că, între altele, anume acel guvern a recurs la persecuții îndreptate împotriva Mitropoliei Basarabiei, refuzând punerea acesteia în legalitate, că anume atunci Mitropolia Basarabiei a fost nevoită să apeleze la CEDO. De ce atunci Filat nu a manifestat „curaj politic și devotament față de propriul popor”? Dacă Filat și-ar fi dat demisia din înalta funcție de secretar de stat în semn de protest față de „guvernarea antidemocratică și antinațională” de atunci sau măcar ar fi făcut opinie separată în cadrul guvernului Sturza, astăzi declarațiile lui puteau să mai convingă pe cineva. Dar iată că atunci acest mușunache nu a protestat, atunci el se afla la guvernare, avea alte îndeletniciri (monitorizate pe larg în rapoartele Curții de Conturi). El era cufundat până peste urechi în acumulări de avere prin trucarea unor privatizări și trageri de sfori din poziția de demnitar. Dar iată că astăzi pe opozantul de carton Filat l-a apucat nitamnisam un cumplit acces de patriotism. Impostorul pentru care minciuna este latura definitorie a caracterului dă pe gură tot ce crede că îi poate acoperi nulitatea morală.

Epigonii

Filat se întreabă: „Suntem urmașii acestor politicieni (deputații Sfatului Țării – n.n.) sau epigoni ratați ai unui veac exagerat de pragmatic”? În mod sigur că „nu sunteți” urmașii politicienilor de acum 90 de ani din Sfatul Țării. Și nici urmaș al Romei, vorba poetului. Patriotul de mucava Filat și-a definit fără să vrea postura de epigon, de urmaș ticăloșit și comic al marilor înaintași. Insul, al cărui sentiment patriotic nu ajunge nici la genunchiul broaștei, iată că s-a obrăznicit într-atât încât e gata să se autoproclame urmaș al glorioasei generații de bărbați ai neamului.

Nu putem trece cu vederea nicio altă afirmație făcută de Filat de ziua Unirii Basarabiei cu România. „Trebuie să fim conștienți că nu putem construi ceva durabil, bazat pe falsuri”, afirmă infatigabilul și infatuatul personaj. Foarte bine, dar cum vrea Filat să-și construiască un partid politic bazat pe transfugi de la alte formațiuni politice, pe trădători, cum a declarat în Parlament Dumitru Diacov, veniți la PLD pentru bani? Filat crede că în felul acesta va construi ceva durabil? Sigur că nu. Gruparea Filat-Tănase-Pasat nici nu-și propune să construiască ceva durabil. Pentru ea este important să ajungă în 2009 în Parlament. În acest scop, orice mijloace sunt bune, orice bani sunt curați. Numai să nu uităm că în Republica Moldova au mai existat construcții electorale de o singură folosință cu foarte, foarte mulți bani. Și, vorba bancului, la ce le-au ajutat? Degeaba au făcut umbră pământului. Degeaba s-au tot buricat și s-au bătut cu pumnul în piept. Praful s-a ales de pe urma lor. Așa va fi și cu gruparea Filat-Tănase-Pasat. Amin.

Sergiu PRAPORȘCIC

Filat-Tănase-Pasat & Co sau fosta guvernare Lucinschi, setoasă de revanșă

În ultima ședință a Parlamentului de săptămâna trecută, deputatul „neafiliat”, Anatol Țăranu, a dat curs „propunerii” ex-securistului nr. 1, Valeriu Pasat, solicitând Legislativului să constituie o comisie de anchetă care s-ar ocupa de examinarea dosarelor acestuia sau, altfel spus, de „reabilitarea” acestui individ care, în prezent, este cercetat în câteva dosare penale, iar în unul a fost chiar condamnat. Vă amintim că la finele lunii martie, Agenția Basa-press a anunțat că Pasat i-a remis spre difuzare o declarație prin care îi solicita Parlamentului să constituie o comisie de anchetă care ar examina circumstanțele dosarului său din instanța moldoveană.

„Fac deputaților Parlamentului moldovean o sugestie: să fie creată o comisie specială care ar examina toate circumstanțele dosarului, care se tergiversează deja de trei ani”, spunea atunci Valeriu Pasat, ca mai jos să adauge: *„În lista de acuzații „criminale” ce mi se impută, aș atrage atenția, în mod deosebit, la învinuirea de o așa-numită „lovitură de stat”. Nu m-aș fi adresat deputaților, unor oameni aleși de popor, dacă asemenea învinuiri m-ar viza exclusiv pe mine”.*

Încă în 2007, Ilașcu a dezvăluit rolul lui Pasat

Declarația lui Pasat de la sfârșitul lunii martie trăda multă nerăbdare. Noi chiar spuneam atunci că insul pare foarte grăbit, probabil, ca să reușească să se pună în legalitate până la alegerile parlamentare din 2009. Demersul făcut Parlamentului de Țăranu conturează și mai pronunțat intenția lui Pasat de a participa la campania electorală parlamentară din 2009. Să ne aducem aminte că încă în luna martie 2007, senatorul român Ilie Ilașcu „prorocea” că Pasat, cu alură de martir anticomunist, va participa la alegerile din 2009. La o emisiune de la PRO-TV Chișinău, Ilașcu a afirmat că Valeriu Pasat se pregătea încă în 2005 să devină președinte al Republicii Moldova și că ex-securistul nr.1 *“va mai reveni în politică”*. Ilie Ilașcu a mai declarat atunci că Pasat a venit la Chișinău pe 11 martie 2005 știind exact că va fi arestat; chiar Rusia dorea ca el să fie arestat, iar autoritățile moldovene ar fi îndeplinit această dorință; că Pasat ar fi acceptat să stea la închisoare ca să devină victimă a comuniștilor și că *“va ieși de acolo ca un erou”*. Este greu de crezut că Ilașcu are dreptate atunci când spune că autoritățile moldovene ar fi *„îndeplinit dorința Rusiei atunci când l-au arestat pe Pasat”*. Mai degrabă, ele au îndeplinit dorința Moscovei, nu au rezistat presiunilor acesteia atunci când l-au eliberat pe Pasat. Să nu uităm că emisarii Kremlinului au făcut presiuni asupra Republicii Moldova chiar și la Consiliul Europei ca să-l elibereze pe Pasat. Dar asta contează mai puțin. Important este că Ilașcu și alți „inițiați” știau încă în 2007 care este misiunea securistului nr. 1 și că deja atunci se urzea un plan pentru 2009.

Inițiativa lui Țăranu: o acțiune gratuită sau una cu o finalitate calculată?

Întrebarea la care trebuie să răspundem acum este următoarea: este acest demers al lui Anatol Țăranu o declarație izvorâtă doar din dorința de a se manifesta cumva în viața publică, o găselniță care să determine presa să-i treacă numele în cronica parlamentară ca să nu fie cu totul uitat de lume sau este o acțiune cu o finalitate calculată din start? Aș înclina să cred că inițiativa lui Țăranu privind crearea unei comisii parlamentare de anchetă pentru dezvinovățirea lui Pasat nu este una gratuită, ci una care face parte dintr-un plan mult mai larg, la realizarea căruia trudește o grupare revanșardă, aflată sub oblăduirea și îndrumarea „înțeleaptă” a președintelui de altă dată, Petru Lucinschi.

De ce Țăranu îl servește pe Pasat?

De ce tocmai Țăranu s-a găsit să abordeze chestiunea cazului Pasat în Parlament? Răspunsul este cât se poate de simplu dacă facem o mică incursiune în zbugiumata lui biografie politică. Să ne amintim că Anatol Țăranu nu este doar un fost propagandist al ideologiei sovietice, autor și coautor al unor opere de manipulare și îndoctrinare bolșevică (**„Munca – baza modului de viață socialist”, „Pe calea spre comunism”**, ultima apărută în 1987, în plină Perestroikă

gorbaciovistă), ci tot el a mai deținut funcția de ambasador al Republicii Moldova la Moscova (1993-1994) și, în perioada 1997-1998, pe cea de consilier prezidențial cu misiuni speciale al lui Petru Lucinschi și secretar al Consiliului Suprem de Securitate.

Țăranu, omul lui Lucinschi

Este foarte important de reținut numele acestui personaj, Petru Lucinschi, care, în 1997, a semnat memorandumul cu Primakov, care prevedea constituirea unui așa-numit „stat comun”, struțocămila care ținea distrugerea independenței țării noastre prin aglutinarea mecanică a Republicii Moldova cu o parte a teritoriului său național aflat sub ocupație militară rusă, Transnistria, adică anexarea Moldovei la interesele imperiale ale Moscovei. Acesta a fost, de fapt, primul proiect rusesc de federalizare a Republicii Moldova. Același Anatol Țăranu, ca deputat în primul Parlament, a făcut tot posibilul ca să blocheze instalarea „naționalistului” Mircea Druc în funcția de prim-ministru și s-a zbatut să îl promoveze în fruntea primului Guvern de după alegerile din primăvara lui 1990 pe primul secretar al Partidului Comunist, omul Moscovei, Petru Lucinschi. Iar în 1993, același Anatol Țăranu a fost printre conspiratorii care l-au debarcat pe Alexandru Moșanu din funcția de președinte al Parlamentului și l-au instalat în această funcție pe același Petru Lucinschi.

Este important să observăm că, în obscura sa carieră politică, Anatol Țăranu s-a vânturat prin multe partide, opțiuni și doctrine politice: el a fost și comunist, și anticomunist, și social-democrat, și național-liberal; el s-a aflat și în tabăra moldoveniștilor, dar și a „patrioților” români. Dar niciodată nu s-a îndepărtat de „mentorul” său Petru Lucinschi. Iată de ce Țăranu sonorizează astăzi de la microfonul Parlamentului doleanțele lui Pasat, un alt vechi prieten al aceluiași Petru Lucinschi.

Pasat, un alt pion al lui Lucinschi

Să ne amintim că la 26 august 1994, prin decretul președintelui Republicii Moldova, Mircea Snegur, Valeriu Pasat a fost numit în funcția de Ambasador Extraordinar și Plenipotențiar al Republicii Moldova în Federația Rusă (prin cumul, a deținut și funcția de ambasador în Kazahstan și Finlanda).

Pe 1 decembrie 1996, Petru Lucinschi devine președinte al Republicii Moldova. La puțin timp după accederea lui Lucinschi în funcția de șef al statului, Pasat este rechemat de la Moscova, iar în ianuarie 1997 este numit ministru al Apărării în guvernele regimului Lucinschi, conduse de Ion Ciubuc și Ion Sturza (la sfârșitul anului 1997, Pasat a fost decorat, prin decretul președintelui Federației Ruse de atunci, Boris Elțân, cu Ordinul „Drujba narodov”). Tot Lucinschi, pe 11 mai 1999, îl retrace pe Tudor Botnaru, care era considerat omul lui Snegur, al Partidului Renașterii și Concilierii, din postul de ministru al Securității Naționale și îl numește în această funcție pe Valeriu Pasat. Iar postul de ministru al Apărării este ocupat de generalul Boris Gămurari.

În noiembrie 1999, Ministerul Securității Naționale este reorganizat în actualul Serviciu de Informații și Securitate, iar pe 5 ianuarie 2000, grație aceluiași Petru Lucinschi, Pasat a fost numit în funcția de director al SIS. Doar în decembrie 2001, după venirea la putere a comuniștilor, rivalii grupării Lucinschi, avansarea vertiginosă pe scara ierarhică a exponentului intereselor rusești este curmată. La 21 decembrie 2001, Parlamentul, la propunerea președintelui Vladimir Voronin, l-a demis pe Pasat din funcția pe director al SIS.

Și Urechean, și Braghiș, și Filat, tot pionii din cohorta lui Lucinschi

Probabil că există mai multe fire care sudează relația dintre Urechean, Braghiș și Filat. Unul este însă incontestabil: relația lor cu același Petru Lucinschi. Serafim Urechean a făcut parte din toate guvernele regimului Lucinschi: două cabinete Ciubuc și unul Sturza. În 1994, Urechean a fost numit (nu ales) prin decretul președintelui Snegur în funcția de primar al municipiului Chișinău, funcție în care s-a menținut până în 2005 datorită loialității lui Petru Lucinschi. Este interesant să observăm că după preluarea puterii de către comuniști, rivalii grupării Lucinschi, Urechean abandonează în plin mandat postul de primar în schimbul altui mandat – de ales al poporului, care, spre deosebire de cel de primar general, îi asigura imunitate parlamentară.

Lucinschi reaprinde steaua lui Braghiș

Și Dumitru Braghiș face parte din aceeași faună politică. În perioada sovietică, actualul lider social-democrat și critic neînduplecat al comuniștilor a cunoscut un urcuș ascendent în structurile

de stat și partid din RSSM și URSS. În perioada 1981-1992, el deține diverse funcții în cadrul Uniunii Tineretului Comunist-Leninist (Komsomolului) din URSS, chiar prim-secretar al Komsomolului din RSSM. Între anii 1987-1988 este instructor în cadrul Comitetului Central al Partidului Comunist din Moldova, iar în perioada 1989-1991 a ajuns deputat al poporului din URSS. După declararea independenței Republicii Moldova, steaua norocului lui Braghiș se stinge, acesta ocupând funcții neimportante, dar nu pentru mult timp. În curând, aceasta este reaprinsă de același Petru Lucinschi, care devine șef de stat. În februarie 1997, D. Braghiș este numit în funcția de viceprim-ministru al Economiei și Reformelor, director general al Departamentului relații economice externe, iar în iulie 1998 - prim-vice-ministru al Economiei și Reformelor. Culmea carierei politice a lui Braghiș a fost numirea, la 21 decembrie 1999, în funcția de prim-ministru al Republicii Moldova. Și iarăși în 2001, odată cu venirea la putere a comuniștilor, Dumitru Braghiș părăsește eșaloanele de vârf ale puterii.

Filat cunoaște o traiectorie biografică asemănătoare, doar că spre deosebire de Braghiș, mai tânăr fiind, nu a făcut parte din nomenclatura de stat și de partid sovietică. În perioada 1994-1998, Vladimir Filat este cunoscut drept un prosper om de afaceri moldovean în România (director general la "RoMold Trading SRL" și președinte al Consiliului administrativ al Societății "Dosoftei", ambele din Iași), ca în 1998 să revină în Republica Moldova și în plină guvernare antiromânească a lui Lucinschi să fie numit, nici mai mult, nici mai puțin, în funcția de director general al Departamentului Privatizare și Administrare a Proprietății de Stat. În perioada 12 martie-12 noiembrie 1999, a îndeplinit funcția de ministru de Stat în Guvernul Sturza.

Să nu uităm și de legătura pe care o asigură cei doi Tănase între Filat și Pasat. Filat a fost și protejatul lui Dumitru Diacov, care, la rândul său, a fost protejatul lui Lucinschi, altfel actualul lider democrat nu mai ajungea vicepreședinte și mai târziu președinte al Legislativului. Odată cu votul din 4 aprilie 2005, o acțiune de respingere a agresiunii rusești împotriva Republicii Moldova, Diacov, și odată cu el Filat, s-a îndepărtat și de Lucinschi, și de Rusia. Iată însă că acum Filat regretă votul său din 4 aprilie 2005, adică regretă că s-a opus imperialismului rusesc și acum revine la sânul matuscăi Rusia și, probabil, în brațele largi ale lui Petru Lucinschi.

Lucinschi, omul din umbră

După cum vedem, Lucinschi are mai multe unelte în actualul Parlament, pe care le dirijează din umbră, așa că e de presupus că și inițiativa lui Țăranu are mai mulți susținători. Oricum insuficienți pentru a curăța calea pentru parașutarea lui Pasat în politica moldovenească (bineînțeles, dacă Lucinschi nu recrutează cumva și câțiva amici în rândurile fracțiunii majoritare a comuniștilor). S-ar putea însă că revenirea lui Pasat nici să nu fie miza principală a acestor mutări la prima vedere lipsite de sens. Aceasta ar putea să fie, de fapt, cu totul alta: sudarea tuturor acestor elemente într-o singură masă (nu neapărat într-un singur partid), cu o singură țintă: alegerile din 2009. Să ne aducem aminte de propunerea privind regruparea forțelor politice moldovenești în ajun de 2009, avansată de același Anatol Țăranu în ziarul separatiștilor transnistreni la Chișinău „Kommersant Plus”. Într-un interviu acordat acestei publicații periodice încă în luna ianuarie 2008, Anatol Țăranu avansa ideea constituirii unui megapartid liberal care se va constitui „în groparul comuniștilor”. „Unirea prin absorbție de către AMN a tuturor partidelor de orientare liberală”, cerea atunci Țăranu. Întrebat cine ar trebui să conducă acest megapartid liberal victorios, Anatol Țăranu face o constatare care atunci părea a fi una nițel stranie, dar care astăzi nu mai miră pe nimeni. Iată ce spune fostul autor de cărți comuniste: „În ultimul timp, pe segmentul liberal au apărut câteva figuri remarcabile și promițătoare. Îi am în vedere, în primul rând, pe Dorin Chirtoacă și Vladimir Filat. [...] Dar rolul de lider al opoziției moldovenești în acest ciclu electoral îi revine lui Serafim Urechean”.

Asta este. Pânza care trebuie să acapareze voturile electoratului se țese în jurul lui Serafim Urechean. Toți amicii lui Lucinschi, mari și mici, vor munci pentru succesul în alegeri al unui megapartid liberal sau de altă culoare, dar oricum obedient Moscovei. Lucinschi este omul cu bagheta care dirijează din umbră, iar Pasat joacă, deocamdată, doar rolul de paratrăsnet. Asta, însă, nu înseamnă că la un moment dat, după ce își va face apariția în scenă, nu ar putea ocupa un loc mult mai important în orchestra dirijată de Lucinschi.

Sergiu PRAPORȘCIC

Avocatul lui Pasat scuipă și înjură cu gura lui Tănase-senior

Întrucât am rămas dator cu o replică la un articol publicat în ziarul “Timpul” din (horribile dictu!) 4 aprilie a.c., semnat de avocatul lui Valeriu Pasat, Alexandru Tănase, fiul lui Constantin Tănase, revin acum, când am mai prins și eu nițel timp pentru o activitate atât de minoră.

Așadar, tandemul tata și fiul, Dunăre de mânios pe reacția noastră împotriva proiectului Filat din care aceștia se hrănesc de le trosnesc fălcile, a inundat respectiva foaie sordidă cu scabrozități, injurii, atacuri la persoană și celelalte din arsenalul mârșanilor care în loc de argumente aduc într-o polemică scuipat de cămilă și venin de șarpe.

Gazetarul învechit în rele, specializat în sporirea veniturilor prin adularea unor personaje venale din politica autohtonă și, simetric, în agresarea celor care le stau în cale, este recunoscut demult ca fiind campion al curvelor de lux din mass-media de la Chișinău. Și cum pentru el Banul este suprema valoare căruia i se închină, numitul Constantin s-a prins ușor în hora lingăilor lustruitori de imagine ai lui Vladimir Filat, fost coleg de bișniță al fiului Alexandru, pe când acesta era înscris alături de Filat la Universitatea “A.I. Cuza” din Iași. Postura de periută de netezit bocancii lui Filat, în care se complace gazetarul obișnuit cu paharul, nu este una nouă pentru el. La fel au fost tămâiați și pupați în partea dorsală la vremea lor Lucinschi, Urechean, Pasat, Diacov, Mușuc și alții, în funcție de sezon politic sau electoral și de sumele pe care le vărsau aceștia în buzunarele largi, chiar elastice ale lui Constantin Tănase. Până și capul lumii interlope Grigori Karamalak, zis Bulgaru, care se ascunde de câțiva ani buni de justiție în Rusia, sub protecția FSB, ajunsese personaj pozitiv pe paginile “Timpului”. Că în cazul acestui scrib nu este vorba de apărarea unor valori se vede măcar și din faptul că, de fiecare dată, el alege cei mai barosani clienți buni de lingușit, vaca cea mai bună de muls. Acum e rândul lui Filat să se răsfețe în complimentele risipite de Tănase. Motivul e simplu: Filat este la ora actuală personajul care împrăștie cei mai mulți bani pentru coruperea ziarștilor. Iar Tănase, – popâc!, – e prezent primul la datorie. Vorba ceea, unde-i bine nu-i de mine, unde-i rău, hop și eu! Dar nu încapă nici o îndoială, în momentul când se va dezumfla ca un balon de săpun (și se va dezumfla, garantez!) obiectul adulațiilor de azi ale lui C. Tănase, când îi va seca țâța, profitorul respectiv va găsi cât ai zice pește altă vaca de muls.

Merită și Diavolul avocat?

Dar să revenim la opul odraslei. Așadar, ce îl frige pe Alexandru Tănase? Unu: relația lui cu tata (una tandră, firește), doi: relația cu Valeriu Pasat și trei: propria identitate etnică. Să le luăm pe rând. Însuși titlul articolului este mai mult decât sugestiv: “*Ticăloșii nu au etnie*”. Înțeleg că eu sunt cel căruia îi este atribuit calificativul deloc măgulitor din titlu. Îl declin cu seninătate, deoarece eu am etnie, sunt român, am afirmat asta întotdeauna, dovadă fiind măcar și fișa personală de evidență a cadrelor, pe care o completează orice deputat în momentul intrării în Parlament. Cât despre ticăloși, vom vedea în continuare cum în acest caz cucu-și strigă numele.

Mai întâi, însă, vom cita integral fraza inițială, pusă în capul paginii, alături de rubrica bățăioasă “Atitudini”: “*Am declarat și cu alte ocazii că relațiile mele cu dl V. Pasat au fost și rămân a fi exclusiv în limitele Legii cu privire la avocatură și a Codului de Procedură Penală. Relații similare am avut și am cu sute de clienți – până, dar și după V. Pasat.*” O fi având avocatul respectiv sute de clienți, nu neg, doar că V. Pasat nu e un oarecare client al lui Alexandru Tănase, ci anume cel care a fost mare demnitar și este și mai mare agent al serviciilor secrete ruse. Iar faptul că postura de purtător al intereselor rusești, pe care o are acest protejat al Moscovei, scos de la pușcărie nu datorită abilităților profesionale ale orgoliosului avocat, ci datorită presiunilor fără precedent exercitate de factorii de influență din fosta metropolă asupra conducerii Republicii Moldova, nu îl stânjenește pe A. Tănase arată fără putință de tăgadă că și el nu e străin acestor interese. Măcar și din rațiuni pecuniare. Aici nu mai contează dacă servește aceste interese din obligație sau din lăcomie. Efectul e același. Desigur, aici se poate perora mult pe marginea obligației profesionale a avocatului de a-i acorda asistență până și ultimului ucigaș. Atâta doar că și în cazul fiului aflat în postura de apărător al omului Moscovei, și în cazul tatălui său, care îl apără și îl albește pe V. Filat, singurul motiv al relației cu “clienții” este cel bănesc. Pentru că este evident, nu dragostea creștină, nici sentimentele de ordin moral, nici interesele societății nu i-au ghidat pe cei doi, ci doar setea nesăbuită de căpătuire. Banii nu au miros, iată deviza lor. Așa că, dacă mâine însuși necuratul ar

apela la serviciile lor, ei vor accepta cu bucurie pactul, iar avocații Diavolului vor pretinde că și ei merită să aibă parte de apărare.

Ca să mă jignească mai abitir, Constantin Tănase pune în gura feciorului următoarea frază: *“Nefiind niciodată comsomolist și activist comsomolist, ca I. Roșca, și neavând psihologia lui Pavlik Morozov, nu pot vorbi despre tatăl meu decât de bine, cu atât mai mult că (sic!) este un om onest și consecvent în ceea ce face.”* N-am vrut să ating astfel de sensibilități, dar dacă tot a venit vorba, subsemnatul nu a fost activist comsomolist, iar A. Tănase, pur și simplu, nu a apucat, în virtutea vârstei, să facă parte din Komsomol. În schimb tata, Constantin Mihailovici Tanas, a fost bine-mersi comunist de dimineață până seara pe vremea sovieticilor. Iar dacă cumva regretă că a făcut parte din partidul lui Lenin, ar face bine să se pocăiască public, să își presoare cenușă pe creștet și să se lepede de partidul din care a făcut parte, fie și cu o întârziere de vreo douăzeci de ani. Aș aminti aici în treacăt pentru dl doctor în filologie, Constantin Tănase, că românește este incorect să se folosească construcția lexicală calchiată din rusă “cu atât mai mult că”. Expresia corectă este “cu atât mai mult cu cât”. L-am atenționat nu o singură dată pe când lucra la FLUX să aibă grijă de corectitudinea exprimării, dar tot degeaba. Profit de ocazie și îi amintesc să nu mai scrie atât de des expresia greșită “din cauza că”, deoarece ea sună cacofonic și stângaci. Mai ales că are atâtea echivalente frumoase: pentru că, întrucât, deoarece, fiindcă, așa cum, pe motiv că, dat fiind faptul că etc.

“Cel mai bogat deputat” sau pe când baronii din “presa galbenă” își vor scoate averea la vedere?

Am mai găsit o remarcă în textul asupra căruia ne aplecăm, potrivit căreia Iurie Roșca ar fi *“cel mai bogat deputat din Parlament”*. Promit că voi reveni la acest subiect. Nu de alta, dar această minciună, prin repetare, poate fi luată de unii de bună. Chiar voi studia personal declarațiile de venituri ale deputaților și voi prezenta opiniei publice o analiză comparată în acest sens. Am remarcat cum cineva a lansat această șopârlă de presă, preluată cu atâta insistență de câteva gazete din presa galbenă de la noi și repetată cu sânge de PRO TV, asta pentru că și această structură fiind angajată de zor în perierea lui Filat și denigrarea lui Roșca. Am mai spus-o și repet, cu regret legislația nu prevede sancțiuni pentru declarații false, incomplete sau pentru diminuarea costurilor bunurilor aflate în proprietatea unui demnitar. Iată de ce unii deputați care au scris declarațiile de venituri pe propria răspundere au știut prea bine că pot trișa, fiindcă nu va urma nicio o răspundere penală sau administrativă pentru falsuri sau omisiuni. Astfel încât acest exercițiu necesar pentru o democrație, în care demnitarii să poată fi monitorizați de societate, a devenit la noi o formalitate, atunci când nu este folosită ca pretext de agresare a politicienilor indezirabili. Al doilea aspect care vizează aceeași temă ține de faptul că într-o societate cu economie de piață niciodată oamenii nu sunt egali în sărăcie ca pe timpurile “terorii roșii” sau a “comunismului de război”. Problema care se pune aici este nu dacă cineva are venituri sau bunuri mai multe decât alții, ci dacă ceea ce are a fost dobândit în mod legal. În acest sens, eu sunt absolut liniștit. Nimic din ce am nu este dobândit ilegal, prin evaziuni fiscale, contrabandă sau privatizări ilicite. La matrapazlăcuri din astea nu noi, ci oameni ca Filat sunt meșteri. Dar dacă tot a venit vorba, poate ar fi cazul ca avocatul Alexandru Tănase să facă o invitație presei să îi viziteze domiciliul de pe adresa str. Universității, 12A, și să povestească în ce măsură veniturile lui declarate corespund averii agonisite, dacă nu cumva a mai luat de la unii clienți și bani cheș, nu doar oficial, prin transfer, inclusiv de la V. Pasat. “Căci dacă stăm să facem socoteală,/Între venit și cheltuială,/N-ai zice ca bursucul/Că are pufoșor pe botișor?” vorba fabulistului.

Cum TIMPUL (NU) îl lustruiește pe FILAT

Mai la vale, A. și C. Tănase se frăsuiesc precum că niciodată gazeta “Timpul” nu i-a făcut jocul lui Filat. Ei zic: *“Fiind un ziar aflat în opoziție față de actuala putere, este absolut firesc ca acțiunile partidelor de opoziție (inclusiv al celui din care fac parte eu) să fie reflectate pe paginile acestui ziar...Pot proba oricui și oricând că, până la acest moment, TIMPUL n-a publicat nici un articol elogios la adresa partidului din care fac parte... În ceea ce mă privește, din momentul aderării mele la PLDM, am evitat să apar în paginile TIMPULUI, iar când am apărut (deci, a apărut – n. n.) am comentat doar evenimentele din Consiliul municipal și doar în măsura în care acest lucru mi-a fost solicitat (de tata – n. n.)”*. Aici s-ar cuveni să arătăm la obraz, dar așa cum cei doi au obrazul la fel de gros, îi amintesc oacheșului gazetar și odraslei sale că toată lumea vede bine cum se căznește C. Tănase să îi promoveze pe cei doi, Filat și fiul, număr de număr, zi de zi. Exact la fel

cum a făcut-o, de pildă, promovându-l pe V. Pasat, de parcă și acesta i-ar fi rudă ori măcar fiu adoptiv, că Filat am priceput că îi este copil de suflet. Nu am nicio problemă cu relația de familie a celor doi. Doar că de dragul adevărului trebuie să spunem că este pentru prima dată când în acest ziar se spune deschis că Alexandru Tănase este fiul lui Constantin Tănase. Și, vorba aia, să fie sănătoși. Doar că nu trebuia să își tot bage progenitura la gazetă ani de zile, încă de pe când era la FLUX, fără să sufle o vorbă că îi este neam. Că doar nu i-a apărut subit certitudinea relației de rudenie cu el. Modest familion, nimic de zis. După sac și petec.

Căderea din beție în lăcomie

Dar dacă a venit vorba despre relația duioasă între cei doi, aș întreba-o pe doamna profesoară de limba română, Alexandra Tănase, soția lui Constantin, de ce atunci când acesta ajungea în stare de inconștiență bându-și mințile ("intra în zapoi", cum se zice în popor), ea alerga la mine, pe lorga, 5, și plângea de îi sărea cămașa de pe ea, rugându-mă să o ajut să îl cărăm acasă. Atunci bietei soții i se făcea rușine să apeleze la feciorii maturi, zdraveni ca brazii, Alexandru și Constantin, să și-l care pe tata mort-beat acasă. Tot eu trebuia să o calmez, să las totul baltă, să alerg împreună cu ea la vila lor din Trușeni și să îl conving ore în șir pe Costică, pișat în pantaloni, să nu mai bea și să accepte să meargă acasă. (Apropo, nu vrea temutul justițiar să organizeze o excursie pentru ziarști la vila sa de la Trușeni? Și să le spună pe ce bani a luat-o? Că eu de la FLUX nu aveam cum să îi dau cât cerea.) Îl văd ca acum singur în casă, ascultând muzică de jale, când Tudor Gheorghe, când Gică Petrescu, cu ochii extatici, buimac și pierdut, ca omul posedat de duhul rău al beției. Și cum se ruga de soție și de mine să îi permitem să mai bea un pic, după care va fi cuminte și va merge acasă. După multe insistențe, mai cotrobăia prin dulapuri și mai găsea tot felul de sticlufe cu diverse lichide în ele, pe care le usca dintr-o dușcă de mă temeam să nu dea peste una cu oțet sau cu ceva și mai toxic să se prăpădească cu zile. Însă calvarul cel mare începea abia când trebuia să îl aburc în spate pe Costică, mare cât un urs și greu ca un sac de ciment, și să îl tâbâresc spre mașină. De acolo urma drumul spre Chișinău, cartierul Ciocana, unde mă rugam să funcționeze ascensorul, căci altfel nu mai aveam puteri să îl aburc până la etajul patru al blocului 3 de pe str. Mircea cel Bătrân, apt. 12, la care stătea. Vai, și cum mai suferea biata femeie să nu îl vadă băiatul mai mic, Claudiu, care era pe atunci elev. Și cât de impresionat am fost când am văzut zecile de cărți pe care i le-am dăruit de-a lungul anilor, unele aduse de la București, altele multiplicat după metoda mea Samizdat, cărți de istorie, cultură, psihologie, religie, politică, comunicare. Acum, dacă aș mai avea ceva să îi zic prietenului meu de altă dată, căzut din păcatul beției în cel al căpătuirii pe seama denigrării prietenilor de ieri, l-aș ruga să îmi restituie toate cărțile pe care i le-am dat. Pentru că nu i-au folosit la nimic. Să i le dau altcuiva, care să înțeleagă rostul lor. La fel aș face și cu ceilalți picați. Dragii mei, da-ți-mi cărțile înapoi. Am irosit mărgăritarele pentru niște... Dar Dumnezeu să vă judece. Știu că loc de omenie și regrete în aceste suflete otrăvite nu mai există.

Avocatul devenit client sau inversarea rolurilor

Acum să ne ocupăm puțin de V. Pasat, al cărui client a ajuns avocatul A. Tănase. Am formulat fraza anume așa, deoarece relația clasică avocat-client în cazul unui grangure atât de mare ca Pasat s-a inversat. Trebuia ca A. Tănase să fie de totală încredere pentru Pasat și patronii lui de la Moscova de vreme ce alegerea a căzut anume pe el. Înțeleg că clientul lui Pasat se simte cu musca pe căciulă odată ce sare ca fript și simte nevoia justificării. Oricum ai suci-o, dar să fii omul rușilor nu este tocmai cea mai avantajoasă postură pentru unul care încearcă să se manifeste politic. De aici și justificările disproporționate ale acestuia. La un moment dat, el zice: "*V. Pasat este perceput pe bună dreptate ca o victimă a regimului represiv instaurat de ei (Voronin și Roșca – n.n.) după alegerile parlamentare din 2005. Nu știu care sunt planurile de viitor ale lui Pasat (E și normal, în astfel de structuri șefii nu le raportează angajaților planurile lor. – n.n.), dar este cert că anume V. Voronin și I. Roșca, prin dosarele fabricate de ei, i-au netezit acestuia calea în viața politică.*" Victimizarea lui Pasat nu este o noutate, ea a devenit demult un loc comun pentru avocații lui din presa prorusă de limbă română de la Chișinău, cum nu e deloc stranie nici apărarea pe care i-o ia avocatul A. Tănase. Dar abuzurile și ilegalitățile comise de acest favorit al lui Lucinschi în perioada aflării lui în funcția de ministru al Apărării și apoi de cea de director al Serviciului de Informații și Securitate, precum și implicarea lui în procesul electoral din 2005 vor rămâne încă mult timp în atenția Procuraturii și a Justiției. Anume el a fost acel vârf de lance al planului rusesc de destabilizare a situației politice, de răsturnare a puterii de stat și de aducere la cârma țării a unor

politicieni obedienți care să semneze planul Kozak, respins în 2003 de Voronin. Nu accept aici justificarea că, uite, în ultima vreme Voronin ar ceda în fața presiunilor Moscovei, prin urmare nici Pasat nu poate fi privit ca personaj negativ în comparație cu primul. Chiar dacă ar fi așa, noi vorbim aici de anul 2005, an în care Voronin urma să fie pedepsit pentru anul 2003, când a respins în definitiv planul de zisă federalizare a Moldovei, cunoscut ca Memorandum Kozak, iar gestul său a fost primit ca o palmă de către Putin. Atunci expediția de pedepsire a “rebelilor” de la Chișinău a eșuat. Ce a fost am văzut, ce va fi vom vedea, dar a nu recunoaște rolul nefast pe care l-a avut Pasat în acel moment critic pentru țara noastră este una cu a fi complicele lui. Vorba veche spune: cu cine prietenești ca să-ți spun cine ești. Cât privește predicțiile despre o posibilă carieră politică a lui Pasat, cred că aici dezirabilul este prezentat drept realitate. Acest personaj nu are cum să ajungă în politica moldovenească. Este ca și cum ai zice că ar putea reveni Lucinschi sau alții ca el. Basta. Lumea nu mai consumă produse cu termen expirat. Iar printre aceste produse depășite și urât mirositoare ale politicii este nelipsit și fostul demnitar învechit în rele, gangsterul tranziției și șeful pe linie de partid al lui A. Tănase, V. Filat.

30 de arginți și cetățenii fără etnie

A. și C. Tănase prezintă mai la vale onorariile încasate pentru cazul Pasat. Le reproducem și noi.

“- Judecarea apelului (Dec. CA din 16.10.06) a cererilor de aplicare a amnistiei și plângerilor referitoare la condițiile de detenției – 100.000 lei;

- Judecarea recursului (dec. CSJ din 03.05.07) – 60.000 lei;

- Judecarea apelului (Dec. CA din 09.07.07) – 50.000 lei;

- Judecarea recursului (dec. CSJ din 02.04.08) – 50.000 lei;

- Procedurile în fața CEDO (art. 3 și 5 ale Convenției) – 12.000 lei.”

Urmează impozitele achitate, plus perorații pe marginea neluării “la geantă” a onorariilor pentru serviciile de avocat. Plus anatimizările de rigoare ale subsemnatului. Aș dori, însă, să citez aici încă o sintagmă calchiată din rusă, care îi scapă din nou și doctorului în filologie, și fostului student la Iași: “...precum refuz categoric să percep careva (sic!) sume de bani peste cele stabilite în contract”. Trecem peste pretenția categorică de a refuza banii care i se propun unui avocat și ne concentrăm doar asupra aspectului lingvistic. În limba română, cuvântul “careva” este pronume nehotărât și, prin urmare, se referă la o persoană. Sinonimul lui este “cineva”, “vreunul”. Expresia rusească “kakie libo” se traduce prin “vreo”, “unele”, “niscăiva” etc.

Și ultimul capitolaș din opul celor doi Tănase sună așa: “A patra precizare se referă la pretinsa declarație de către mine a etniei moldovenești”. Făcând trimitere la FLUX-ul din 22 februarie 2008, el citează, de această dată corect, “Alexandru Tănase și Vladimir Filat se declară etnici moldoveni”. Da, anume așa a scris FLUX-ul, bazându-se pe CV-urile depuse de cei doi în momentul în care au candidat la alegerile locale din anul trecut. Astfel, V. Filat, ca și A. Tănase, depune la 12.04.07 formularul scris de mână lui, unde la rubrica “naționalitate” trece cuvântul “moldovean”. Cu toate piruetele care urmează, inclusiv trimiterile la sensul de cetățenie pentru termenul “naționalitate”, A. Tănase uită să precizeze, simplu și enunțiativ, ceea ce așteptam de la el. Ar fi putut zice fără savantlăcuri și șmecherii: “Sunt român”. Dar nu o face. Poate e o eroare, dar teamă mi-e că e un semn al lașității. Drept dovadă indirectă poate servi și fișa personală a lui Vladimir Filat, completată în momentul când acesta a ajuns deputat, la 14 aprilie 2005, care trișează și aici la rubrica 4, “Naționalitatea”, scriind cu seninătate “R. Moldova”. Asta în pofida faptului că imediat următoarea rubrică, a 5-a, se numește chiar “Cetățenia”, rubrică în care Filat scrie repetat “Republica Moldova”. Deci, câtă minte trebuie să ai ca să scrii de două ori pe-un loc “R. Moldova”? (Apropo, un alt detaliu comic din CV-ul lui Filat este cel care ține de cunoașterea limbilor străine. Aflu cu surprindere că acesta declară la rubrica nr. 9 “Ce limbi străine cunoașteți” el scrie cu mânuța lui că ar cunoaște engleza (pe primul loc!) și apoi rusa. Amuzamentul ne-a fost trezit de amintirea formulărilor de pe vremuri despre cunoașterea francezei cu dicționar. Poate o și cunoaște, dar numai pentru el, pentru că Filat preferă să converseze cu străinii doar prin intermediul translatorului atunci când nu recurge la limba rusă; probabil, din rațiuni patriotice.)

Iar în loc de epilog avocatul lui Pasat și fiul tatălui se înșiruiește și el, ca atâția alți răuvoitori ai mei, în cohorta cioclilor mei. Pe un ton de profet sau poate de procuror ratat, A. T. îmi cobește sfârșitul. Brrr! Ce groaznic sună: “Roșca nu înțelege nici acum, în ceasul al doisprezecelea, că steaua lui apune și apune datorită propriilor combinații.” Prin urmare, filizonul face ritos (ar merge și cu “i” calificativul!) pe oracolul și îmi anunță finalul. Măi, ce tristă poveste. Trebuie să înțelegem că vestirea apusului meu se vrea concomitent și un fel de anticipare a răsăritului măreț al

tandemului Filat--Tănase-fiul, blagoslovit de Pasat și de babaca de la gazetă. Văzând una ca asta, mai că-mi vine și mie să exclam alături de clasic: "La răsăritu-i falnic se-nchină-al meu apus!".

Numai că degeaba se tot saltă din călcăie, se burică și se umflă-n pene acești papagali, curcani și păuni deopotrivă, care cred că tot ce zboară se mănâncă.

Urma alege.

Nu e mult până departe.

Stați așa, nu vă mișcați.

Să vedeți ce urmează.

Iurie ROȘCA

FLUX, 9 mai 2008

Grigorii Rasputin și halucinațiile lui Constantin Tănase

Un prolog cu pretenții de roman istoric

La 18 aprilie, TIMPUL publică un material halucinant cu titlul "Micul Rasputin de pe Bâc". Protagonistul acestuia este nimeni altul decât subsemnatul. În imaginația maladivă a lui Constantin Tănase, care semnează de această dată cu pseudonimul Tudorița Olărescu, profețiile apocaliptice și comparațiile terifiante clocotesc ca smoala în ceauzele ladului. Să îl urmărim:

"Atunci când se năruiau imperiile, la palatele dictatorilor apăreau tot felul de escroci și manipulatori, care se foloseau din plin de panica ce cuprindea înalții cărmuitori și familiile lor. Așa a fost când se descompunea falnicul Imperiu Roman, situație identică la apunerea măreției Imperiului Otoman, la fel de spectaculoase au fost evenimentele la căderea Imperiului Țarist."

Respirația gravă a frazei, cu accente de tragedie antică, parcă anunță începutul unei lucrări istorice sau a unui roman. Autorul ne plimbă prin negura vremurilor pentru a ne aduce în actualitatea politică și pentru a-l asemui pe subsemnatul cu nimeni altul decât cu groaznicul personaj de la sfârșitul Rusiei imperiale Grigori Rasputin. Înțelegem că percepția artistică, acutizată de o doză exagerată de alcool, provoacă stări extatice, care fac imaginația să zburde pe coclauri. Și totuși, asemănarea umilei mele persoane cu temutul personaj istoric de la curtea țaristă m-a făcut curios să duc până la capăt lectura acestui text deșănțat. Recunosc, nu mi-am mai amintit de personajul istoric respectiv de câțiva ani. Ultima dată am găsit numele lui în cartea apărută la Paris, în 2001, semnată de romancierul și eseistul rus, Vladimir Fedorovski, doctor în istorie, stabilit în capitala Franței. Acest savant și om de litere a avut o carieră impresionantă în perioada Perestroika. Lucrarea la care mă refer are titlul "De la Rasputin la Putin", urmat de subtitlul "Oamenii din umbră".

Dar nu despre această carte de eseuri care ne plimbă dezinvolt prin istoria Rusiei va fi vorba, firește. Ci despre textul exaltat al infatigabilului meu detractor, Constantin Tănase. Am parcurs cu atenție scriitura respectivă și am înțeles că aceasta este o reacție specifică la demersul viguros și consecvent al PPCD contra escrocului de meserie, Vladimir Filat, și a acoliților săi. Se știe că printre ultimii la un loc de frunte stă și Alexandru Tănase, avocatul, dar și tatăl acestuia, Constantin, care îi face de zor imagine la gazetă. Cauza panicii ce i-a cuprins, care transpare din articol, este evidentă. Lanțul de dezvăluiri și interpelări făcute în Parlament de creștin-democrați au determinat organele de anchetă să reacționeze și să inițieze investigații asupra cazurilor de ilegalități comise de Filat.

Profiluri cu simetrii false

Iar asemuirea lui Iurie Roșca cu Rasputin și, respectiv, a lui Vladimir Voronin cu ultimul țar rus are o singură țintă: să provoace suspiciunea și ostilitatea șefului statului față de subsemnatul. Miza este clară. Stăpânii din umbră ai lui Constantin Tănase tare se mai simțeau bine atunci când guvernarea comunistă și opoziția creștin-democrată se confruntau, așa cum s-a întâmplat în

perioada anilor 2001-2005. Acestora le-a părut rău de tot că nici demonstrațiile din 2002, nici cele din 2003, nici acțiunile de protest din 2004 și nici alegerile din 2005 nu au degradat în confruntări violente, de proporții, sângeroase între putere și PPCD. Atunci, Lucinschi, Urechian și alții ca ei își frecau pe ascuns mâinile de bucurie în așteptarea unei degradări incontrolabile a situației din care să iasă înfrânți deopotrivă Voronin și Roșca, iar victorioși, ei, centriștii din umbră. Dar de vreme ce proverbul "Când doi se bat al treilea câștigă" nu a luat foc în cazul nostru, din 2005 încoace, de când a fost pus capăt stării de beligeranță politică între comuniști și creștin-democrați, polemicele dintre ei căpătând forme mai civilizate, foștii guvernanți și păpușarii lor din exterior se tot căznesc să provoace un nou conflict de proporții între cei doi. Pentru că, în felul acesta, ambii devin mai vulnerabili, prin urmare mai lesne de distrus. Iată de ce și TIMPUL, prin articolul năucitor la care ne referim, încearcă să provoace ruptura respectivă, prezentându-l pe Roșca drept un manipulator pervers, iar pe Voronin ca pe victima acestei manipulări. Ciudat, nu-i așa? Dar de când, mă rog, TIMPUL și toată caracuda politică pe care o servește își bate capul așa de tare de soarta Președintelui Voronin?

Să revenim, însă, la text:

"Din provincia rusească Tobolsk, cuprinsă de mizerie, analfabetism și beție cumplită, la Peterburg vine un țaran în pufoaică murdară, cu o barbă scofâlcită și ochi extrem de expresivi".

Înterup lectura articolului, mă uit în oglindă și nu văd nici o asemănare. Dimpotrivă. Nu sunt nici țaran, nici pufoaică murdară nu am, nici barbă încâlcită, ci chiar destul de îngrijită, nici cu atât mai puțin ochi extatici. Iar dacă îmi aduc bine aminte, nu eram mai puțin simpatic și curățel nici când eram în mijlocul acțiunilor de protest, în timp ce C. Tănase își umfla nările cu alcool și încasa banii murdari pentru a lătra de zor contra mea.

la să vedem acum de unde vine Roșca și cum îl pune în relație de simetrie cu Rasputin scribul cu pricina:

"Venit din piețele clocotind de proteste anticomuniste, coborât din copacii sădiți în fața actualului parlament de la Chișinău încă de liderul comunist moldav al anilor '60, Ivan Bodiul, lurie Roșca, la fel ca și Grigori Rasputin, într-o pufoaică simplă, cu barbă scofâlcită și ochi extrem de expresivi, apare în anturajul președintelui."

Vedem că portretizarea subsemnatului este de-a dreptul înfricoșătoare. De parcă chefliul scârțâitor cu penița s-ar fi inspirat din filmulețele electorale, sclipuite de unii alde el, "Opriți-l pe Iuda!" (ediția campaniei electorale din 2001) și "Opriți extremismul!" (ediția campaniei electorale 2005). Vă mai amintiți? Pe post de Iuda apăsăam, firește, eu. Tot așa cum în următorul ciclu electoral, în 2005, episodul doi al acestui nesfârșit film cu încercarea demonizării imaginii mele, "Opriți extremismul!", mă pune alături de Adolf Hitler și Bin Laden. Dacă bestializarea mea este scopul urmărit cu atâta sânguință, după ce am fost plasat alături de Iuda, Hitler și Bin Laden, de ce nu aș mai fi plasat un pic și lângă înspăimântătorul și obscurul personaj istoric Grigori Rasputin?

Contestatorii neagă evidențele sau ochelari de cai pentru uneltele de propagandă

Dar, revenind la citatul de mai sus, aș aminti că nici atunci când eram în stradă sau în Orașul Libertății C. Tănase nu a salutat atitudinea mea, nici atunci când am susținut Revoluția Rozelor de la Tbilisi sau Revoluția Portocalie de la Kiev, nici atunci când am sprijinit candidatura lui Băsescu la alegerile prezidențiale din România sau în cadrul referendumului de suspendare a acestuia din funcție. Cum nu am fost salutat de C. Tănase nici când în 2003 m-am opus alături de colegii mei Memorandumului Kozak și am zădărnicit sosirea lui Putin la Chișinău, care urma să asiste la semnarea acelui document mortal pentru interesele naționale ale țării. Anume atunci am urcat în copac, pentru că îmi căzuse bateriile megafonului și nu mă mai puteam face auzit de mulțime. Am vorbit din acel copac din adâncul inimii mele lumii adunate acolo. Numai că în acele zile și nopți pline de tensiune nu i-am zărit printre noi nici pe nesățiosul și bețivul Constantin Tănase, nici pe fălcosul lui fiu, Alexandru, nici cu atât mai puțin pe hoțul cu papion la gât, Vladimir Filat. Aceștia, ca și atâția alți lași, au preferat să stea la dos, iar acum iată-i cum sar ca păduchele-n frunte bătându-se cu cărămida-n piept că ei și numai ei sunt cei care vor ferici poporul și vor aduce adevărata schimbare. Aceștia și atâția lași ca ei au stat prin buruiene și în 2002, când am protestat activ de la 9 ianuarie până la 29 aprilie, și în 2003, când am stat vreo trei luni în fața Ambasadei Rusiei cerând plecarea armatei ruse și pregătind în acest fel opinia publică din țară și de peste hotare pentru summitul OSCE de la Maastricht din 1-2 decembrie, iar apoi am format Comitetul

pentru Salvarea Independenței și a Constituției, care a și obținut respingerea Memorandumului Kozak.

Ei, absenții permanenți de la bățăliile pentru valorile naționale și democratice, au lipsit și de la acțiunile noastre de protest din 2004 din fața Casei Radio, când am stat alte două luni, zile și nopți, cerând libertatea de exprimare. Vladimir Filat, fiind născut în 1969, are 39 de ani, Alexandru Tănase, fiind născut în 1971, are 37. Unde au fost ei de când au revenit de la studiile din Iași în 1994? Nu le-am auzit gura în niciun moment critic pentru interesele noastre naționale. Așa că lor ar trebui să le fie rușine pentru neimplicare, iar lui C. Tănase pentru că promovează niște profitori și niște neisprăviți în politică, domeniu în care pentru a putea realiza ceva trebuie să ai puțin curaj și caracter, nu doar bani nemuncați și îngâmfare nemăsurată.

Gustave Le Bon, Vladimir Volkoff și alții sau despre folosul cititului

În continuare, autorul scriiturii respective pretinde repetat că aș controla serviciile secrete, procuratura, internele și CCCEC, plus mass-media. Autorul zice:

“Rasputin cunoștea de minune tehnicile de manipulare de la sectele asiatice. Roșca a studiat îndelung și a experimentat pe propria formațiune, Partidul Popular Creștin Democrat, metodele manipulării, a lecturat diversele monografii de specialitate. Apropiatii de care Roșca s-a descotorosit când nu-i mai erau utili confirmă că pe masa lui de lucru permanent deschisă se află cartea lui Volkoff, “Manipularea maselor”. Un capitol aparte din această carte îl reprezintă descrierea tehnicilor de manipulare a dictatorilor disperați”.

Bietul Constantin Tănase, cu lecturile lui sporadice și cu incapacitatea de a manifesta rigurozitate nici la citit, nici la scris, care s-a obișnuit să substituie analiza cu improvizația facilă în gazetăria găunoasă pe care o practică, nu s-a mai oboșit să citească cărțile pe care i le-am dat pe vremuri. Pentru că dacă le citea, nu ar fi confundat celebra lucrare a fondatorului psihologiei moderne, celebrul Gustave Le Bon “Psihologia maselor” (în alte versiuni românești “Psihologia mulțimilor”) cu lucrarea renumitului scriitor francez de origine rusă, Vladimir Volkoff, “Tratat de dezinformare”, care poartă sugestivul subtitlu “De la Calul Troian la Internet”, apărută inițial la editura “Edition du Rocher” de la Paris, în 1999, cu denumirea “Petite histoire de la désinformation. Du Cheval de Troie a l’Internet” și apoi tradusă la București la editura Antet. Evident, în nici una din cele două lucrări nu există vreun capitol care ar trata, cum pretinde autorul, tehnologiile de manipulare a dictatorilor disperați. Țsta e un truc ieftin menit să impresioneze cititorul neavizat.

Dacă tot a venit vorba de lecturi, poate C. Tănase își mai aduce amine cum mă lăuda în articolele lui pentru lecturile solide pe care le fac. Nu îmi pasă nici de laudele, nici de hula lui, însă fiindcă a venit vorba despre cărți, i-aș mai aminti lui C. Tănase că Gustave Le Bon mai are câteva cărți asupra cărui am stăruit: “Revoluția Franceză și Psihologia Revoluțiilor”, “Opiniile și credințele”, “Psihologie de l’education”. Tot aici i-aș aminti și de altă lucrare celebră, “Le temp de la désinformation”, tradusă cu titlul “Epoca dezinformării”, autor Henri-Perre Cathala, care tratează tehnicile propagandei sovietice în perioada Războiului rece. Am putea pomeni și câteva alte lucrări în vogă în Franța ultimilor ani: “Tous manipules. Tous manipulateurs”, de Jean-Marie Abgrall, “Le manipulateurs sont parmi nous. Qui sont-ils? Comment s’en protéger?”, de Isabelle Nazare-Aga, “Larme de la désinformation” de Remi Kauffer, “Manipulation: ne vous laissez plus faire!”, de Jacques Regard. Dar ceea ce nu a înțeles gazetarul venal de la TIMPUL (sau poate se preface că nu știe) este că aceste lecturi te învață cum să te protejezi tu însuși și să îi protejezi pe alții de manipulări și dezinformare, nu cum să îi manevrezi cu rea-credință pe cei din jur.

Da, în virtutea meseriei pe care am ales-o, studiez temeinic lucrări ca “Arta războiului” a anticului chinez Sun Tzu, “Principele”, de Nicollo Machiavelli, ca și replica de azi a lui Dick Morris - „Noul principe. Machiavelli în secolul al XXI-lea”, dar și lucrarea celebrului autor prusac Carl von Clausewitz „Despre război”. Un om politic este bine să fie cât mai instruit ca să înțeleagă în profunzime realitatea și sensul evenimentelor, iar eu încerc să îmi mențin prospețimea intelectuală și să îmi aprofundez cunoștințele.

Mă abat voit de la subiect și amintesc faptul că sute de tineri din Noua Generație s-au bucurat de lecturile făcute din biblioteca mea. Le-am donat mii de cărți, în română, rusă, franceză și engleză. Iată doar un set pe care l-am procurat inițial din aeroportul de la Amsterdam, când ne întorceam acum câțiva ani din SUA împreună cu S. Urechean, D. Diacov, O. Serebrian și E. Mușuc (i l-am recomandat și lui Eduard Mușuc, care are o engleză bună); acest set de cărți a ajuns deja în bibliotecile a sute de tineri din Noua Generație care posedă engleza:

„Successful Time Management”, de Patrick Forsyth, „Develop Your Assertiveness”, de Sue Bishop, „Develop Your NLP Skills”, de Andrew Bradbury, „How to Motivate People”, de același

Patrick Forsyth, „Improve Your Communication Skills”, de Alan Barker, „The Effective Leader”, de Ruper Eales-White, „How to Negotiate Effectively”, de David Oliver, „Dealing with Difficult People” de Roy Lilley, „Build Your Personal Brand”, de Eleri Sampson, „Team Building”, de Robert B Maddux. Toate cele zece titluri sunt apărute sub egida The Sunday Times la editura Kogan Pages și sunt extrem de utile pentru cei care vor să fie mai eficienți. Cu alte ocazii voi prezenta și alte cărți care merită să fie citite de cei care se angajează în viața politică.

Semănarea zăniei sau cum Tănase plânge de jalea comuniștilor adevărați

Acum să revenim la C. Tănase și la scriitura lui. Aflăm în continuare noutatea inventată de el și atât de plăcută urechilor patronilor săi, potrivit căreia „Roșca pierde vertiginos electoratul”. Ce să zicem? Nu mor caii când vor câinii. Pentru un analist serios nu e deloc indicat să confunde realitatea cu propriile dorințe sau năzăriri. Dar nu e cazul autorului de care ne ocupăm aici. Mai aflăm și alte povești supte din deget la indicația sponsorilor săi. Așa, de pildă, s-ar pune la cale crearea unui grup secret cu misiunea de distrugere a opoziției, grup din care aș face parte și eu. Dar și asta i s-a părut puțin silitorului servent al lui Filat. El mai zice:

„Concomitent, se încearcă anihilarea comuniștilor adevărați (sic!) care își exprimă tot mai mult nemulțumirea de acapararea treptată a puterii de către noul Rasputin, acest jalnic și imoral personaj”.

Uite-așa! C. Tănase le plânge de milă „comuniștilor adevărați”. Parcă am mai întâlnit lamentații fățarnice similare pe paginile ziarelor de limbă rusă „Kommersant Plus” și „Moldavskie Vedomosti”, în care tot felul de „comuniști adevărați” îl atacau pe Voronin pentru că acesta „s-a legat cu Roșca”, „s-a abătut de la linia partidului”, „cochetează cu Occidentul și cu NATO” etc. Apropos, în literatura de specialitate acest procedeu de dezinformare se numește „a semăna zănie”, „a provoca suspiciuni și discordii în mod artificial”. C. Tănase îl utilizează aici, mai degrabă intuitiv sau la indicație, fără să aibă pregătirea de a-l teoretiza. Apoi autorul ne povestește cum Rasputin până la urmă a fost ucis. Știu că asta visează și pentru mine neprietenii. *„Oamenii lui credincioși (ai țarului – n.n.) în 1916 l-au împușcat pe marele manipulator (Aici topica este calchiată din rusește – n.n.) și l-au aruncat în râul Neva. Se zice că și în anturajul lui Voronin tot mai multă lume își exprimă nemulțumirea de (corect: față de – n.n.) dependența totală a șefului statului de manipulatorul Roșca.”* De aici, probabil, și trimiterea obsesivă la râul Bâc. Dacă nu avem Neva, pentru unul ca mine înțeleg că ar fi bun și Bâcul ca loc de abandonare a cadavrului meu.

Dar se vede că după ce a zis-o, C. Tănase a căutat să dreagă cumva busuiocul mai zicând: *„Persoane influente din SIS spun că cineva pune la cale înlăturarea lui Roșca de la pârghiile puterii; dar nu prin lichidarea fizică (slavă Domnului, sunt salvat! – n.n.), ci prin intentarea unui dosar penal privind abuzurile comise. Însă se tem de mâna lui Voronin care e încă hipnotizat de energiile devastatoare ale micului Rasputin de pe Bâc”.*

Acum, dacă V. Pasat tot a ratat organizarea asasinării mele în 2005, iar adulatorul lui de la TIMPUL știe că voi fi „înlăturat”, dar nu prin lichidare fizică, pot să dorm liniștit. Ar fi vorba doar de intentarea unui dosar. Da, ar fi amuzantă această aberație dacă nu ar trăda apucăturile criminale ale celor care visează cu ochii deschiși dispariția mea. Degeaba se opintesc, Dumnezeu vede totul și ne va răsplăti pe toți după merit. Să nu uităm proverbul plin de înțelepciune: nu săpa groapa altuia că vei cădea singur în ea. Cât despre un posibil dosar, ce să zic: nu te pune cu prostul că are minte odihnită. Care dosar, stimabile? Ce fel de influență malefică asupra lui Voronin ai descoperit d-ta? Mai bine te-ai lăsa de băut ca să-ți mai limpezești mințile atâtea cât au mai rămas.

Mark Twain: Vestea despre moartea mea este ușor exagerată, domnilor

Până la urmă la ce concluzie ne conduce literatul ratat de la TIMPUL? La aceeași. Falsul profet cobește din nou iminenta dispariție a PPCD și un sfârșit rapid și lamentabil pentru subsemnatul: *„Va fi scos de pe carosabilul politic moldovean, bucurându-se până la adânci bătrâneți de disprețul general al basarabenilor pe care i-a trădat cu cinism”.* Nu vă ziceam eu, dragi cititori, că zezecii ăștia altceva nu știu decât să o țină întruna cu prohoade pentru PPCD și cu amenințări cu un sfârșit oribil pentru umila mea persoană? Dar să-și mai pună pofta-n cui, dragii de ei! Noi nu am vrut confruntare, ei au ales-o. Aici loc de armistițiu nu prea mai e. Iar războiul politic își are regulile lui dure. El nu recunoaște lamentații și smiorcăieli. Așa că pe curând, dragii mei gopari. Sănătate, la mulți ani și toți cu mine ca obiect al preocupărilor voastre murdare. Ce să fac? Nu am cum să scap de această liotă de detractori nici măcar pentru o singură zi. Dar știu bine că în

politică nici o faptă bună nu se iartă; ea este însoțită mereu de împotrivire, invidie, răutate și un lanț nesfârșit de injurii. Nici noi nu suntem atotputernici și nu avem cum să schimbăm firea lucrurilor și năravurile celor căzuți. De aceea ne și căutăm de drum. Chit că din când în când mai suntem nevoiți să mai punem la punct nerușinații.

Iurie ROȘCA

FLUX, 9 mai 2008

TIMPUL lui Tănase ca gropar ratat al FLUXULUI

Am dat din întâmplare peste un text semnat la 21 martie 2008 de C. Tănase (în continuare - C.T.) în TIMPUL. Împotriva mea, firește. Că pentru asta e plătit omul. Trec peste limbajul deloc măgulitor și nici decent utilizat de acesta, inclusiv peste trimiterea mea concomitentă la medici și judecători. Doar amintesc în treacăt că sunt perfect sănătos și, spre deosebire de C. Tănase, pot merge copăcel prin viață fără să mă proptească cineva. Iar el ar face bine să își poarte boala beției mai cu măsură, că își face de răs familia și își dă de sminteală sponsorii. Îi recomand cu insistență să aibă grijă mare, deoarece consumul excesiv de băuturi alcoolice este dăunător pentru sănătate și reprezintă în plus un viciu social extrem de periculos.

Har Domnului, nu voi mai avea să îl car în spinare pe Costică mort beat la rugămintea nevestei. Nu de alta, dar e greu al naibii, iar de la ușa vilei lui de la Trușeni și până la mașină riscam să mă surp ținându-l ca pe un mort în spate. Apropo, C.T. a uitat sau se preface că nu mai ține minte cum a șters-o englezește de la FLUX? Acum îl văd aiurind în articolul respectiv că ar fi plecat pentru că eu aș fi fost în relații amicale cu V. Pasat. Frumos, nimic de zis. Să îmi atribuie mie „întâlniri operative” cu Pasat reprezintă totuși o performanță chiar și pentru unul ca C.T. Degeaba invocă C. T. acum motive imaginare de plecare de la FLUX. Adevărul este că atunci când P. Lucinschi a văzut că nu mă poate cumpăra, a hotărât să mă pedepsească și să distrugă FLUXUL. Operațiunea a fost realizată în mai – iunie 2001 de către Nicolae Cernomaz, la acea oră ministru de Externe, și Anatol Stati, omul de afaceri și patronul ASCOM GRUP, cel care a plătit pentru cumpărarea lui Tănase. Acțiunea s-a desfășurat sub totală acoperire. Mai întâi s-a aflat că Tănase este hapsân peste măsură și mereu se lamentează că nu are bani destui. Apoi N. Cernomaz l-a invitat la el în cabinet, la Ministerul de Externe. La acea vreme în ziar apăreau interviuri cu tot felul de demnitari și politicieni în rubrica „Ring”, ceea ce presupunea întrebări incomode pentru invitat. Când colo, apare la această rubrică un text promoțional cu Cernomaz ca protagonist. Atunci am mai aflat că înainte de a-l publica, Tănase i l-a dus spre redactare lui Cernomaz. Am înțeles că omul este cumpărat cu tot cu măruntaie. Dar în aparență totul era pe vechi. Tănase continua să scrie articole elogioase despre PPCD și Iurie Roșca și să păstreze aparențele. După o ședere la spital, când scria că ar fi avut probleme cu inima în timp ce le avusese cu gâttelejul prea larg, vine la mine să îmi jure cu ipocrizie fidelitate până la moarte, patetic foc, ca în romanele de altădată. Atunci am înțeles că omul e pierdut. A propus întâi să suspendăm apariția cotidianului FLUX pe motiv că jurnaliștii nu reușesc, apoi să suspendăm și apariția săptămânalului pentru luna august, deoarece, zicea el, lumea trebuie să plece în concediu. Între timp, el discuta cu fiecare colaborator în parte, propunându-i salarii de câteva ori mai mari decât la FLUX la noul ziar pe care era pe punctul să îl lanseze. El însuși se zice că ar fi primit promisiunea să ridice lunar câte o mie și jumătate de dolari pe lună pentru distrugerea FLUX-ului și trecerea cu întreaga echipă în tabăra lui Lucinschi. După ce a reușit să convingă jurnaliștii să abandoneze FLUX-ul (nici nu a fost atât de greu, dacă e să ne gândim că, pur și simplu, li se propunea să accepte salarii mult mai mari), C. Tănase primise indicația să lanseze primul număr al ziarului la sfârșitul lunii august, cu ocazia sărbătorilor naționale și în momentul revenirii profesorilor și a studenților din vacanță. Astfel, fiind luat prin surprindere, FLUX-ul, rămas fără oameni, urma să dispară. Dar iată că TIMPUL nu a reușit să devină gropar al FLUX-ului, iar Tănase a ratat misiunea încredințată. Totuși, TIMPUL nu își dezmente funcția de

detractor permanent al PPCD. Și oricât s-ar răoi Tănase că ar fi independent, el tot sluga stăpânilor care îl plătesc va rămâne. Iar apucăturile de lăutar gata să cânte orice i se comandă îl vor defini și de acum încolo. Cine plătește, acela comandă muzica.

Ca să mai aduc un exemplu în acest sens, voi cita din articolul cu pricina: *"Treaba e simplă: intrarea acestuia în politică (a fiului A. Tănase – n.n.), alături de alți tineri înzestrați și necompromiși, îl face pe Roșca să turbeze: el simte că îi fuge pământul de sub picioare și că mâine se va putea pomeni în afara parlamentului"*. Înțeleg că toți părinții țin la puii lor, e și normal să fie așa. Dar de aici până la dimensiunile mitologice pe care i le atribuie lui A. T. cred că e o distanță pe care un om cu mintea trează nu o poate neglija. Însă cine poate garanta că în momentul înșuririi acelei scriituri respectivul rob al lui Bahus era trează? Nimeni, desigur. Nici măcar el însuși. Își mai amintește Tănase cum râdea el de alții care erau în ipostaza lui de azi, care tot preziceau de prin 1990 sfârșitul lui Roșca și al PPCD? Acum de ce el însuși cade în ridicol? De fapt, e simplu de înțeles. Pentru o asemenea sinecură, pentru statul la gazetă și încasatul de onorarii grase, te faci și de răs, dacă n-ai obraz. E de remarcat că prin sintagma „tineri înzestrați și necompromiși” C. T. ar trebui să îl aibă în vedere și pe Vladimir Filat. Dar nu îl numește explicit. Cum nu îl numește nici în articolul semnat de A. Tănase la 4 aprilie a.c. De ce oare? Pentru că în cazul lui Filat numai de un personaj nou și imaculat nu poate fi vorba? Sau și pentru că sunt adevărate zvonurile că familia lui Tănase abia așteaptă momentul prielnic pentru a-l da la o parte pe Filat și a-l instala pe post de lider de partid pe fiul Alexandru? Vom trăi și vom vedea.

Iurie ROȘCA

FLUX, 9 mai 2008

Gruparea Filat: un proiect politic periculos

Examinând situația de pe eșichierul politic basarabean, Asociația „Pro Europa” constată existența unei forțe extrem de distructive, prezentă în șirul de partide politice din Republica Moldova și a cărei existență în sine denotă regresul proceselor democratice în țara noastră. Este vorba despre așa-zisul Partid Liberal-Democrat din Moldova, condus de Vladimir Filat.

Trebuie să menționăm că numitul Vladimir Filat și-a satisfăcut serviciul militar, în perioada dintre 8.05.1987 – 15.08.1989, la Sevastopol, în cadrul trupelor de grăniceri ale KGB-ului sovietic. După expirarea termenului de satisfacere a serviciului militar, Filat a efectuat un curs de instruire în școala specială a KGB din Galițino, situată în regiunea Moscova. După absolvirea școlii KGB din Galițino și susținerea cu brio a unor examene riguroase și a unor teste psihologice, Vladimir Filat a fost inclus în rândurile așa-numitei „agenturi secrete” a KGB, iar în toamna anului 1990 a fost trimis în misiune în România, unde a fost plasat în rândurile studenților basarabeni din Iași și, în același timp, pus să desfășoare o amplă activitate economică.

Este de remarcat, de asemenea, faptul că, în prezent, structurile financiare ale lui Vladimir Filat din România sunt în vizorul organelor de anchetă, care au intentat mai multe dosare penale pe numele lui Vladimir Filat, care face tot posibilul pentru a nu se plasa în zona de activitate a Parchetului Anticorupție din România. Pe numele lui Vladimir Filat au fost intentate câteva dosare penale și în Republica Moldova, a căror finalizare l-ar putea plasa în pușcărie pentru o lungă perioadă de timp.

Totodată, în prezent, Vladimir Filat se află sub controlul total al ex-rezidentului Serviciului Federal de Securitate al Rusiei în România, Valeriu Pasat, ex-agent KGB, pregătit, ca și Filat, pentru o amplă activitate sub acoperire în țara vecină.

De asemenea, constatăm faptul că reprezentanții așa-zisului Partid Liberal-Democrat, condus de Vladimir Filat, desfășoară în Republica Moldova o amplă operațiune de corupere a liderilor regionali din cadrul mai multor partide politice moldovenești, dar și a unor întregi filiale teritoriale ale acestora. Trebuie să remarcăm faptul că gruparea lui Vladimir Filat este finanțată masiv din exterior, prin intermediul unor structuri economice afiliate concernului moscovit RAO EAS Rossii. Finanțarea externă a grupării Filat, contradictorie legislației interne a Republicii Moldova, i-a permis lui Vladimir Filat să devină, de facto, proprietar al postului de televiziune PRO TV Chișinău, a postului de radio Vocea Basarabiei, a gazetelor „Timpul”, „Jurnal de Chișinău”. Procesul de

corupere masivă a liderilor regionali ai partidelor politice din Moldova este unul fără precedent în istoria Republicii Moldova, contravine legislației interne a țării noastre și denotă un regres flagrant al proceselor democratice în spațiul dintre Prut și Nistru.

Existența pe eșichierul politic moldovenesc a unei astfel de structuri corupte și distructive influențează negativ întreg sistemul politic din Republica Moldova și afectează imaginea externă a Republicii Moldova.

De asemenea, impresia negativă privind activitatea partidului lui Vladimir Filat s-a extins și în Transnistria, unde, chiar dacă nu există un sistem democratic, astfel de structuri parazitare și criminale nu-și au locul. Existența unei astfel de formațiuni știrbește clar din atractivitatea Republicii Moldova și influențează negativ perspectivele de reintegrare a țării, întrucât electoratul Transnistriei, chiar dacă este neinstruit, privește cu scepticism posibilitatea unei afiliere cu structuri criminale și corupte.

În același timp, nu putem trece cu vederea nici activitatea unuia din locotenenții lui Filat din cadrul Partidului Liberal-Democrat, Mihai Godea, care, efectiv, cutreieră Republica Moldova și cumpără liderii locali ai mai multor partide politice, propunându-le sume cuprinse între 10 și 20 mii de dolari americani. E de remarcat, de asemenea, faptul că Mihai Godea conduce centrul Contact din Chișinău, care se ocupă de repartizarea fondurilor pentru organizațiile neguvernamentale din Republica Moldova. În calitatea sa de șef al centrului Contact, Godea a repartizat fonduri substanțiale pentru mai multe organizații neguvernamentale din Transnistria, structuri ilegale, care nu sunt înregistrate la Ministerul Justiției al Republicii Moldova și care se află sub controlul așa-zisului minister al Securității de la Tiraspol.

Asociația "Pro-Europa" deține mai multe informații potrivit cărora banii gestionați de Mihai Godea prin intermediul centrului Contact ajung și în pușculița lui Vladimir Filat și a partidului pe care acesta îl conduce. Din acest motiv, Asociația "Pro-Europa" se adresează Procuraturii Generale a Republicii Moldova și Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției cu rugămintea de a investiga cazurile de corupție și gestionare a finanțelor externe de către Partidul Liberal-Democrat, condus de Vladimir Filat, și de către centrul Contact.

FLUX, 16 mai 2008

Va schimba Filizonul pantofii de lux pe o pereche de bocanci?

La sfârșitul lunii iunie, Procuratura Generală a intentat un dosar penal pe cazul comercializării Fabricii de Ciment de la Rezina. Procuratura Generală a recurs la această acțiune după ce a efectuat un control privind modul în care, în septembrie 1998, Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, în fruntea căruia se afla Vladimir Filat, a Fabricii de Ciment din Rezina. Controlul asupra acestui caz a fost efectuat ca urmare a unei interpelări adresate organelor de control de către liderul fracțiunii parlamentare a Partidului Popular Creștin Democrat, Vlad Cubreacov.

Potrivit răspunsului remis lui Vlad Cubreacov de către procurorul general, Valeriu Gurbulea, „în urma controlului, s-au confirmat faptele privind înstrăinarea de către Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat a pachetului de stat la S.A. „Ciment” în număr de 3 064 139 (52,03%), la preț diminuat cu 9,8 milioane dolari SUA.

Ca rezultat, se arată în scrisoarea lui Valeriu Gurbulea, la 30.06.2008 Procuratura Generală a început urmărirea penală în baza articolului 185, alineat (3), Cod Penal, în privința factorilor de decizie ai DPAPS, pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu, săvârșită de o persoană cu funcții de răspundere sus-pusă, care a cauzat urmări grave intereselor publice”.

Dacă în Republica Moldova există justiție independentă, atunci Filat va fi nevoit să schimbe pantofii săi de lux (care costă 600 de euro, cum s-a lăudat chiar el jurnaliștilor) pe o pereche de bocanci. De ce? Pentru că la răcoare pantofii de lux nu mai sunt de niciun folos, acolo lacul lor nu mai strălucește ca în saloanele mondene și în cluburile VIP. La răcoare, bocancii sunt mult mai utili.

Nu cred că cineva mai are vreo îndoială că Filat se face vinovat de privatizarea frauduloasă a Fabricii de Ciment din Rezina. Și nici Filat nu are nicio scuză pentru faptul că a înstrăinat patrimoniul statului de la Fabrica de Ciment din Rezina (cea mai mare din Sud-Estul Europei) contra a 200 000 de dolari, în condițiile în care alți cumpărători ofereau 15 000 000 de dolari.

Problema este că în țara noastră, Justiția nu prea este justiție și, până în prezent, aproape niciun gangster al tranziției nu a plătit pentru hoțiile din proprietatea statului de care se face vinovat. Este prea ridicat nivelul corupției, prea multe au ajuns de vânzare și de cumpărare în Republica Moldova. S-ar putea să scape și Filat, să iasă basma curată.

Satisfacția care ne rămâne nouă este că, dacă Justiția poate fi cumpărată (și nu doar Justiția, dar și unii aleși locali), atunci electoratul nu se va lăsa cumpărat. Mai ales că cel care vrea să-i cumpere voturile a făcut averi de milioane din privatizări, aducând la sărăcie acest electorat.

Pentru astăzi, doar atât despre Filat. Rămânem în așteptarea veștilor noi privind administrarea dosarului penal.

Sergiu PRAPORȘCIC

FLUX, 18 iulie 2008

Reprezentanții masoneriei în politica moldovenească

Una din cele mai misterioase și influente organizații din lume, față de care în istoria modernă există și a existat în permanență o atitudine controversată, este masoneria. Deși în sânul ei există diferite curente, cum ar fi loja de obediență italo-britanică sau loja de obediență americană, masonii s-au caracterizat întotdeauna prin ritualuri mistice specifice, activitate discretă și legături strânse între membri.

Ce au de ascuns „aleșii” și „ilumiinații” cu rituri secrete?

De aceste organizații pline de mister sunt legate multe evenimente și enigme din istoria modernă. Rolul masoneriei, prezentat de unii ca fiind fast, iar de alții ca nefast, ritualurile lor ciudate, simbolistica lor plină de sensuri ascunse, influența lor reală sau imaginară asupra politicii în diverse țări și diverse perioade istorice, ca și asupra organizațiilor internaționale, au produs o vastă literatură, interpretări și exagerări, mituri și dezvăluiri. Aceste structuri oculte trezesc deopotrivă mirare și frică, fascinație și suspiciune. O întreagă paraștiință a apărut pe solul fertil al acestor mituri și realități confuze pentru „neinițiați”. Asta pentru că doar cei „inițiați”, adică cei admiși în interiorul acestor loje cvasisecrete, cunosc adevăratele mize și activități ale masoneriei. Unii îi zic conspirologie, alții o botează ocultism cu toate variațiunile ei.

Dar puțini dintre cetățenii noștri au cea mai vagă idee că mulți dintre politicienii din Republica Moldova au devenit membri ai lojei masonice, „inițiați”, „frați”. Cine sunt ei, ce îi unește, ce scopuri urmăresc, iată întrebările pe care și le-a pus autorul acestor rânduri, care preferă să își mențină identitatea departe de ochii publicului și mai ales de ochii persoanelor vizate în articolul de față. Rămân în umbră și nu îmi declar numele pentru a nu mă expune riscurilor, dar și pentru a-mi păstra posibilitatea de a afla din interior despre activitățile organizației în cauză.

Exponenții masoneriei ar putea prezenta ideologia masonică drept ideologie care promovează dezvoltarea spirituală a personalității, având o activitate axată pe acte de caritate, aspirații patriotice și pe principii de autonomie față de alte organizații similare de peste hotare.

Mai mult, potrivit statutului și constituției masoneriei moldovenești, pierderea calității de membru al Marii Loji a Moldovei poate fi determinată de mai mulți factori, inclusiv acțiuni dezonorante sau întreprinse contra intereselor Republicii Moldova, abuzuri de drept, urmate de consecințe nefaste. Sună frumos, nu-i așa?

Și scopurile masoneriei autohtone sunt laudabile: susținerea și ocrotirea patrimoniului cultural național și al întregii umanități, promovarea pe plan extern a prestigiului și respectului față de Republica Moldova ca stat independent, contribuirea, prin activitatea tuturor membrilor săi, la consolidarea statului de drept și valorilor democratice. Sună și mai frumos.

Totuși, pentru a înțelege cum sunt aplicate în practică aceste declarații este necesar să clarificăm cine muncește cu abnegație în cadrul lojei masonice, dar și să vedem cum aceștia ocrotesc patrimoniul cultural și național, cum consolidează statul de drept, cum apără Republica Moldova ca stat independent?

Anticipând un pic lucrurile, vă spunem că printre masonii autohtoni există persoane de toată mâna și că, în marea lor majoritate, ei sunt cei care au acaparat cu nerușinare patrimoniul statului, au vândut țara pentru nimic, iar atunci când n-au mai putut să o vândă, au început să scoată peste hotare și să vândă până și pământ cu bucata.

Multe dintre persoanele care vor să-și servească țara prin intermediul Asociației obștești „Marea Lojă a Moldovei” nu numai că au posibilitatea de a munci pentru a atinge aceste scopuri declarate, ba chiar sunt obligați să o facă, în virtutea posturilor pe care le ocupă și pentru care sunt plătiți din banii publici (apropro, nu rău), cu toată sărăcia și greul în care se află această țară.

Dar să le luăm pe rând.

În societatea noastră, mai ales în anii '90, principalul catalizator al diferitor procese și evenimente politico-economice, decizii de cel mai înalt nivel, devine obținerea profitului imediat, iar o asemenea organizație precum masoneria servește excelent pentru maximizarea profiturilor membrilor, obținerea diferitor beneficii și soluționarea problemelor personale. Efectele întâlnirilor masonilor sunt concretizate ulterior prin organisme politice, partide sau organizații non-guvernamentale, în scopul susținerii sau monopolizării unor domenii de afaceri, prin legi, chemate să favorizeze firmele mari, printr-o mulțime de măsuri „în favoarea societății”, dar care, de fapt, au un scop bine determinat: sărăcirea și îndobitocirea populației. Masoneria facilitează întâlnirile discrete dintre persoane – membri ai diferitor partide opozante. Dacă se discută sau nu problemele politice la aceste întâlniri nu este atât de important, odată ce relațiile „frățești” permit soluționarea oricăror confruntări politice sau partinice.

În general, masoneria moldovenească este strâns legată de masoneria din România. Studiile diferitor structuri din statul vecin arată că mai mulți dintre politicienii și parlamentarii români sunt membri ai diferitor loje.

Dacă din punct de vedere organizatoric „Marea Lojă a Moldovei” este autonomă în raport cu lojele din România, atunci contactele politicienilor masoni moldoveni cu cei din România sunt destul de frecvente și cu o tentă accentuată de susținere și tutelare din partea celor din urmă. Mai mult, există și un trafic de influență continuu și eficient, exprimat prin finanțări de partide și susțineri în afacerile politicienilor moldoveni. Pentru a nu fi învinuiți de lansarea unor aberații la adresa unor asemenea organizații, vom încerca să le prezentăm cititorilor noștri câteva exemple.

Întâmplător sau nu, aici poate fi menționat cunoscutul om politic, dar necunoscut de publicul larg și ca mason, **Vladimir Filat**. Iată că cel care a fost numit „gangster al tranziției” și „nașul corupților”, „tartorul privatizărilor” și „milionarul de carton” are și această calitate, necunoscută până în prezent marelui public. Da, da, Vladimir Filat este mason.

Se știe că a fost inițiat în masonerie în timpul când făcea afaceri în România și când s-a manifestat prin mai multe acțiuni, dar vom aminti aici doar despre cea legată de contrabanda cu țigări. Trebuie să spunem că mai mare rușine Republica Moldova nu a cunoscut: un funcționar de un asemenea rang, la acea vreme șef al Departamentului Privatizării și apoi ministru de Stat, să fie învinuit de formarea unei rețele de contrabandă, aidoma unui simplu criminal, ce poate fi mai scandalos?

Reamintim aici principalele elemente ale acestei istorii.

Pe lângă calitatea sa de demnitar, protagonistul istoriei noastre deținea și calitatea de asociat al companiei „RoMold Trading”, înregistrată în România. Compania a încheiat cu Combinatul de tutun din Chișinău (Tutun-CTC) un contract de distribuție exclusivă a produselor combinatului pe teritoriul României. Ulterior, organele de anchetă din România au stabilit că cea mai mare cantitate de marfă era introdusă prin contrabandă și au organizat un flagrant, în urma căruia au fost capturate patru TIR-uri cu peste 1,8 milioane de pachete de țigări.

Investigațiile efectuate de către organele de drept din România și-au găsit exprimare în rechizitoriul procurorului, care indică direct că **Vladimir Filat** era organizatorul filierei de contrabandă.

Dar să-i dăm Cezarului ce-i a Cezarului: investigațiile justiției române au arătat și existența unei susțineri serioase în această afacere din partea unor politicieni și funcționari români de rang înalt, care pe semne fac parte dintre aceeași rețea ocultă.

Este necesară să remarcăm că luarea de piept, tragerea de păr și lupta pentru dreptate, organizate deseori de democrați în Parlament, sunt un fariseism curat. Cum ar putea „fratele” (așa își spun ei în cadrul lojii) mason **Veaceslav Untilă**, prim-vicepreședinte al Alianței „Moldova Noastră” sau „fratele” **Dumitru Braghiș**, președintele Partidului Social Democrat, să-l deranjeze, să zicem, pe „fratele” **Vladimir Filat**, președintele Partidului Liberal Democrat din Moldova? Asta cu atât mai mult cu cât, potrivit ierarhiei masonice, „fratele” Untilă este mai mare și cuvintele lui sunt lege pentru masonii de rang mai mic, indiferent de poziția pe care o ocupă în viața politică, economică sau socială.

În pofida faptului că în prezent, masoneria suferă unele schimbări ce țin de redistribuirea puterii, în cadrul acestei organizații oculte au apărut persoane tinere, mai avane, cu ambiții mai mari, mai flămânde și, lucrul cel mai important, cu studii mai temeinice și cu relații în România și Occident. Și aici a avut de suferit **Dumitru Diacov**, cel care a stat la originile masoneriei moldovenești, **Serafim Urechean** și Dumitru Braghiș, inițiați în loja masonică „Marele Orient al Franței”, filiala italiană, și alți politicieni ieșiți pe primul val al politicii moldovenești din rândul birocrăției sovietice.

Se vehiculează ideea că Serafim Urechean a fost și este menținut în politică atâta timp cât poate servi intereselor politice ale masonilor, iar după îndeplinirea funcțiilor care-i sunt stabilite va fi scos din viața politică, precum o piesă uzată. Ba încă va avea noroc, dacă va fi „trimis” la pensie cu flori...

Să nu credeți că „onoarea” de a fi mason o au numai conducătorii de partide. Lucrează bine pentru ei și **Iurie Colesnic**, vicepreședinte al Alianței „Moldova Noastră”, cunoscut mai mult ca literat, **Oleg Cernei**, consilier în Consiliul municipal Chișinău, membru al Alianței „Moldova Noastră”.

Pentru a arăta Europei „existența opiniilor politice și aderarea la diferite doctrine politice” ale democraților, diferență pe care, apropo, mulți „politicieni” nici până astăzi nu au intuit-o, masonii moldoveni au organizat formarea mai multor partide și partiduțe, punându-i în frunte pe „frați”: **Ion Mereuță**, președintele Partidului Creștin Umanist din Moldova, **Anghel Agachi**, președintele Forului tinerilor „Noua Moldovă”, membru al Partidului Liberal Democrat din Moldova, **Ion Dediu**, președintele de onoare al Partidului Ecologist din Moldova ș.a.

Nu întâmplător cariera politică în aceste partide este influențată direct de apartenența la masonerie, iar pentru un politician această apartenență este cea mai sigură cale de a fi promovat.

Vom persevera în elucidarea adevărului și, pentru asta, vom continua investigațiile ziaristice, ca să identificăm apartenența la masonerie și convingerile reale și ale altor „luptători înveterați” pentru binele poporului. Căci suntem în drept să ne întrebăm: De unde atâta discreție, atâta mister întru atingerea unor scopuri nobile?

*Semnez cu discreție,
Un FRATE*

PPCD contra CORUPȚIEI

Volumul 1.
Vladimir FILAT